Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (sedmého senátu)

23. července 2025 *

„Hospodářská soutěž – Kartelové dohody – Odvětví spotových devizových transakcí (Forex) s měnami G10 – Rozhodnutí konstatující porušení článku 101 SFEU a článku 53 Dohody EHP – Výměny informací – Dohody nebo jednání ve vzájemné shodě týkající se obchodů s měnami G10 – Omezení hospodářské soutěže z hlediska účelu – Jediné a trvající protiprávní jednání – Zásada řádné správy – Právo na obhajobu – Pokuty – Základní částka – Hodnota nahrazující tržby – Článek 23 odst. 2 a 3 nařízení (ES) č. 1/2003 – Pravomoc soudního přezkumu v plné jurisdikci“

Ve věci T-84/22,

UBS Group AG, právní nástupkyně společnosti Credit Suisse Group AG, se sídlem v Curychu (Švýcarsko),

UBS AG, právní nástupkyně společnosti Credit Suisse AG, se sídlem v Curychu,

Credit Suisse Securities (Europe) Ltd, se sídlem v Londýně (Spojené království),

zástupci: R. Wesseling a F. Brouwer, advokáti,

žalobkyně,

proti

Evropské komisi, zástupci: A. Boitos, C. Zois a T. Franchoo, jako zmocněnkyně,

žalované,

TRIBUNÁL (sedmý senát),

ve složení: K. Kowalik-Bańczyk, předsedkyně, E. Buttigieg (zpravodaj) a B. Ricziová, soudci,

za soudní kancelář: I. Kurme, radová,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

po jednání konaném dne 7. března 2024,

vydává tento

* Jednací jazyk: angličtina.

Rozsudek

1 Svou žalobou podanou na základě článku 263 SFEU se žalobkyně, UBS Group AG, právní nástupkyně Credit Suisse Group AG, UBS AG (dále jen „UBS“), právní nástupkyně Credit Suisse AG, a Credit Suisse Securities (Europe) Ltd domáhají zrušení rozhodnutí Komise C(2021) 8612 final, ze dne 2. prosince 2021, v řízení podle článku 101 SFEU a článku 53 Dohody o EHP [věc AT.40135 – FOREX (Sterling Lads)] (dále jen „napadené rozhodnutí“) a snížení pokuty, která byla tímto rozhodnutím uložena společně a nerozdílně Credit Suisse Group, Credit Suisse a Credit Suisse Securities (Europe) (dále společně jen „Credit Suisse“).

I. Skutečnosti předcházející sporu

A. K řízení, jež vedlo k vydání napadeného rozhodnutí

2 Řízení bylo zahájeno v návaznosti na žádost o rezervaci pořadí za účelem ochrany před pokutou na základě oznámení Komise o ochraně před pokutami a snížení pokut v případech kartelů (Úř. věst. 2006, C 298, s. 17, dále jen „oznámení o spolupráci“), podanou dne 27. září 2013 společností UBS. V této žádosti UBS informovala Evropskou komisi o údajném protiprávním jednání v odvětví spotových devizových transakcí s měnami G10.

3 V návaznosti na tuto žádost učinila společnost UBS ústní prohlášení a předložila listinné důkazy. Dne 2. července 2014 jí Komise poskytla na základě bodu 8 písm. a) oznámení o spolupráci podmínečnou ochranu před pokutou.

4 Ve dnech 11. října 2013, 14. října 2013 a 17. července 2015 podaly Barclays plc, Barclays Execution Services Limited a Barclays Bank PLC (dále společně jen „Barclays“), HSBC Holdings plc a HSBC Bank plc (dále společně jen „HSBC“) a NatWest Group plc a NatWest Markets Plc (dále společně jen „RBS“) žádosti o snížení pokut na základě oznámení o spolupráci. V návaznosti na tyto žádosti uvedené podniky učinily ústní prohlášení a předložily listinné důkazy.

5 Ve dnech 25. července 2014, 1. března a 29. dubna 2016 zaslala Komise společnosti Credit Suisse a všem podnikům uvedeným v bodech 3 a 4 výše žádosti o informace.

6 Dne 27. října 2016 zahájila Komise na základě čl. 11 odst. 6 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v článcích [101 a 102 SFEU] (Úř. věst. 2003, L 1, s. 1; Zvl. vyd. 08/02, s. 205) řízení o protiprávním jednání vůči Credit Suisse a všem podnikům uvedeným v bodech 3 a 4 výše a vyzvala je k projevení zájmu účastnit se postupu při narovnání podle článku 10a nařízení Komise (ES) č. 773/2004 ze dne 7. dubna 2004 o vedení řízení Komise podle článků [101 a 102 SFEU] (Úř. věst. 2004, L 123, s. 18; Zvl. vyd. 08/03, s. 81) ve znění pozdějších předpisů.

7 Credit Suisse a všechny podniky uvedené v bodech 3 a 4 výše se rozhodly zúčastnit se postupu při narovnání a schůzek s Komisí ve dnech 9. listopadu 2016 a 7. února 2018. Dne 19. února 2018 informovala Credit Suisse Komisi, že svou účast na uvedeném postupu ukončuje. Komise se tedy ve vztahu ke posledně uvedené vrátila k řádnému řízení podle bodu 19 oznámení Komise o postupu při narovnání s cílem přijmout rozhodnutí podle článků 7 a 23 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 v případech kartelů (Úř. věst. 2008, C 167, s. 1).

8 Dne 24. července 2018 zaslala Komise společnosti Credit Suisse v řádném řízení oznámení námitek. Credit Suisse po nahlédnutí do spisu předložila písemné připomínky v odpovědi na oznámení námitek a vyjádřila se na jednání, které se konalo dne 7. prosince 2018.

9 Dne 18. března 2021 zaslala Komise společnosti Credit Suisse doplňující oznámení námitek.

10 Credit Suisse nahlédla do spisu a poté předložila ve stanovené lhůtě své písemné připomínky v odpovědi na doplňující oznámení námitek. Druhé slyšení se konalo dne 8. června 2021.

11 Dne 25. června 2021 odpověděla Credit Suisse na žádost o informace předloženou na druhém slyšení.

12 Dne 2. prosince 2021 přijala Komise napadené rozhodnutí, které bylo určeno pouze společnosti Credit Suisse.

13 Téhož dne přijala Komise rozhodnutí C(2021) 8613 final v řízení podle článku 101 SFEU a článku 53 Dohody o EHP (věc AT.40135 – FOREX (Sterling Lads)) (dále jen „rozhodnutí o narovnání“), jež bylo určeno stranám, které souhlasily s účastí na postupu při narovnání a předložily návrh na narovnání, a sice Barclays, HSBC, RBS a UBS.

B. Napadené rozhodnutí

1. Dotčené výrobky a dotčené odvětví

14 Jednání uvedená v napadeném rozhodnutí se týkají odvětví spotových devizových transakcí s měnami G10, a sice s eurem (EUR), australským dolarem (AUD), kanadským dolarem (CAD), švýcarským frankem (CHF), dánskou korunou (DKK), librou šterlinků (GBP), jenem (JPY), norskou korunou (NOK), novozélandským dolarem (NZD), švédskou korunou (SEK) a americkým dolarem (USD).

15 Obchodní činnost pro druh transakcí uvedený v bodě 14 výše byla v napadeném rozhodnutí definována jako dohoda mezi dvěma stranami o směně dvou měn, a sice o nákupu určité částky (dále jen „pomyslná částka“) jedné měny za její ekvivalent v jiné měně v hodnotě platné v okamžiku dohody („směnný kurz“). Směnný kurz určité měny je kótován ve vztahu k částce v jiné měně, za kterou může být směněna. S měnami se tak vždy obchoduje ve dvojicích a každá má tedy svou relativní hodnotu. Směnné kurzy se liší v závislosti na informacích o jejich základní hodnotě. V krátkodobém horizontu jsou určovány především toky příkazů od obchodníků, zatímco dlouhodobější směnné kurzy jsou určovány základními tržními faktory.

16 Vzhledem k tomu, že činnost elektronického obchodu (ve smyslu transakcí, které jsou automaticky vyhrazeny nebo prováděny buď elektronickými obchodními platformami na vlastní účet dotyčné banky, nebo počítačovými algoritmy), je v projednávané věci vyloučena z analýzy, napadené rozhodnutí se týká pouze činnosti „trading vocal“.

17 Spotové devizové transakce jsou uzavírány na mimoburzovním trhu, takže zůstávají decentralizovány, s vysokou úrovní likvidity a neustálých obchodů. Tyto transakce se obecně zahájí v případě, kdy je finanční instituce kontaktována konečným klientem, zvláště finančními institucemi, které jsou považovány za informované klienty, neboť jsou vzhledem k rozsahu svých transakcí silně motivovány získat informace, které by mohly ovlivnit vývoj směnných kurzů. Tyto

finanční instituce zřizují konkrétní prodejní kanceláře, které mohou sloužit jako rozhraní mezi konečnými klienty a obchodníky zaměstnanými makléři za účelem obchodování s měnami. Koneční klienti mohou kontaktovat obchodníky rovněž přímo.

18 Banky, jejichž obchodníci se účastnily obchodů dotčených v projednávané věci, jednají na spotovém devizovém trhu jako tvůrci trhu a jsou připraveni kdykoli uzavírat transakce se svými klienty, aby byla zajištěna likvidita trhu.

19 Druhy transakcí iniciovaných klienty se týkají zejména:

– okamžitých příkazů (umožňujících okamžitě vstoupit do obchodu ve vztahu k určité částce měny na základě platného tržního kurzu; tato transakce se obvykle zúčtuje do dvou dnů od uzavření transakce);

– podmíněných příkazů (k jejichž zúčtování dochází pouze, jsou-li splněny určité tržní podmínky, například pokud hodnota měny dosáhne určité úrovně);

– příkazů k provedení „fixing“, které se v projednávané věci týkaly pouze referenčních sazeb WM/Reuters Closing Spot Rates a referenčních sazeb Evropské centrální banky (ECB) (k jejichž zúčtování dochází v určité referenční sazbě).

20 Obchodníci obvykle nabízejí obousměrné ceny (cena nákupu nebo kupní cena a cena prodeje nebo prodejní cena) v závislosti na rozsahu transakce a obchodovaných měnách. Příjmy z devizových transakcí závisí na velikosti objemu obchodovaných měn, jakož i na rozdílu mezi kupní a prodejní cenou téže měny (dále jen „rozpětí nákup/prodej“). Rozpětí nákup/prodej je kompenzací, kterou obdrží obchodník za bezprostřednost poskytnuté služby, jakož i za riziko, které následně nese v důsledku držení pomyslné částky určité měny ve svém portfoliu.

21 Po koupi jedné měny za jinou se totiž obchodník nachází v „dlouhé pozici“ v tom smyslu, že má ve svém portfoliu pozitivní pomyslnou částku měny, dokud tuto pozici „neuzavře“, což znamená, že tuto měnu prodá dále. Po prodeji jedné měny za jinou se obchodník nachází v „krátké pozici“ v tom smyslu, že má ve svém portfoliu negativní pomyslnou částku měny, dokud tuto pozici „neuzavře“, což znamená, že tuto měnu koupí. „Riziková pozice“ tak zůstává otevřená až do doby, než dojde k transakčnímu protiplnění. Tyto pozice přitom z důvodu rychlého kolísání směnných kurzů na trhu představují pro obchodníky riziko, takže posledně uvedení musí na tomto trhu řešit odborné řízení rizik spojených s těmito pozicemi.

22 Obchodníci určují svou strategii, a zvláště stanovení rozpětí nákup/prodej nebo i stanovení cen, právě základě na svého portfolia a informací, které mají k dispozici. Na jedné straně z informací obsažených ve spise vyplývá, že tvůrci trhu musí ve vztahu k portfoliím aktivně přizpůsobovat ceny tak, že mění ceny a nikoli pouze rozpětí nákup/prodej, aby v rámci portfolia dosáhli rychlého obratu a neshromažďovali významné pozice na jednom aspektu trhu. Na druhé straně má přístup k informacím o trhu význam pro rozhodování obchodníků. Pohyb směnných kurzů je totiž dlouhodobě ovlivňován makroekonomickými proměnnými a v krátkodobém horizontu toky příkazů od klientů, či jinými slovy mikroekonomickými proměnnými. Pokud jde o posledně uvedené proměnné, účastníci řízení se shodují také na skutečnosti, že příkazy od informovaných klientů, a sice od jiných finančních institucí, poskytují obchodníkům ukazatel směru, jímž se trh může vyvíjet, čímž obchodníky, kteří mají tuto informaci, podněcují k obchodnímu jednání ve stejném směru, jaký má jednání informovaného klienta. Informace o tocích příkazů od klientů jsou v zásadě důvěrné.

23 Kromě toho mohou být obchodníci rovněž ochotni vytvořit, zachovat nebo zvýšit své (otevřené rizikové) pozice v obchodním portfoliu na vlastní účet. K obchodování na vlastní účet dochází tehdy, když se obchodníci zapojují především do obchodování s vlastními penězi bank spíše než na účet svých klientů a snaží se využít konkurenční výhodu na trhu vytvářením otevřených rizikových pozic, které by jim umožnily dosáhnout nadměrných výnosů.

24 Konečně, pokud obchodníci neobdrží vstupní příkazy od konečných klientů v rámci svého postavení tvůrců trhu, obchodují mezi sebou obecně na trhu zvaném „interdealer“, a sice ve struktuře spotového devizového trhu vyhrazené výlučně finančním institucím („dealers“), aby upravili své vlastní portfoliové pozice nebo zaujali pozici pro účely svých obchodních činností na vlastní účet. V takovém případě jsou si obchodníci vzájemně protistranami. Mohou komunikovat přímo (dvoustranně) obvykle prostřednictvím elektronického systému. Ceny se uvádějí na základě konečné nabídky, která ponechává možnost volby mezi pouhým přijetím nebo odmítnutím nabídky. Mohou rovněž komunikovat prostřednictvím systému makléřů, kteří na obrazovkách oznamují nejlepší rozpětí nákup/prodej a zpřístupňují informace na svých platformách.

2. Jednání vytýkaná Credit Suisse

25 V napadeném rozhodnutí Komise uvedla tři jednání, ke kterým došlo na soukromém a mnohostranném diskusním fóru na internetu, a sice Sterling Lads (dále jen „dotčené diskusní fórum“), mezi pěti podniky působícími v bankovním a finančním odvětví, a sice Barclays, Credit Suisse, HSBC, RBS a UBS. Tato jednání se podle výrazů použitých v napadeném rozhodnutí týkala zaprvé základní dohody, zadruhé výměn informací a zatřetí příležitostných případů koordinace. Podle napadeného rozhodnutí probíhaly na tomto fóru diskuse týkající se uvedených jednání od 25. května 2011 do 12. července 2012 a Credit Suisse se na uvedeném fóru účastnila diskusí od 7. února do 12. července 2012 (dále jen „relevantní období“).

26 Zaprvé, pokud jde o základní dohodu, Komise měla za to, že účast na dotčeném diskusním fóru znamená pohybovat se v okruhu důvěry, očekávání a vzájemných výhod, a tedy dodržovat řadu nepsaných pravidel, která lze v podstatě shrnout následovně: i) obchodníci se setkávali na dotčeném diskusním fóru za účelem výměny informací během celého dne; ii) osoby, kterým byly tyto informace určeny, je nesdělovaly jiným konkurenčním obchodníkům; iii) tyto informace mohly být použity ve prospěch zúčastněných obchodníků a iv) tyto informace neměly být použity proti osobám, které se o ně podělily. Komise měla za to, že toto jednání představuje dohodu, kterou kvalifikovala jako „omezení z hlediska účelu“ ve smyslu čl. 101 odst. 1 SFEU v podstatě z důvodu, že tato dohoda s sebou nese racionální očekávání *ex ante* s cílem odstranit nejistotu vlastní dotčenému trhu ke společné výhodě obchodníků, a vykazuje tedy dostatečný stupeň škodlivosti pro hospodářskou soutěž.

27 Zadruhé, pokud jde o výměny informací, Komise poukázala na četné kontakty mezi obchodníky dotčených bank. Podle Komise tyto kontakty opakovaně a v plném rozsahu zahrnovaly výměny obchodně citlivých, aktuálních nebo výhledových informací týkajících se jejich obchodních činností, které umožňovaly dotčeným bankám být při rozhodování na trhu informovány o pozicích, záměrech a omezeních svých konkurentů, což jim pomáhalo v jejich následných rozhodnutích.

28 V této souvislosti měla Komise za to, že obecným cílem výměn informací bylo ovlivnit dva základní parametry hospodářské soutěže v oblasti spotového obchodování na dotčeném trhu, a sice cenu a odborné řízení rizik, a odstranit tak nejistotu vlastní uvedenému trhu. Zúčastnění obchodníci tak v těchto parametrech vědomě nahrazovali rizika samostatné hospodářské soutěže

praktickou spoluprací mezi sebou, na úkor ostatních účastníků trhu, čímž vykazovali dostatečný stupeň škodlivosti pro hospodářskou soutěž. Komise tedy tyto výměny informací kvalifikovala jako dohody nebo jednání ve vzájemné shodě omezující hospodářskou soutěž „z hlediska účelu“ ve smyslu čl. 101 odst. 1 SFEU.

29 Zatřetí, pokud jde o příležitostné případy koordinace, Komise měla za to, že výměny citlivých obchodních informací umožnily obchodníkům účastnícím se dotčeného diskusního fóra identifikovat situace, ve kterých hrozí, že by tito obchodníci zasahovali do zájmů ostatních, což jim usnadňovalo možnost příležitostně koordinovat své činnosti ve formě „standing down“. Toto jednání dle Komise snižovalo riziko, že obchodníci nedosáhnou očekávaného výsledku a že budou jednat současně v protichůdných směrech. Měla za to, že toto jednání představuje dohodu nebo jednání ve vzájemné shodě, které kvalifikovala jako „omezení z hlediska účelu“ ve smyslu čl. 101 odst. 1 SFEU v podstatě z důvodu, že toto jednání umožňuje snížit běžnou nejistotu vlastní relevantnímu trhu, jelikož zúčastněné podniky mohou odhalit situace, kdy jeden z nich může mít zisk z toho, že ostatní podniky obchodují tak, aby nezasahovaly do jeho obchodní strategie, a toto jednání tedy vykazovalo dostatečný stupeň škodlivosti pro hospodářskou soutěž.

30 Začtvrté Komise rovněž uvedla, že tři výše uvedená omezení hospodářské soutěže tvoří společně jediné a trvající protiprávní jednání z důvodu, že sledovala společný cíl spočívající ve snížení běžných nejistot vlastních trhu spotových devizových transakcí za účelem snížení rizika a uklidnění podniků účastnících se dotčeného diskusního fóra (dále jen „zúčastněné podniky“) při jejich rozhodování o stanovení cen a řízení rizik, a to s cílem nekonkurovat si samostatně. Měla za to, že jednotlivá výše uvedená jednání byla součástí „celkového plánu“, jelikož byla prováděna stejným *modus operandi* prostřednictvím dotčeného diskusního fóra, což znamenalo kontinuitu jeho účastníků.

31 Komise měla za to, že Credit Suisse měla záměr přispět ke sledovanému společnému cíli spočívajícímu v omezení hospodářské soutěže na trhu spotových devizových transakcí s měnami G10. Dále měla za to, že Credit Suisse věděla o základní dohodě a výměnách informací, s výjimkou příležitostných případů koordinace, ke kterým docházelo před relevantním obdobím. Komise následně dospěla k závěru, že Credit Suisse je odpovědná za výměny informací, které jsou součástí jediného a trvajícího protiprávního jednání, ale vyloučila její odpovědnost za základní dohodu a za příležitostné případy koordinace.

32 Komise tak v článku 1 napadeného rozhodnutí dospěla k závěru, že Credit Suisse porušila čl. 101 odst. 1 SFEU tím, že se během relevantního období podílela na výměnách „aktuálních nebo výhledových a obchodně citlivých informací, které představují dohody nebo jednání ve vzájemné shodě (v rámci jediného a trvajícího protiprávního jednání), jejichž účelem bylo omezit nebo narušit hospodářskou soutěž v odvětví spotových devizových transakcí s měnami G10, které zahrnovalo celý EHP“.

3. Pokuta

33 Komise uvedla, že výši pokuty uložené Credit Suisse stanovila podle pokynů pro výpočet pokut uložených podle čl. 23 odst. 2 písm. a) nařízení č. 1/2003 (Úř. věst. 2006, C 210, s. 2, dále jen „pokyny pro výpočet pokut“).

a) Základní částka pokuty

34 Pokud jde o určení základní částky pokuty, Komise s ohledem na zvláštnosti odvětví spotových devizových obchodů, a zejména na skutečnost, že spotové devizové transakce s měnami G10 nevytvářejí tržby v obvyklém slova smyslu, vypočítala hodnotu tržeb podniků, které se podílely na dotčeném protiprávním jednání, prostřednictvím „hodnoty nahrazující tržby“ (dále jen „náhradní hodnota“).

35 Dále Komise zohlednila faktor závažnosti ve výši 16 %, jelikož protiprávní jednání svou samotnou povahou patřilo mezi nejzávažnější omezení, a dobu trvání téhož protiprávního jednání prostřednictvím násobícího koeficientu 0,42 roku.

36 Konečně Komise poté, co přidala dodatečnou částku ve výši 16 % hodnoty tržeb pro účely odrazení od účasti na takových praktikách, bez ohledu na dobu trvání protiprávního jednání, stanovila základní částku pokuty na 86 765 000 eur.

b) Konečná částka pokuty

37 Pokud jde o stanovení konečné částky pokuty, Komise konstatovala, že Credit Suisse byla shledána odpovědnou pouze za výměny informací, které byly součástí jediného a trvajícího protiprávního jednání, a odečetla 4 % z celkové základní částky pokuty z titulu polehčujících okolností z důvodu, že Credit Suisse nebyla odpovědná za základní dohodu a za příležitostné případy koordinace, přičemž stanovila 2 % za každou z těchto okolností.

38 Komise tak společnosti Credit Suisse uložila v čl. 2 písm. a) napadeného rozhodnutí pokutu ve výši 83 294 000 eur.

II. Návrhová žádání účastnic řízení

39 Žalobkyně navrhují, aby Tribunál:

– zrušil napadené rozhodnutí,

– podpůrně částečně zrušil článek 1 napadeného rozhodnutí a snížil pokutu uloženou v jeho článku 2;

– v každém případě snížil pokutu uloženou v článku 2 napadeného rozhodnutí;

– uložil Komisi náhradu nákladů řízení nebo podpůrně přiměřenou část jejich nákladů řízení.

40 Komise navrhuje, aby Tribunál:

– zamítl žalobu v plném rozsahu,

– uložil žalobkyním náhradu nákladů řízení.

III. Právní otázky

41 Na podporu své žaloby předkládají žalobkyně pět žalobních důvodů. První tři žalobní důvody vycházející z porušení článku 101 SFEU a povinnosti uvést odůvodnění a pátý žalobní důvod, vycházející z porušení zásady řádné správy a práva na obhajobu, v podstatě směřují ke zpochybnění konstatování Komise uvedeného v článku 1 napadeného rozhodnutí, podle kterého Credit Suisse porušila článek 101 SFEU. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z porušení článku 23 nařízení č. 1/2003 pokynů pro výpočet pokut, zásad proporcionality a rovného zacházení a povinnosti uvést odůvodnění, směřuje ke zpochybnění pokuty, kterou Komise uložila Credit Suisse v článku 2 napadeného rozhodnutí.

A. K článku 1 napadeného rozhodnutí

1. K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení článku 101 SFEU a z nedostatečného odůvodnění, pokud jde o kvalifikaci on-line výměn informací jako protisoutěžních dohod nebo jednání ve vzájemné shodě

42 Svým prvním žalobním důvodem žalobkyně v podstatě tvrdí, že výměny informací, ke kterým došlo mezi obchodníky na dotčeném diskusním fóru, nepředstavují protisoutěžní dohody nebo jednání ve vzájemné shodě, a to bez ohledu na to, zda jsou posuzovány samostatně nebo ve spojení se základní dohodou. Tento první žalobní důvod se dělí na dvě části.

43 V rámci první části prvního žalobního důvodu žalobkyně tvrdí, že Komise neprokázala existenci základní dohody a tedy skutečnost, že on-line výměny informací představují protisoutěžní dohodu nebo jednání ve vzájemné shodě.

44 V rámci druhé části prvního žalobního důvodu žalobkyně tvrdí, že Komise nepředložila důkazy požadované k prokázání skutečnosti, že on-line výměny informací představují samostatné dohody nebo jednání ve vzájemné shodě.

a) Úvodní poznámky

45 Je třeba připomenout, že kritéria koordinace a spolupráce zakládající jednání ve vzájemné shodě je třeba chápat ve světle koncepce vlastní ustanovením SFEU týkajícím se hospodářské soutěže, podle které každý hospodářský subjekt musí autonomním způsobem určovat politiku, kterou hodlá uplatňovat na vnitřním trhu (viz rozsudek ze dne 19. března 2015, Dole Food a Dole Fresh Fruit Europe v. Komise, C-286/13 P, EU:C:2015:184, bod 119 a citovaná judikatura).

46 Ačkoliv tento požadavek autonomie nevylučuje právo hospodářských subjektů na rozumné přizpůsobení se stávajícímu nebo očekávanému chování jejich soutěžitelů, striktně brání všem přímým nebo nepřímým kontaktům mezi těmito subjekty, které mohou ovlivnit tržní chování skutečného nebo potenciálního soutěžitele, nebo odhalit tržní chování, o kterém tyto subjekty rozhodly, že budou samy uskutečňovat na tomto trhu nebo které zamýšlí samy uskutečňovat na tomto trhu, takovému soutěžiteli, jestliže je účelem nebo důsledkem těchto kontaktů dosažení podmínek hospodářské soutěže, které s přihlédnutím k povaze prodávaných výrobků nebo poskytovaných služeb, významu a množství podniků, jakož i objemu uvedeného trhu

neodpovídají obvyklým podmínkám relevantního trhu (viz rozsudek ze dne 19. března 2015, Dole Food a Dole Fresh Fruit Europe v. Komise, C-286/13 P, EU:C:2015:184, bod 120 a citovaná judikatura).

47 Soudní dvůr tak rozhodl, že výměna informací mezi soutěžiteli může být v rozporu s pravidly hospodářské soutěže, pokud zmírňuje nebo odstraňuje stupeň nejistoty o fungování relevantního trhu, a tím vede k omezení hospodářské soutěže mezi podniky (viz rozsudek ze dne 19. března 2015, Dole Food a Dole Fresh Fruit Europe v. Komise, C-286/13 P, EU:C:2015:184, bod 121 a citovaná judikatura).

b) K první části prvního žalobního důvodu, vycházející z toho, že Komise neprokázala existenci základní dohody a tedy skutečnost, že on-line výměny informací představují protisoutěžní dohodu nebo jednání ve vzájemné shodě

48 Žalobkyně uplatňují tři výtky. V rámci první výtky tvrdí, že napadené rozhodnutí spočívá na předpokladu, že základní dohoda představuje předběžnou podmínku pro kvalifikaci výměn informací jako protisoutěžních dohod nebo jednání ve vzájemné shodě ve smyslu čl. 101 odst. 1 SFEU. V rámci druhé výtky tvrdí, že Komise neprokázala, že k výměnám informací na dotčeném diskusním fóru docházelo na základě této dohody. Na podporu této výtky zpochybňují výklad Komise týkající se důkazů z relevantního období, a sice on-line diskusí mezi obchodníky, a tvrdí, že ani tyto diskuse, ani návrhy na narovnání, ani sbíhající se indicie neprokazují existenci uvedené dohody. V rámci třetí výtky žalobkyně tvrdí, že Komise nemůže vyloučit základní dohodu ze soudního přezkumu z důvodu, že Credit Suisse nebyla shledána odpovědnou za tuto dohodu, jelikož se jedná o zásadní prvek teze Komise vůči Credit Suisse.

49 Pokud jde o první výtku uplatněnou žalobkyněmi, je třeba uvést, že z celkového výkladu napadeného rozhodnutí a zejména z jeho bodů 337 až 341, 344, 345, 347 až 349 odůvodnění ve spojení s body 394 až 405 a 411 až 417 odůvodnění vyplývá, že Komise provedla odlišnou právní kvalifikaci jednak základní dohody jakožto dohody omezující hospodářskou soutěž a jednak výměn informací jakožto dohod nebo jednání ve vzájemné shodě omezujících hospodářskou soutěž. V bodech 487, 489 a 491 až 499 odůvodnění tohoto rozhodnutí Komise rovněž kvalifikovala tato dvě jednání jako odlišné prvky zakládající jediné a trvající protiprávní jednání. (viz body 26 až 31 výše). Dále je třeba připomenout, že Credit Suisse byla shledána odpovědnou pouze za protiprávní jednání spočívající ve výměnách informací.

50 Je třeba rovněž uvést, že i když výměny informací týkající se Credit Suisse probíhaly na on-line diskusním fóru, nelze tuto souvislost s tímto aspektem základní dohody stavět na roveň existenci předběžné podmínky, které se dovolávají žalobkyně a která by mohla ovlivnit odlišné právní kvalifikace základní dohody a výměn informací.

51 Konkrétně, jak vyplývá z bodů 337 až 341 odůvodnění napadeného rozhodnutí, právní kvalifikace výměn informací jako protisoutěžních dohod nebo jednání ve vzájemné shodě provedená Komisí v tomto rozhodnutí se neopírá o pravidla základní dohody, ani o tichý souhlas s takovými pravidly ze strany obchodníků účastnících se těchto výměn informací (dále jen „dotčení obchodníci“). Na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, nemůže být tedy napadené rozhodnutí vykládáno tak, že pojímá základní dohodu jako předběžnou podmínku kvalifikace jako výměny informací.

52 Tento závěr nemůže být vyvrácen obsahem bodů 346 a 369 až 371 odůvodnění napadeného rozhodnutí citovaných žalobkyněmi na podporu jejich argumentace.

53 V tomto ohledu zaprvé, pokud jde o bod 346 odůvodnění napadeného rozhodnutí, který se týká kvalifikace základní dohody jako dohody, je třeba konstatovat, že je pravda, že tato dohoda v podstatě vyjadřuje, že výměny informací umožnily obchodníkům účastnícím se dotčeného diskusního fóra kontrolovat případné odchylky od pravidel. Neodkazuje však na právní kvalifikaci přijatou v uvedeném rozhodnutí, pokud jde o výměny informací.

54 Zadruhé z bodů 369 až 371 odůvodnění napadeného rozhodnutí, jejichž cílem je pouze odpovědět na argumenty Credit Suisse předložené během správního řízení, vyplývá, že Komise založila existenci uvedené dohody na nepřímých důkazech, a sice výměnách informací, v rozsahu, v němž základní dohoda představuje „logický předpoklad“ uvedených výměn. Odkaz na „logický předpoklad“ tak musí být chápán pouze tak, že je použit k témuž účelu, jímž je prokázání její existence v projednávané věci. Skutečnost, že existence základní dohody může být vyvozena z výměn informací, musí být tedy rovněž chápána tak, že směřuje k důkazu o její existenci, aniž je dotčena odlišná právní kvalifikace jednak výměn informací a jednak základní dohody.

55 Kromě toho na rozdíl od argumentů žalobkyň nebyla Komise povinna v napadeném rozhodnutí vysvětlit důvody, proč Credit Suisse vyměňovala informace jiným způsobem než ostatní banky zapojené do vytýkaných jednání, ve srovnání s úvahami uvedenými v rozhodnutí o narovnání.

56 V tomto ohledu je třeba připomenout, že postup při narovnání a řádné správní řízení jsou odlišné. Při přijímání rozhodnutí vůči společnosti Credit Suisse v návaznosti na řádné správní řízení tak byla Komise vázána pouze oznámením námitek a dále byla povinna v rámci dodržení zásady kontradiktornosti zohlednit všechny relevantní okolnosti, včetně všech informací a argumentů, které uvedla společnost Credit Suisse při výkonu svého práva být vyslechnuta, takže Komise byla povinna znovu přezkoumat spis s ohledem na tyto skutečnosti (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 20. května 2015, Timab Industries a CFPR v. Komise, T-456/10, EU:T:2015:296, body 90, 96 a 107).

57 Pokud jde o přijetí napadeného rozhodnutí vůči Credit Suisse v návaznosti na řádné správní řízení, je třeba poznamenat, že z oznámení námitek doprovázeného doplňujícím oznámením námitek vyplývá, že Komise kvalifikovala základní dohodu a výměny informací jako protisoutěžní dohody nebo jednání ve vzájemné shodě odděleně a že Credit Suisse nevyjádřila v tomto ohledu během správního řízení žádnou kritiku. Komise tedy nebyla povinna, pokud jde o tyto právní kvalifikace, znovu přezkoumat spis.

58 Z výše uvedeného vyplývá, že s ohledem na odlišnou právní kvalifikaci výměn informací na jedné straně a základní dohody, za kterou nebyla Credit Suisse shledána odpovědnou (viz bod 32 výše), na straně druhé není třeba zkoumat druhou a třetí výtku v rámci první části prvního žalobního důvodu, které spočívají na nesprávném předpokladu, podle kterého je základní dohoda v napadeném rozhodnutí předběžnou podmínkou pro kvalifikaci výměn informací jako protisoutěžních dohod nebo jednání ve vzájemné shodě ve smyslu čl. 101 odst. 1 SFEU.

59 V důsledku toho je třeba první část prvního žalobního důvodu zamítnout.

60 V rozsahu, v němž se žalobkyně v rámci druhé části prvního žalobního důvodu dovolávají neexistence protisoutěžní povahy výměn informací, které jsou nezávislé na základní dohodě, jejíž analýza vyžaduje přezkum obsahu a výkladu uvedených výměn, skutečnost, že výtky žalobkyň týkající se rozsahu a výkladu důkazů z relevantního období byly předloženy v rámci jejich argumentace založené na základní dohodě, na podporu první části prvního žalobního důvodu

nemůže předjímat rozbor těchto důkazů provedený Tribunálem v rámci druhé části tohoto žalobního důvodu za účelem určení opodstatněnosti zpochybnění kvalifikace výměn informací jako samostatných dohod nebo jednání ve vzájemné shodě žalobkyněmi.

c) Ke druhé části prvního žalobního důvodu, vycházející z neexistence důkazů prokazujících, že on-line výměny informací představovaly samostatné dohody nebo jednání ve vzájemné shodě

61 Tato druhá část se v podstatě dělí na tři výtky. První výtkou žalobkyně kritizují výklad některých důkazů z relevantního období provedený Komisí, a sice určitých on-line diskusí, o které se Komise opřela, když dospěla k závěru, že on-line výměny informací představují dohody nebo jednání ve vzájemné shodě, přičemž tvrdí, že tyto diskuse nemají obchodně citlivou povahu. Druhou výtkou žalobkyně tvrdí, že on-line výměny informací nemohou být kvalifikovány jako protisoutěžní dohody nebo jednání ve vzájemné shodě, přičemž v podstatě tvrdí, že údajná obchodně citlivá povaha těchto informací a snížení nejistoty mezi soutěžiteli, které by z nich mohlo vyplývat, nejsou pro účely takové kvalifikace dostatečné. V rámci třetí výtky žalobkyně tvrdí, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení, když dospěla k závěru, že legitimní vysvětlení dotčených výměn informací poskytnuté společností Credit Suisse je irelevantní.

62 V napadeném rozhodnutí Komise prezentovala a vyložila obsah více než sta diskusí. Výměny informací analyzované v tomto rozhodnutí tak byly rozděleny do čtyř kategorií v závislosti na projednávaných tématech, a sice i) rozpětí nákup/prodej (body 245 až 251 odůvodnění), ii) příkazy od klientů (body 183 až 228 odůvodnění), iii) otevřené rizikové pozice (body 234 až 238 odůvodnění) a iv) současné nebo plánované obchodní činnosti (body 258 až 285 odůvodnění). Komise měla v podstatě za to, že se všechny tyto výměny týkaly obchodně citlivých, aktuálních nebo výhledových informací o obchodních činnostech zúčastněných obchodníků, které dotčeným bankám umožňovaly být informovány o pozicích, záměrech a omezeních jejich konkurentů, což jim pomáhalo při jejich následném rozhodování. Na základě této analýzy dospěla Komise v bodech 337 až 341 odůvodnění napadeného rozhodnutí k závěru, že tyto výměny informací byly protisoutěžním jednáním ve vzájemné shodě ve smyslu čl. 101 odst. 1 SFEU.

63 První dvě výtky je třeba přezkoumat společně.

1) K první výtce, vycházející z nesprávného výkladu některých důkazů z relevantního období Komisí a k druhé výtce, vycházející ze skutečnosti, že on-line výměny informací nepředstavují protisoutěžní dohody nebo jednání ve vzájemné shodě

i) K přípustnosti některých argumentů a důkazů žalobkyň

64 Komise zpochybňuje přípustnost jednak argumentace žalobkyň týkající se nesprávného výkladu některých výměn informací a přílohy A.8 žaloby, o který se opírá, a jednak argumentace týkající se neexistence protiprávní povahy výměn informací, přílohy A.9 žaloby a příloh C.2 a C.3 repliky, z nichž uvedená argumentace vychází.

65 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle článku 21 statutu Soudního dvora Evropské unie a čl. 76 písm. d) jednacího řádu Tribunálu musí každá žaloba uvádět předmět sporu a stručný popis dovolávaných žalobních důvodů. Podle ustálené judikatury musí být tyto údaje dostatečně

jasné a přesné, aby umožnily žalovanému připravit si obhajobu a Tribunálu o žalobě rozhodnout (viz rozsudek ze dne 7. března 2017, United Parcel Service v. Komise, T-194/13, EU:T:2017:144, bod 191).

66 Je třeba rovněž připomenout, že pro to, aby byla žaloba podaná k Tribunálu přípustná, je zejména nezbytné, aby hlavní skutkové a právní okolnosti, na kterých je založena, vyplývaly, přinejmenším stručně, ale uceleně a srozumitelně, z textu samotné žaloby. Ačkoli obsah žaloby lze v konkrétních bodech podpořit a doplnit odkazy na určité výňatky z písemností, které tvoří její přílohu, obecný odkaz na ostatní písemnosti, i když jsou přiložené k žalobě, nemůže zhojit neexistenci základních prvků právní argumentace, které musí být v žalobě podle ustanovení připomenutých výše v bodě 65 uvedeny (viz rozsudek ze dne 7. března 2017, United Parcel Service v. Komise, T-194/13, EU:T:2017:144, bod 192 a citovaná judikatura).

67 Přílohy tak mohou být zohledněny pouze v rozsahu, v němž podpírají nebo doplňují důvody či argumenty výslovně uvedené žalobcem v samotném textu jeho písemností, a pokud je možné přesně určit, které z informací obsažených v těchto přílohách podpírají nebo doplňují uvedené důvody či argumenty (viz rozsudek ze dne 9. září 2015, Samsung SDI a další v. Komise, T-84/13, nezveřejněný, EU:T:2015:611, bod 33 a citovaná judikatura). Tribunálu navíc nepřísluší, aby v přílohách vyhledával a určoval důvody a argumenty, které by mohl považovat za důvody a argumenty představující základ žaloby, neboť přílohy mají čistě důkazní a pomocnou funkci (viz rozsudek ze dne 17. září 2007, Microsoft v. Komise, T-201/04, EU:T:2007:289, bod 94 a citovaná judikatura).

68 Zaprvé, pokud jde o přípustnost argumentace žalobkyň týkající se nesprávného výkladu některých výměn informací analyzovaných v napadeném rozhodnutí, namítanou Komisí, je třeba konstatovat, jak vyplývá z žaloby, že žalobkyně na podporu argumentu, podle kterého „[Komise] nadále špatně chápe terminologii transakcí a fungování spotového devizového trhu“, odkazují na přílohu A.8 přiloženou k žalobě, kterou tvoří znalecký posudek bývalého předsedy mezibankovního oddělení Global FX Committee, a pro ilustraci svého argumentu uvádějí tři příklady z této zprávy.

69 Ve fázi repliky žalobkyně v odpovědi na argumenty Komise týkající se nepřípustnosti opakují výše uvedený argument a dodávají, že příloha A.8 rovněž prokazuje, že zaprvé „existence celkového protisoutěžního plánu nebo cíle omezení hospodářské soutěže nemůže být snadno nebo přímo vyvozena z listinných důkazů“ a zadruhé Komise vyvodila „existenci základní dohody“ pouze na základě svých výkladů. Tvrdí, stále ve fázi repliky, že skutečnost, že Komise není schopna rozlišit příkazy dané v minulosti nebo budoucí příkazy „je faktorem, který musí být zohledněn, neboť zpochybňuje pečlivost a důkladnost jejího šetření“. Konečně se žalobkyně dovolávají významu a specifičnosti své argumentace s odkazem na body 18, 69 a 78 žaloby. Ty se týkají údajné prosoutěžní povahy výměn informací, jak byla uznána v žádostech o shovívavost (bod 18), skutečnosti, že Komise nesprávně vyložila nebo pochopila terminologii transakcí a fungování spotového devizového trhu (bod 69) a v podstatě čtyř pravidel základní dohody (bod 78).

70 Na jednání žalobkyně v odpovědi na otázku položenou Tribunálem setrvaly na svém stanovisku, podle kterého je jejich argumentace jasně a konkrétně vyjádřena v jejich písemnostech.

71 V tomto ohledu je třeba konstatovat, že žalobkyně předkládají argumentaci, jak je uvedena v bodech 68 a 69 výše, která se omezuje na obecná a neurčitá tvrzení často formulovaná v jedné nebo dvou větách, která jsou dokonce pouze předmětem obecného odkazu na přílohu A.8, aniž uceleně a srozumitelně uvádějí dopad, který by tato argumentace, a tím méně znalecký posudek,

na kterém je založena, měla na opodstatněnost závěrů Komise uvedených v napadeném rozhodnutí. Za těchto okolností je třeba konstatovat, že tato argumentace nesplňuje požadavky citované v bodech 65 až 67 výše.

72 V důsledku toho je třeba odmítnout jako nepřípustnou argumentaci žalobkyň týkající se v podstatě nesprávného výkladu některých výměn informací analyzovaných v napadeném rozhodnutí, v níž žalobkyně odkazují na přílohu A.8, a s ohledem na obecný odkaz na tuto přílohu, posledně uvedenou nezohlednit.

73 Zadruhé, pokud jde o přípustnost argumentace týkající se neexistence protisoutěžní povahy výměn informací, která vychází z odkazu na přílohu A.9 žaloby a příloh C.2 a C.3 repliky, je třeba konstatovat, že na rozdíl od toho, co tvrdí Komise, musí být uvedená argumentace považována za dostatečně jasnou a přesnou. Z písemností žalobkyň před Tribunálem totiž jasně, i když jen stručně, vyplývá, že prostřednictvím kategorizace výměn informací, které žalobkyně rozdělily na i) obecné diskuse, které nelze považovat za „obchodně citlivé“ na spotovém devizovém trhu, ii) (přesnější) nebo výhledové diskuse, které se týkaly relativně nízkých objemů výměn informací a nemohly poskytnout relevantní informace o očekávaném vývoji údajných směnných kurzů, a iii) diskuse, které se týkaly významnějších objemů výměn informací, ale mohly mít jen jeden hypotetický protisoutěžní cíl pro obchodníka, který příslušné informace obdržel, spočívající v jejich použití na dosažení zisku dříve než obchodník, který se o tyto informace podělil, žalobkyně hodlají zpochybnit závěr Komise týkající se protisoutěžní povahy on-line výměn informací z hlediska jejich obsahu, předmětu a způsobilosti „narušit“ hospodářskou soutěž. Je tedy třeba mít za to, že tato argumentace žalobkyň je v souladu s požadavky stanovenými judikaturou, uvedenými v bodech 65 a 66 výše, a je tedy přípustná.

74 Kromě toho s ohledem na judikaturu citovanou v bodě 67 výše budou přílohy A.9, C.2 a C.3 zohledněny pouze v rozsahu, v němž podporují nebo doplňují argumentaci výslovně uplatněnou žalobkyněmi v jejich spisech účastnic řízení.

ii) Protisoutěžní povaha diskusí konkrétně napadených žalobkyněmi

75 Žalobkyně konkrétně napadají výklad Komise týkající se jednání, která zařadily do první kategorie (viz bod 73 výše), tj. diskuse ze dne 14. června, 5. srpna a 4. října 2011, ze dne 7. února a 1. června 2012, ze dne 14. května 2012, ze dne 11. dubna 2012, ze dne 13. dubna 2012, ze dne 9. května 2012, ze dne 5. června 2012, ze dne 25. dubna 2012, ze dne 10. února 2012 a ze dne 25. dubna, 19. června, 3. a 4. července 2012, s odůvodněním, že informace vyměněné během těchto diskusí jsou „informace o trhu“, a nikoli obchodně citlivé informace a že nemají protisoutěžní povahu.

76 Aby bylo možné určit, zda Komise správně dospěla k závěru, že obchodníci si vyměňovali obchodně citlivé informace protisoutěžní povahy, je třeba posoudit povahu těchto výměn. Konkrétněji je nutné analyzovat, zda se tato výměna informací týkala neveřejných informací, o nichž obchodníci neměli vědět, nebo zda byly tyto informace agregované či anonymizované, a zejména posoudit přesnost a účel jejich výměny.

– *K diskusím ze dne 14. června, 5. srpna a 4. října 2011 a 7. února a 1. června 2012*

77 Diskuse, které se konaly dne 14. června, 5. srpna a 4. října 2011, jakož i dne 7. února a 1. června 2012, na které odkazují body 107, 111, 122, 139, 150 a 504 odůvodnění napadeného rozhodnutí, jejichž výklad Komisí je napaden žalobkyněmi, nebyly Komisí považovány za obchodně citlivé.

78 Pokud jde na prvním místě o diskuse ze dne 14. června, 5. srpna a 4. října 2011 a ze dne 7. února a 1. června 2012, uvedené v bodech 107, 111, 122, 139 a 150 odůvodnění napadeného rozhodnutí, je třeba uvést, že Komise měla za to, že tyto diskuse v podstatě dokazují, že přístup k dotčenému diskusnímu fóru byl založen na vzájemné důvěře mezi zúčastněnými obchodníky a že tito obchodníci jednali v uzavřeném kruhu s cílem prosazovat své vlastní zájmy. Podle Komise výměny uvedené v bodech 139 a 150 odůvodnění uvedeného rozhodnutí rovněž dokazují, že obchodník z Credit Suisse, který se účastnil dotčeného diskusního fóra ještě před tím, než byl zaměstnán u Credit Suisse, se k tomuto fóru připojil jako zaměstnanec s plnou znalostí jeho fungování a toho, co jeho účast obnáší.

79 Na druhém místě, pokud jde o diskusi ze dne 5. srpna 2011, na kterou odkazuje bod 504 odůvodnění napadeného rozhodnutí, Komise dospěla k závěru, že tato diskuse dokládá, že obchodník Credit Suisse byl o výměnách informován, aniž se jich aktivně účastnil.

80 Argument žalobkyň vycházející z nesprávné kvalifikace diskusí uvedených v bodě 77 výše jako obchodně citlivých je proto ve skutečnosti neopodstatněný, a musí být proto zamítnut.

– *K diskusi ze dne 14. května 2012*

81 Pokud jde o diskusi ze dne 14. května 2012, na kterou odkazuje bod 209 odůvodnění napadeného rozhodnutí ve spojení s body 196 až 202 a 337 až 341 odůvodnění, Komise dospěla k závěru, že během této diskuse si obchodníci vyměňovali informace o svých pozicích mimo rámec potenciálních transakcí mezi nimi, jakož i spekulace o ceně měnového páru GBP/USD. Na základě toho dospěla k závěru, že tyto informace, které se týkaly příkazů klientů, byly obchodně citlivé a mohly přispět k protisoutěžní povaze veškerých výměn informací, k nimž došlo na dotčeném diskusním fóru.

82 Žalobkyně zpochybňují výklad této diskuse ze strany Komise a tvrdí, že se jednalo o obecné informace, které neobsahovaly informace o výhledových příkazech nebo pozicích obchodníků, a proto představovaly sdělování „informací o trhu“. Dodávají, že odkazy na „rhs light“ a „LHS samlls cable“ se netýkají hodnot, cen ani klientů, a jsou proto anonymizovány. Dospěly k závěru, že tato diskuse neprokazuje, že informace vyměňované na dotčeném diskusním fóru jsou protisoutěžní.

83 Komise nesouhlasí s výkladem předmětné diskuse, jak jej předložily žalobkyně.

84 Je třeba uvést, že jak vyplývá z výňatku z předmětné diskuse, obchodník Credit Suisse byl v daný den přítomen na dotčeném diskusním fóru a v 14:50:48 informoval ostatní účastníky, že má příkaz prodat malé množství nespecifikovaného měnového páru za „fixing“ („rhs lights“). V 14:52:57 se ho jiný obchodník zeptal, zda se jedná o měnový pár GBP/USD („[c]able??“) a v 14:55:51 poskytl informace o příkazech klienta, které obdržel, a to příkazech k prodeji malého množství měnového páru GBP/USD za „fixing“ („LHS samlls cable“). Během stejné diskuse

vyjádřil jiný obchodník svůj názor na zvýšení hodnoty měnového páru GBP/USD („feels like its just being put higher wsith sof eur/gbp and eur/usd running into some bids…“), přičemž upřesnil, že pro tento měnový pár nemá žádné příkazy.

85 Jak je patrné z přepisu předmětné diskuse, obchodníci si vyměnili informace, které nebyly veřejné a týkaly se konkrétních příkazů, které obdrželi, s uvedením jejich typu (prodejní příkaz k provedení za „fixing“), příslušného měnového páru (GBP/USD) a jejich množství. Tato diskuse tedy odráží komentáře k činnostem obchodníků v reálném čase, které vedly k výměně obchodně citlivých informací.

86 I za předpokladu, že by vyměňované informace byly, jak tvrdí žalobkyně, anonymizovány, nebrání to jejich kvalifikaci jako obchodně citlivých informací, protože předmět a míra přesnosti těchto informací a skutečnost, že nejsou k dispozici konkurentům, kteří nejsou přítomni na dotčeném diskusním fóru, poskytují jejich adresátům obchodní výhodu.

87 Tyto informace však mohou obchodníkům specializujícím se na tuto oblast poskytnout informace o pohybech trhu týkajících se měnového páru GBP/USD před fází „fixing“, jelikož prodejní příkazy menší velikosti, které mají být provedeny za „fixing“, pravděpodobně nebudou mít významný vliv na pohyby směnného kurzu. Sdělení těchto informací tedy umožňuje obchodníkům přizpůsobit své obchodní strategie a zmírnit nejistotu, která je vlastní spotovému devizovému trhu.

88 Komise proto správně usoudila, že se diskuse ze dne 14. května 2012 týkala obchodně citlivých informací, které mohly přispět k protisoutěžní povaze výměny informací, k níž došlo na dotčeném diskusním fóru.

– *K diskusi ze dne 11. dubna 2012*

89 Pokud jde o diskusi ze dne 11. dubna 2012, která je uvedena v bodě 223 odůvodnění napadeného rozhodnutí, ve spojení s body 214 až 221 a 337 až 341 odůvodnění, Komise dospěla k závěru, že se jednalo o okamžitý příkaz od konkrétního klienta a že zveřejnění těchto obchodně citlivých informací odstranilo určité nejistoty spojené s devizovým spotovým trhem, což umožnilo obchodníkům účastnícím se dotčeného diskusního fóra lépe předvídat pohyby trhu a přizpůsobit své strategie tak, aby využili zveřejněných informací a z toho vyplývajícího zvýšení transparentnosti trhu, a proto mohlo přispět k protisoutěžní povaze předmětné výměny informací.

90 Žalobkyně tvrdí, že diskuse ze dne 11. dubna 2012 se týkala obecných informací, které neobsahovaly žádné výhledové příkazy ani pozice obchodníků. Dodávají, že komentář „lost some X“ obsažený v této diskusi nezmiňuje žádné částky ani ceny a že na trhu se pohybovalo několik klientů, z čehož nebylo možné odvodit konkrétní informace o jednom klientovi. Dospěly k závěru, že stejná diskuse se týkala informací o trhu, které neměly žádný protisoutěžní obsah.

91 Komise nesouhlasí s výkladem předmětné diskuse navrhovaným žalobkyněmi.

92 V tomto ohledu je třeba uvést, že výňatek z diskuse ze dne 11. dubna 2012, uvedený v bodě 223 odůvodnění napadeného rozhodnutí, potvrzuje, že v 6:50:23 obchodník UBS informoval obchodníky účastnící se dotčeného diskusního fóra, že právě uzavřel transakci prodeje eur za libry šterlinků („lost some X“, tj. měnový pár EUR/GBP), přičemž v 6:50:23 upřesnil, že se jednalo

o protistranu, která obecně obcházela obchodníky („usual geezer who does the rounds“). Někteří účastníci diskusního fóra, zejména jeden obchodník Credit Suisse, mu za tuto informaci poděkovali („ta“).

93 Je třeba poznamenat, že tato diskuse odhaluje výměnu přesných, aktuálních a důvěrných informací, protože ostatním obchodníkům účastnícím se dotčeného diskusního fóra zpřístupňuje (okamžitý) typ příkazu, (aktuální) čas jeho provedení, příslušný měnový pár (EUR/GBP) a odkaz na typ klienta zapojeného do právě uzavřené transakce.

94 Pokud jde o tento posledně uvedený odkaz na typ klienta, nelze dát žalobkyním za pravdu v jejich tvrzení, že tento odkaz neumožňoval vyvodit konkrétní informaci o klientovi. Odkaz obchodníka UBS na protistranu, která „obcházela obchodníky“, musí být v kontextu uvedené výměny chápán jako dostatečně konkrétní pro účely její identifikace těmito obchodníky, kteří jsou odborníky v dané oblasti, což jim umožňuje zohlednit povahu dotyčného klienta, zejména to, zda je informovaný, či nikoli. K tomuto závěru je třeba dospět jednak s ohledem na upřesnění, že se jednalo o obvyklou protistranu („usual geezer“), a jednak s ohledem na skutečnost, že žádný z obchodníků, kteří mu za tuto informaci poděkovali, nepožádal o upřesnění ohledně odkazu na tohoto klienta. Jak však Komise uvedla v bodě 40 písm. b) odůvodnění napadeného rozhodnutí ve spojení s poznámkou pod čarou 381, aniž to žalobkyně zpochybnily, poskytnutí informací ostatním obchodníkům o povaze dotyčného klienta, ať už je informovaný či nikoli, musí být považováno za informaci, která umožňuje příjemcům těchto informací předvídat možný pohyb na trhu.

95 Za těchto okolností nelze informace poskytnuté během předmětné diskuse považovat za obecné pouze proto, že neupřesňovaly vyměněné částky, úrovně směnného kurzu ani se netýkaly výhledových příkazů. V této souvislosti stačí poznamenat, že „informace o trhu“ v zásadě spočívají v poznámkách k situaci na trhu obecné a anonymní povahy, zatímco informace sdělené během předmětné diskuse se od toho zjevně lišily.

96 Je tedy třeba mít za to, že dotčené vyměňované informace byly obchodně citlivé, aktuální a přesné a mohly odstranit určité nejistoty vlastní spotovému devizovému trhu. Umožňovaly tedy obchodníkům účastnícím se dotčeného diskusního fóra lépe předvídat pohyby na trhu měnového páru EUR/GBP a přizpůsobit své strategie tak, aby měli prospěch ze zveřejněných informací, a mohly tedy přispět k protisoutěžní povaze předmětných výměn informací.

97 Komise tedy měla správně za to, že se diskuse ze dne 11. dubna 2012 týkala obchodně citlivých informací, které mohly přispět k protisoutěžní povaze výměn informací, ke kterým došlo na dotčeném diskusním fóru.

– *K diskusi ze dne 13. dubna 2012*

98 Pokud jde o diskusi ze dne 13. dubna 2012 uvedenou v bodě 224 odůvodnění napadeného rozhodnutí ve spojení s body 214 až 221 a 337 až 341 odůvodnění, Komise měla za to, že se týká aktuálních nebo výhledových obchodně citlivých informací souvisejících s bezprostředními příkazy klientů, když byl na dotčeném diskusním fóru sdělen objem nebo směr specifického a neagregovaného příkazu nebo typ klienta, čímž odstranila určité nejistoty spojené s obchodováním na spotovém devizovém trhu a zvýšila míru transparentnosti vývoje směnného kurzu dotyčné dvojice měn. Na základě toho dospěla k závěru, že tato diskuse mohla přispět k protisoutěžní povaze dotčených výměn informací.

99 Žalobkyně tvrdí, že výměna informací, ke které došlo během diskuse ze dne 13. dubna 2012, se týká „informací o trhu“, jelikož se netýká výhledových příkazů nebo pozic obchodníků. Výraz „lose more cable“ použitý obchodníkem Credit Suisse je tak anonymizován, týká se přibližných částek bez uvedení ceny nebo informací týkajících se klientů. Podle žalobkyň je výraz „corp“ generickým výrazem pro označení podniku, a neumožňuje tak identifikovat klienta.

100 Komise nesouhlasí s výkladem předmětné diskuse, jak jej předložily žalobkyně.

101 V tomto ohledu je třeba uvést, že výňatek z diskuse ze dne 13. dubna 2012, převzatý v bodě 224 odůvodnění napadeného rozhodnutí, potvrzuje, že v 9:56:42 obchodník Credit Suisse sdělil jinému obchodníkovi přítomnému na dotčeném diskusním fóru informaci týkající se jeho současné prodejní transakce ve výši 40 milionů v měnovém páru GBP/USD s velkým podnikem („lose more cable 40 odd corp“), za což mu tento jiný obchodník poděkoval („tks ratty“).

102 Z předmětné diskuse tedy jasně vyplývá výměna přesných, aktuálních informací, které nejsou veřejně dostupné a které jsou známy pouze účastníkům transakce, tedy obchodníkovi a jeho klientovi. Informace o transakci sdělená obchodníkem Credit Suisse totiž uváděla konkrétní částku (40 milionů), dotčený měnový pár (GBP/USD), směr této transakce (prodej) a odkaz na typ klienta (velký podnik).

103 V tomto ohledu nemůže obstát argument žalobkyň, podle kterého výraz „corp“, na který při dotčené diskusi odkazoval obchodník Credit Suisse, neumožňuje dospět k závěru o konkrétní totožnosti dotyčného klienta. Uvádí totiž typ klienta, a zejména to, že se jedná o velký podnik. Je přitom třeba uvést, že informace o tocích příkazů některých velkých podniků a mezinárodních podniků mohou být považovány za informativní, neboť umožňují obchodníkům, kteří mají tyto informace k dispozici, předvídat pohyb směnného kurzu pro dotyčný měnový pár, čímž odstraní určité nejistoty vlastní spotovému devizovému trhu a zvýší transparentnost na uvedeném trhu pouze ve prospěch příjemců těchto informací.

104 Kromě toho je užitečnost označení typu klienta, v tomto případě „corp“, potvrzena dalšími výměnami citovanými v napadeném rozhodnutí (viz zejména body 278 až 280 odůvodnění uvedeného rozhodnutí), z nichž vyplývá, že toto označení bylo oceněno obchodníky účastnícími se dotčeného diskusního fóra.

105 Za těchto okolností je třeba mít za to, že informace sdílené obchodníky během diskuse dne 13. dubna 2012 nelze považovat za „informace o trhu“ jen proto, že se netýkají výhledových příkazů.

106 Komise se proto správně domnívala, že diskuse ze dne 13. dubna 2012 se týkala obchodně citlivých informací, které mohly přispět k protisoutěžní povaze výměn informací, ke kterým došlo na dotčeném diskusním fóru.

– *K diskusi ze dne 9. května 2012*

107 Pokud jde o diskusi ze dne 9. května 2012 uvedenou v bodě 276 odůvodnění napadeného rozhodnutí ve spojení s body 252 až 257 a 337 až 341 odůvodnění, Komise měla za to, že během této diskuse se obchodník Barclays dotázal obchodníka Credit Suisse na (dokončení) jeho obchodní strategie, na což obchodník Credit Suisse odpověděl kladně a poskytl další podrobnosti o obchodovaných úrovních. Podle Komise by za běžných tržních podmínek obchodník Barclays neměl žádný důvod ani žádný prostředek, aby měl k dispozici informaci o tom, že obchodník

Credit Suisse nedávno „dokončil své nabídky“ („cleared his bids“). Výměna těchto obchodně citlivých informací poskytla obchodníkovi Barclays konkurenční výhodu, neboť mohla mít vliv na jeho následné chování v oblasti cen, což mu umožnilo přizpůsobit své nabídky („bids“) na méně konkurenční úroveň s vědomím, že obchodník Credit Suisse byl schopen realizovat všechny své nabídky.

108 Žalobkyně tvrdí, že diskuse ze dne 9. května 2012 se týká obecných úvah, a to vzhledem k tomu, že odkazy na příkazy neobsahují částky, ceny ani informace o dotčených klientech, a jsou tudíž anonymizované. Tato diskuse se netýká ani výhledových příkazů nebo pozic obchodníků.

109 Kromě toho v odpovědi na otázku položenou Tribunálem v rámci organizačního procesního opatření žalobkyně tvrdily, že dotčená diskuse mohla mít za cíl prozkoumat možnost uzavřít transakci mezi obchodníky účastnícími se této diskuse, avšak tvrdily, že nemohou tento výklad s konečnou platností potvrdit. Podpůrně zopakovaly své stanovisko, podle kterého měla dotčená diskuse za cíl sdílet „informace o trhu“ za účelem usnadnit těmto obchodníkům porozumění trhu. V každém případě vyměňované informace, i za předpokladu, že by byly obchodně citlivé, jsou obecné, anonymní, historické a nespecifické a nemohly vést k protisoutěžnímu jednání.

110 Komise se domnívá, že informace sdělené během předmětné diskuse představují obchodně citlivé informace, které přesahují rámec „informací o trhu“, neboť se v podstatě týkají konkrétních a aktuálních úrovní obchodování.

111 V odpovědi na otázku položenou Tribunálem v rámci organizačního procesního opatření Komise zopakovala svůj postoj, podle kterého se dotčená diskuse týkala výměny neveřejných a konkrétních informací umožňujících jejich adresátovi přizpůsobit cenu, kterou nabízel svým vlastním klientům, a dokonce se pokusit ji zvýšit, přičemž věděl, že je málo pravděpodobné, že po dokončení své obchodní strategie bude jeho konkurent dále pokračovat v obchodování s dotčeným měnovým párem. Dodala, že údaj obchodníka Credit Suisse o snížení úrovně směnného kurzu by byl bezvýznamný, pokud by obchodník Barclays nevěděl, v jakém měnovém páru byly nabídky obchodníka Credit Suisse právě realizovány.

112 V tomto ohledu je třeba poznamenat, že při dotčené diskusi obchodník Credit Suisse sice sdělil informaci o svých obchodních činnostech, přičemž upřesnil úrovně obchodování, které mají ze své podstaty obchodně citlivou povahu („yeh all filled“; „feels like its dropped 200 pips its only 40“). Výše uvedený výňatek z diskuse však neumožňuje, na rozdíl od toho, co tvrdí Komise, dospět k závěru, že výměna těchto obchodně citlivých informací poskytla obchodníkovi Barclays konkurenční výhodu tím, že mohla mít dopad na jeho pozdější chování v oblasti cen tím, že mu umožnila přizpůsobit jeho nabídky.

113 Tvrzení Komise, podle kterého údaj týkající se úrovní směnného kurzu „nemá smysl, pokud by oba [obchodníci] diskutovali o provedení svých nabídek obecně, aniž by odkazovali na daný měnový pár“, je s ohledem na obsah uvedené diskuse spekulativní. Žádný údaj v diskusi ani v žádné jiné diskuzi citované v napadeném rozhodnutí totiž neumožňuje dospět k závěru, že obchodníci diskutovali o dokončení nabídek na úrovních uvedených obchodníkem Credit Suisse pro konkrétní měnový pár.

114 Dále žádný údaj z předmětné diskuse neumožňuje podpořit tvrzení Komise, podle kterého obchodník, který obdržel informace sdílené obchodníkem Credit Suisse, mohl vědět, že je málo pravděpodobné, že jeho konkurent bude pokračovat v obchodování s dotčeným měnovým párem. Toto tvrzení je tedy rovněž spekulativní povahy.

115 Takové spekulace však nesplňují požadavky na důkazy, které musí Komise předložit, aby právně dostačujícím způsobem prokázala skutečnosti zakládající protiprávní jednání (viz rozsudek ze dne 22. listopadu 2012, E.ON Energie v. Komise, C-89/11 P, EU:C:2012:738, bod 71 a citovaná judikatura).

116 Při neexistenci přesnějších informací tedy nelze dospět k závěru, že tato diskuse zmírnila nebo odstranila nejistotu na trhu, která by mohla poskytnout jejich adresátovi konkurenční výhodu.

117 Za těchto okolností je třeba mít za to, že Komise právně dostačujícím způsobem neprokázala, že diskuse ze dne 9. května 2012 mohla přispět k protisoutěžní povaze jednání vytýkaného společnosti Credit Suisse. Žalobkyně tedy správně namítají, že Komise ji nemohla použít proti Credit Suisse.

– *K diskusi ze dne 5. června 2012*

118 Pokud jde o diskusi ze dne 5. června 2012 uvedenou v bodě 281 odůvodnění napadeného rozhodnutí ve spojení s body 252 až 257 a 337 až 341 odůvodnění, Komise měla za to, že se týká obchodně citlivých informací, jelikož si obchodník společnosti UBS vyměňoval informace týkající se nedávno provedeného příkazu, přičemž sdělil konkrétní podrobnosti o měnovém páru, směnném kurzu a typu klienta, které by bez této diskuse obchodník Credit Suisse neměl žádný důvod ani možnost znát. Znalost těchto informací však obchodníka Credit Suisse stavěla do pozice konkurenční výhody, pokud by ho stejný typ klienta požádal o transakci se stejným měnovým párem, přičemž obchodník věděl, že klient souhlasil s obchodováním podle směnného kurzu, který předtím nabízel obchodník UBS. Výměna informací během této diskuse tak mohla přispět k protisoutěžní povaze dotčených výměn informací.

119 Žalobkyně v podstatě tvrdí, že informace vyměněné během této diskuse se týkají „informací o trhu“ s ohledem na skutečnost, že odkazy na příkazy klientů byly anonymizovány, neuváděly částky nebo informace o klientech, ale pouze přibližné úrovně směnného kurzu. Dodávají, že není jasné, že se odkaz na „rooskies“ týká konkrétního klienta.

120 Komise nesouhlasí s výkladem předmětné diskuse, jak jej předložily žalobkyně.

121 V tomto ohledu je třeba konstatovat, že výňatek z dotčené diskuse potvrzuje, že v 8:38:40 se obchodník UBS dotázal obchodníka Credit Suisse, zda obdržel příkazy k prodeji („are you seeing much eurusd selling Ratty“), přičemž v 8:44:28 upřesnil, že jeden typ klienta nakoupil libry šterlinků za americké dolary s konkrétním směnným kurzem („rooskies buying cable at 2530“). V odpovědi v 9:06:14 obchodník Credit Suisse uvedl, že je neobdržel („sry mate no“), přičemž v 9:06:24 upřesnil, že zaznamenal pokles směnného kurzu tohoto měnového páru („nothing just seen it melt 100 pips“). V 9:06:44 mu obchodník UBS za tyto informace poděkoval („tks bro“).

122 Pokud jde o výklad obsahu dotčené diskuse, je třeba konstatovat, že jak vyplývá z bodu 121 výše, vyměňované informace se týkaly přesných, aktuálních a důvěrných informací, které byly známy pouze stranám transakce, a sice obchodníkovi a jeho klientovi, jelikož se týkaly typu příkazů, jejich množství, dotyčného měnového páru, úrovně směnného kurzu měnového páru a typu klienta transakce.

123 Žádný z argumentů žalobkyň nemůže výše uvedený závěr vyvrátit.

124 Pokud jde o odkaz na „rooskies“, u něhož není jisté, že se týká konkrétního klienta, je třeba mít za to, že uvedený odkaz, uvedený v průběhu dotčené diskuse, musí být chápán jako odkaz identifikující konkrétní typ klienta s ohledem jednak na poděkování obchodníka UBS za tuto informaci a jednak na skutečnost, že nevyvolal další otázky ze strany ostatních obchodníků. Tento závěr kromě toho potvrzuje celkový kontext výměny citované v napadeném rozhodnutí, z něhož vyplývá, že odkaz na tento typ klientů („rooskies“ nebo „roosky“) (viz body 263 a 272 odůvodnění napadeného rozhodnutí) byl vždy oceněn ostatními obchodníky, což vede k domněnce, že v jejich vnímání byl tento odkaz snadno identifikovatelný jako označení konkrétního typu dotčeného klienta, tj. informovaného či neinformovaného, což obchodníkům, kteří jsou odborníky v dané oblasti, umožňovalo předvídat případný pohyb trhu a uklidnit se ve svých strategických rozhodnutích.

125 Pokud jde dále o úrovně směnného kurzu, které podle žalobkyň byly v předmětné diskusi uvedeny přibližně, je třeba konstatovat, že výklad uvedené diskuse, a zejména její části týkající se měnového páru GBP/USD, uvedené v bodě 121 výše, je zjevně v rozporu s výkladem navrhovaným žalobkyněmi, protože uvedená částka je velmi přesná.

126 Za těchto okolností nelze informace vyměněné během předmětné diskuse považovat za obecné nebo týkající se „informací o trhu“ pouze z toho důvodu, že se netýkaly výhledových příkazů. Komise se tedy správně domnívala, že diskuse ze dne 5. června 2012 se týkala obchodně citlivých informací, které mohly přispět k protisoutěžní povaze výměny informací, k níž došlo na dotčeném diskusním fóru.

– *K diskusi ze dne 25. dubna 2012*

127 Pokud jde o diskusi ze dne 25. dubna 2012 uvedenou v bodě 195 odůvodnění napadeného rozhodnutí ve spojení s body 176 až 182 a 337 až 341 odůvodnění, Komise měla za to, že během této diskuse obchodník Credit Suisse nesdělil žádné informace. Byl však přítomen na dotčeném diskusním fóru v okamžiku, kdy se tato diskuse o obchodně citlivých informacích konala, nebo měl přístup k uvedené diskusi při pozdějším připojení. Obchodně citlivé informace o podmíněných příkazech, které si ten den vyměnil na dotčeném diskusním fóru, však mohly zvýšit míru důvěry obchodníka Credit Suisse v možnou změnu tržní ceny měnového páru GBP/AUD, a umožnily mu tak přijímat informovanější rozhodnutí ohledně jeho obchodní strategie, a tím těžit z této úrovně privilegovaných, a tudíž protisoutěžních informací.

128 Žalobkyně tvrdí, že dotčená diskuse se týká „informací o trhu“ s ohledem na skutečnost, že neobsahuje informace týkající se výhledových příkazů nebo pozic obchodníků. Většina sdílených informací totiž obsahovala spekulace o budoucích pohybech. Dodávají, že odkaz na „hypo“ se netýká klienta, ale protistranu, se kterou se setkávají na elektronických platformách a která obchoduje s několika protistranami na trhu, a že odkaz na „russia selling eur“ se může vztahovat k veřejně známé činnosti Centrální banky Ruské federace.

129 Žalobkyně rovněž ve své žalobě a poté ve své replice v podstatě tvrdí, že Komise neposkytla dostatečné důvody, proč by tato diskuse, a další diskuse analyzované v bodech 137 až 162 níže, umožňovaly prokázat její tvrzení o jejich obchodně citlivé povaze a protisoutěžní povaze, a že není na nich ani na Tribunálu, aby určily, o kterou část výňatku z diskuse se Komise opírá, jelikož není k dispozici přesný časový údaj.

130 Komise nesouhlasí s výkladem předmětné diskuse, jak jej předložily žalobkyně.

131 V tomto ohledu, pokud lze tvrzení žalobkyň shrnuté v bodě 129 výše chápat tak, že vytýkají Komisi nedostatečné odůvodnění napadeného rozhodnutí, je třeba konstatovat, že z bodu 195 odůvodnění tohoto rozhodnutí, byť stručně podaného, jasně a jednoznačně vyplývá úvaha Komise ohledně obchodně citlivé povahy a protisoutěžní povahy diskuse ze dne 25. dubna 2012, jejíž výňatek je uveden v bodě 191 odůvodnění napadeného rozhodnutí. Z bodu 195 odůvodnění tohoto rozhodnutí totiž vyplývá, že tato diskuse byla použita vůči Credit Suisse z důvodu, že tato společnost umožnila svému obchodníkovi zvýšit úroveň důvěry, pokud jde o potenciální vývoj tržní ceny pro měnové páry GBP/AUD a GBP/NZD, čímž mu umožnila přijímat lépe informovaná rozhodnutí o jeho obchodní strategii.

132 Kromě toho je třeba uvést, že z přepisu jiného výňatku z diskuse ze dne 25. dubna 2012, který předložily žalobkyně Tribunálu, vyplývá, že obchodníci si vyměnili informace o svých „čekajících nákupních příkazech“, přičemž upřesnili příslušné měnové páry s úrovněmi spuštění jejich provedení, jak vyplývá z otázky obchodníka UBS (v 8:42:19 „what’s the trigger point for all these gbp/aud and gbp/nzd longs to puke“) a z odpovědí obchodníků HSBC a RBS (v 8:42:36 „looking at 1.6040 as a bit of a lvi“ a v 8:42:56 „1.5500 gpaud …“).

133 Informace sdílené během dotčené diskuse nemohou být na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, považovány za informace spadající pod „informace o trhu“, jelikož takové informace zjevně překračují připomínky k jeho obecnému stavu.

134 Dotčená diskuse totiž jasně odhaluje výměnu velmi přesných, aktuálních a důvěrných informací, jelikož sdílené informace se týkají typů příkazů klientů, jejich směru, jejich úrovně spuštění a dotčených měnových párů, které jsou známy pouze stranám transakce, a sice obchodníkovi a jeho klientovi. Tato diskuse tak odráží komentáře v reálném čase k činnostem obchodníků, které vedly k výměně obchodně citlivých informací, které mohly zvýšit transparentnost mezi obchodníky a snížit nejistotu na trhu pouze v jejich prospěch.

135 Tento závěr není vyvrácen pouhým tvrzením žalobkyň, podle kterého se některé informace sdělené během dotčené diskuse týkají spekulací o vývoji budoucích pohybů. Kromě obecné povahy tohoto argumentu totiž skutečnost, že některé sdílené informace nejsou považovány za obchodně citlivé, neznamená, že celá diskuse má obecnou povahu. Kromě toho je třeba poznamenat, že skutečnost, že není jasné, na co přesně odkazují odkazy „hypo“ nebo „russia selling eur“ také neznamená, že uvedená výměna má obecnou povahu, jelikož stačí, aby takový odkaz umožňoval specifikovat povahu, informovanou či neinformovanou (viz bod 94 výše), daného klienta, což žalobkyně nezpochybňují.

136 Komise se proto správně domnívala, že diskuse ze dne 25. dubna 2012 se týkala obchodně citlivých informací, které mohly přispět k protisoutěžní povaze výměn informací, ke kterým došlo na dotčeném diskusním fóru.

– *K diskusi ze dne 10. února 2012*

137 Pokud jde o diskusi ze dne 10. února 2012 zmíněnou v bodě 228 odůvodnění napadeného rozhodnutí ve spojení s body 214 až 221 a 337 až 341 odůvodnění, Komise měla za to, že během této diskuse obchodník Credit Suisse nesdělil žádné informace. Byl však přítomen na dotčeném diskusním fóru v okamžiku, kdy se tato diskuse konala, nebo měl přístup k uvedené diskusi později. Podle ní obchodně citlivé informace o okamžitých příkazech, které byly v tento den

vyměněny na dotčeném diskusním fóru, mohly zvýšit míru důvěry obchodníka Credit Suisse v potenciální vývoj tržní ceny, což mu umožnilo přijímat informovanější rozhodnutí ohledně jeho obchodní strategie.

138 Žalobkyně tvrdí, že se dotčená výměna informací týká „informací o trhu“ s ohledem na skutečnost, že neobsahuje informace týkající se výhledových příkazů nebo pozic obchodníků. Podle jejich názoru obchodníci během této výměny spekulovali ohledně budoucího obchodování s konkrétní protistranou („JP“), aniž měli jakoukoli jistotu. Dodávají, že odkaz zejména na „corp“ označuje generický a anonymizovaný výraz korporace, aniž by na základě toho bylo možné dospět k závěru, že odkazuje na konkrétního klienta.

139 Komise nesouhlasí s výkladem obsahu předmětné výměny, jak jej navrhují žalobkyně.

140 V tomto ohledu je úvodem třeba poznamenat, že bod 228 odůvodnění napadeného rozhodnutí neobsahuje přepis dotčené diskuse. V dotčeném bodě odůvodnění Komise upřesnila, že se jednalo o výměnu informací týkajících se protistrany, která se snažila získat konkrétní transakci a pokoušela se uzavřít prodejní příkaz („exchange of information regarding JPMorgan (‚JP‘) getting a specific trade and still trying to sell“). Tato diskuse byla použita proti Credit Suisse s odůvodněním, že umožnila svému obchodníkovi zvýšit jeho důvěru v potenciální vývoj tržní ceny, což mu umožnilo činit informovanější rozhodnutí ohledně jeho obchodní strategie.

141 Po tomto upřesnění je třeba konstatovat, že znění výňatku z výměny ze dne 10. února 2012, předloženého žalobkyněmi, potvrzuje, že v 10:12:14 obchodník UBS uvedl, že konkrétní protistrana právě uzavřela transakci („JP had the trade“). V 10:12:46 mu obchodník HSBC poděkoval za tuto informaci a požádal o další informace, aby zjistil, zda je výhodné prodat měnový pár GBP/USD („thx“, „cable worth a sell?“), na což mezi 10:13:35 a 10:14:08 odpověděl obchodník UBS kladně a mimo jiné upřesnil, že tato konkrétní protistrana má okamžitý příkaz pro měnový pár EUR/GBP a úroveň směnného kurzu („yep“, „eurgbp held here at 57-60 pops draghi“, „but i thik that plmub in JP is still rying to sell X“). Konečně v 10:15:32 obchodník Barclays informoval ostatní obchodníky přítomné na dotčeném diskusním fóru, že právě prodal 100 milionů eur velkému podniku („sold ton eur for a corp“).

142 Diskuse, k níž došlo dne 10. února 2012, tak odhaluje výměnu přesných, aktuálních a důvěrných informací, neboť konkurentům přítomným na dotčeném diskusním fóru zpřístupnila příkazy klientů, které uzavřeli nebo dokončovali ostatní účastníci, přičemž upřesnila dotčené měnové páry, jejich úrovně směnného kurzu a konkrétní protistranu pro uvedené příkazy. Tato diskuse, která tedy odráží komentáře v reálném čase o činnostech a pozicích obchodníků, vedla k výměně obchodně citlivých informací.

143 Jak navíc jasně vyplývá z výňatku z výše uvedené diskuse, obchodníci si vyměnili své názory na vhodnost prodeje liber šterlinků za americké dolary. Taková výměna informací, která je neodmyslitelně spjata s určováním obchodní strategie, je však svou povahou v rozporu s autonomií, kterou musí mít hospodářský subjekt podle judikatury citované v bodě 45 výše na trhu při určování politiky, kterou hodlá na tomto trhu sledovat.

144 V tomto ohledu nelze žalobkyním přisvědčit, když tvrdí, že údajně anonymizovaný a generický odkaz na „corp“ není specifický pro konkrétního klienta. Bez ohledu na to, že tímto odkazem je označen konkrétní klient, stačí připomenout, jak je uvedeno v bodě 94 výše, že typ klienta, tj.

informovaný či neinformovaný, jako je v projednávané věci velký podnik, je dostatečný k tomu, aby obchodníci, odborníci v dané oblasti, mohli předvídat případný pohyb trhu a být uklidněni o svých strategických rozhodnutích.

145 Komise se proto správně domnívala, že diskuse ze dne 10. února 2012 se týkala obchodně citlivých informací, které mohly přispět k protisoutěžní povaze výměn informací, ke kterým došlo na dotčeném diskusním fóru.

– *K diskusím ze dne 25. dubna, 19. června, 3. a 4. července 2012*

146 Pokud jde o výměny informací ze dne 25. dubna, 19. června, 3. a 4. července 2012 uvedené v bodě 285 odůvodnění napadeného rozhodnutí ve spojení s body 337 až 341 odůvodnění, Komise uvedla, že obchodník Credit Suisse, který během těchto výměn nesdělil žádné informace, byl přítomen na dotčeném diskusním fóru, a měl k nim tudíž přístup. Měla v podstatě za to, že kumulace výměn obchodně citlivých informací zvýšila úroveň důvěry tohoto obchodníka, pokud jde o možný směr tržní ceny diskutovaných měnových párů, a umožnila mu tak přijmout informovanější rozhodnutí o jeho obchodní strategii. Konkrétně obchodníci sdíleli informace týkající se obchodování s měnami, zejména EUR/JPY a USD/JPY (výměna ze dne 25. dubna 2012), GBP/USD (výměna ze dne 19. června 2012), EUR, USD/JPY a GBP/USD (výměna ze dne 3. července 2012), EUR a GBP/USD (výměna ze dne 4. července 2012).

147 Žalobkyně tvrdí, že výše uvedené výměny se týkají obecných informací o trhu. Jsou anonymizovány a netýkají se výhledových příkazů, pozic obchodníků a klientů. Pokud jde o výměny ze dne 19. června, 3. a 4. července 2012, netýkají se objemů obchodů ani jejich ceny. Dodávají, že výrazy použité v těchto výměnách, jako například „lev“ (výměny ze dne 25. dubna a 19. června 2012) nebo „models“ (výměna ze dne 4. července 2012), jsou rovněž anonymizované a generické. Mají za to, že není jasné, zda výrazy „m/e“, „rm“, „rusky“, „Russia“, „roosides“ (výměna ze dne 19. června 2012), „rusky“ (výměna ze dne 3. července 2012), „models“, „range guy“ a „desert“ (výměna ze dne 4. července 2012) odkazují na konkrétní klienty. Konečně výraz „51,3 is the nod“ (výměna ze dne 4. července 2012) je odkazem spíše na ekonomické údaje než na tržní cenu.

148 Komise nesouhlasí s výkladem předmětných výměn, jak jej předložily žalobkyně.

149 Zaprvé, pokud jde o diskusi ze dne 25. dubna 2012, je třeba konstatovat, že z výňatku z této diskuse, který předložily žalobkyně, vyplývá, že obchodníci si vyměnili přesné a aktuální informace o svých nedávných obchodních aktivitách, zejména o objemu obchodů a směnných kurzech (obchodník RBS v 9:56:44: „i lost a coupel of ton around 40 earlier“ a obchodník Barclays v 10:05:44: „lost ton“), klientech a předmětném měnovém páru (obchodník UBS v 10:03:25: „lev buys usdjpy – gt track record“ a obchodník HSBC v 10:04:54 „anyone get paid there in euro“). Někteří obchodníci navíc diskutovali o strategiích, které je třeba na trhu přijmout, a navrhovali zejména, aby se neprováděly transakce nákupu jedné měny proti druhé (obchodník RBS v 9:57:11: „but def not right time to be long yet“, obchodník Barclays v 9:57:24 až 26: „nope“ a „agree“) nebo nákup konkrétní měny (obchodník Barclays v 10:13:50: „get eur now“).

150 Takové informace přitom na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, mohou zvýšit transparentnost na trhu pouze ve prospěch obchodníků účastnících se dotčeného diskusního fóra a uklidnit je, pokud jde o jejich strategická rozhodnutí. Výměna týchž informací tak již ze své povahy brání požadavku autonomie, kterou musí hospodářský subjekt podle judikatury citované v bodě 45 výše vykazovat na trhu, když určuje politiku, kterou hodlá na trhu uplatňovat.

151 V tomto ohledu nemůže obstát argument žalobkyň, podle kterého výraz „lev“ neumožňuje dospět k závěru o konkrétní totožnosti klienta. I kdyby tomu tak bylo, tento výraz sám o sobě označuje jeho typ, ať už informovaný či nikoli, a sice že se jedná o alternativní investiční fond (fond využívající pákový efekt), což obchodníkům disponujícím touto informací umožňuje předvídat pohyb směnného kurzu daného měnového páru (viz bod 94 výše). Kromě toho užitečnost údaje týkajícího se typu klienta, v projednávané věci „lev“, potvrzují další výměny uvedené v bodech 264 a 268 odůvodnění napadeného rozhodnutí, z nichž vyplývá, že tento údaj byl oceněn obchodníky účastnícími se dotčeného diskusního fóra.

152 Je tudíž třeba souhlasit se závěrem Komise o protisoutěžním rozsahu informací, které si obchodníci vyměňovali dne 25. dubna 2012.

153 Zadruhé, pokud jde o diskusi ze dne 19. června 2012, je třeba poznamenat, že jak vyplývá z výňatku předloženého žalobkyněmi, obchodníci si vyměnili informace o svých obchodních aktivitách, zejména o typech klientů a směnných kurzech konkrétních měnových párů (obchodník UBS v 6:42:12 „m/e sniffing in eurusd“, v 6:42:20 „passes here on teh 15th price“, další obchodník UBS v 7:14:24 „got cable fromrm high 80s, lively last time he dealt“, obchodník HSBC v 7:15:02 „Russia gave me a fex clips off highs too“ a obchodník Barclays v 8:09:53 „lev guys selling eur“).

154 Informace sdělené během předmětné diskuse se tedy týkají aktuálních a výhledových transakcí a přesně uvádějí měnové páry a typy klientů, kterých se tyto transakce týkají. Takové informace, které jsou v zásadě známy pouze obchodníkovi a jeho klientovi, jsou přitom obchodně citlivé.

155 Na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, skutečnost, že odkazy na klienty, které vyplývají z dotčené diskuse, neumožňují označit konkrétní klienty, nemůže zpochybnit obchodně citlivou povahu této diskuse. Typ klienta je dostatečně relevantní pro účely určení, zda transakce uzavřená s tímto klientem má informativní charakter ohledně pohybu trhu, a umožňuje tak poskytnout výhodu obchodníkům disponujícím těmito informacemi oproti jejich konkurentům, kteří se neúčastní dotčeného diskusního fóra. Kromě toho je relevance sdělení typu daného klienta potvrzena poděkováním obchodníka Credit Suisse po obdržení této informace (v 6:42:25 „ta“).

156 V důsledku toho je třeba konstatovat, že informace sdělené během diskuse ze dne 19. června 2012 nelze vzhledem k jejich obchodně citlivé povaze, přesnosti a aktuálnosti považovat za pouhé obecné informace o trhu.

157 Zatřetí z výňatku z diskuse ze dne 3. července 2012 vyplývá, že si obchodníci sdělovali informace o tocích příkazů klientů, pokud jde o měnové páry a typ dotčených klientů („rusky sells euros“, „seeing few usdjpy sellers“, „rusky sold cable“). Je pravda, že vyměňované informace neinformují o obchodovaných částkách nebo o konkrétních směnných kurzech. Tato okolnost však sama o sobě nemůže dát ostatním vyměňovaným informacím obecnou povahu. Zveřejnění informací týkajících se příkazů, v projednávané věci k nákupu a prodeji, dotčeného měnovému páru a typu klienta přitom musí být považováno za obchodně citlivé povahy. Žalobkyně ani nepředkládají žádné jiné vysvětlení, které by mohlo vyvrátit užitečnost sdílení těchto důvěrných informací na dotčeném diskusním fóru než to, které Komise přijala v napadeném rozhodnutí, týkající se výhody, kterou mohli získat obchodníci, jimž byly určeny, pokud jde o jejich obchodní strategie.

158 Za těchto okolností je třeba souhlasit se závěrem Komise o protisoutěžní povaze diskuse mezi obchodníky, která proběhla dne 3. července 2012.

159 Začtvrté z výňatku z výměny ze dne 4. července 2012 vyplývá, že v 8:46:30 obchodník Barclays informoval ostatní účastníky dotčeného diskusního fóra o tom, že určitý typ klienta nakupoval eura („range guy buys eur“) a že v 8:46:44 obchodník UBS uvedl informaci týkající se nákupu GBP/USD jiným typem klienta („desert buys cable“). Obchodník Credit Suisse jim za tuto informaci během několika minut poděkoval („ta“). V 10:12:00 se obchodník Barclays dotázal ostatních obchodníků přítomných na dotčeném diskusním fóru, zda věděli o prodejích eur („anyone seeing this eur selling“). V 10:25:39 tentýž obchodník uvedl, že ví o typu klienta, který stále prodává eura. V 13:08:19 až 21 s obchodník UBS sdělil informaci o typu klienta, který prodával libry šterlinků za americké dolary („models in selling on the toy here“, „betty“), na což obchodník z Barclays odpověděl, že potvrzuje, že zaznamenal totéž („same“).

160 V tomto ohledu je třeba poznamenat, že sdílené informace se sice netýkají objemů nebo směnných kurzů vztahujících se na tyto transakce. Nic to však nemění na tom, že informace této důvěrné povahy nemohou být na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, považovány za obecné a anonymizované. Poskytují totiž obchodníkům účastnícím se dotčeného diskusního fóra informace o konkrétních obchodech s měnami, které s těmito obchodníky uzavírají specifické typy klientů, ať už informovaní či neinformovaní, a které jsou v zásadě známy pouze obchodníkům zapojeným do těchto transakcí.

161 Kromě toho otázka položená obchodníkem Barclays svědčí o užitečnosti sdílení těchto informací mezi obchodníky účastnícími se dotčeného diskusního fóra za účelem jejich zvýhodnění oproti ostatním účastníkům trhu, kteří k těmto informacím neměli přístup. Za těchto okolností, jak se domnívala Komise, přitom zpřístupnění těchto informací obchodníkům mohlo umožnit těmto obchodníkům, kteří jsou odborníky v dané oblasti, zvýšit jejich úroveň důvěry, pokud jde o potenciální směr tržní ceny diskutovaných měnových párů, a umožnit jim tak přijmout informovanější rozhodnutí o jejich obchodních strategiích.

162 Komise se proto správně domnívala, že diskuse ze dne 25. dubna, 19. června, 3. a 4. července 2012 se týkaly obchodně citlivých informací, které mohly přispět k protisoutěžní povaze výměn informací, ke kterým došlo na dotčeném diskusním fóru.

– *Závěry k diskusím, které žalobkyně konkrétně zpochybnily*

163 Z výše uvedeného vyplývá, že argumenty žalobkyň týkající se neexistence protisoutěžní povahy výměny informací a nedostatečnosti současných důkazů pro prokázání této povahy v rozsahu, v němž byly namířeny proti konkrétním diskusím uvedeným v první kategorii zmíněné v bodě 73 výše, musí být zamítnuty, s výjimkou argumentů týkajících se výměny informací ze dne 9. května 2012, jelikož tato výměna, na rozdíl od toho, co uvedla Komise v napadeném rozhodnutí, nemůže potvrdit protisoutěžní povahu výměny informací, která je Credit Suisse vytýkána. Pokud jde o tuto poslední výměnu, bude třeba dále určit, zda je toto pochybení Komise takového rázu, že má vliv na platnost závěrů charakterizujících protiprávní jednání, které je vytýkáno Credit Suisse, a na pokutu uloženou v jeho důsledku.

iii) K protisoutěžní povaze konkrétně nezpochybněných diskusí

164 Žalobkyně obecně zpochybňují protisoutěžní povahu diskusí, které zařadily do druhé a třetí kategorie uvedených v bodě 73 výše. Zaprvé tvrdí, že diskuse analyzované v bodech 126 až 129, 142, 147, 183, 185 až 195, 208, 210, 225 až 228, 234 až 238, 245 až 250, 258 až 275, 277 až 280, 282 až 285, 291 až 295 a 473 odůvodnění napadeného rozhodnutí neumožnily poskytnout informace o očekávaném vývoji směnných kurzů s ohledem na relativně nízké dotyčné objemy.

Zadruhé diskuse analyzované v bodech 113 až 121, 184, 195, 204 až 207, 211 až 213 a 228 odůvodnění napadeného rozhodnutí mohly mít pouze jediný protisoutěžní cíl, a sice „upřednostnit“ obchodníka, který informaci zpřístupnil.

165 Především, pokud jde o úvahy uvedené v bodech 126 až 129, 142, 147 a 291 až 295 odůvodnění napadeného rozhodnutí, které spadají do druhé kategorie uvedené v bodě 73 výše, a diskuse uvedené v bodech 113 až 121 napadeného rozhodnutí, které spadají do třetí kategorie uvedené v bodě 73 výše, se netýkají protisoutěžního jednání, které Komise uvedla v bodech 337 až 341 uvedeného rozhodnutí.

166 Zaprvé Komise měla totiž v podstatě za to, že diskuse uvedené v bodech 126 až 129 odůvodnění napadeného rozhodnutí prokázaly, že obchodníci účastnící se dotčeného diskusního fóra byli srozuměni s tím, a očekávali, že informace, které si vyměnili, budou použity v jejich společném zájmu, a nikoli proti jejich zájmům. Zadruhé, pokud jde o diskusi uvedenou v bodě 142 odůvodnění napadeného rozhodnutí, Komise v bodě 144 odůvodnění uvedla, že prokázala, že se obchodníci omluvili, pokud nejednali očekávaným způsobem. Zatřetí podle Komise z diskuse v bodě 147 odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že na dotčeném diskusním fóru došlo k výměně informací ze strany obchodníků za účelem usměrnění konkurentů. Začtvrté diskuse uvedené v bodech 291 až 295 odůvodnění napadeného rozhodnutí svědčí o příležitostných případech koordinace, a nikoli o protisoutěžních jednáních, které Komise vytkla Credit Suisse. Zapáté podle Komise diskuse uvedené v bodech 113 až 121 odůvodnění napadeného rozhodnutí v podstatě prokazují, že členové dotčeného diskusního fóra byli součástí uzavřeného důvěrného okruhu osob.

167 Dále, pokud jde o diskuse spadající do druhé kategorie uvedené v bodě 73 výše a analyzované v bodech 183, 185 až 195, 208, 210, 225 až 228, 234 až 238, 245 až 250, 258 až 275, 277 až 280, 283 až 285 a 473 odůvodnění napadeného rozhodnutí, jejichž obsah není žalobkyněmi zpochybňován, vyplývá z nich, že obchodníci účastnící se dotčeného diskusního fóra si rozsáhle a opakovaně vyměňovali informace týkající se aktuálních, včetně nedávno provedených, nebo výhledových operací, jako jsou konkrétní měnové páry, objemy, směry, obchodní podmínky a typy klientů, kterých se tyto operace týkaly. V některých případech požádali ostatní obchodníky o radu ohledně způsobu obchodování nebo konkrétní měny či měnového páru, uvedli, že určitá transakce jednoho z ostatních zúčastněných obchodníků způsobila změnu hodnoty konkrétní měny, což spustilo jejich „stop“ příkazy, podělili se o své názory na způsob obchodování a sdělili úroveň, na které byla operace provedena.

168 Kromě toho si obchodníci vyměňovali informace o otevřených „krátkých“ nebo „dlouhých“ rizikových pozicích, o konkrétních měnách, kterých se tyto pozice týkaly, a v některých případech i o svých záměrech či strategiích, tj. že raději neprodají konkrétní měnu drženou v „dlouhé“ pozici a drží ji ve svém portfoliu, že nebudou uzavírat své „krátké“ pozice, protože očekávali další oslabení hodnoty konkrétní měny, a že nebudou nakupovat konkrétní měnu za jinou, dokud směnný kurz neklesne na určitou úroveň.

169 Pokud jde o diskuse spadající do třetí kategorie uvedené v bodě 73 výše a obsažené v bodech 184, 195, 204 až 207, 211 až 213 a 228 odůvodnění napadeného rozhodnutí, jejichž obsah není žalobkyněmi zpochybňován, vyplývá, že obchodníci si rozsáhle a opakovaně vyměňovali obchodně citlivé informace, aktuální nebo výhledové, týkající se různých typů příkazů přijatých od svých klientů pro konkrétní měnové páry a směnné kurzy, objemů a typu dotčených klientů.

170 Obsah diskusí, které proběhly mezi obchodníky účastnícími se dotčeného diskusního fóra, mimo jiné včetně diskusí uvedených v bodech 167 a 169 výše, tak ukazuje, že tito obchodníci spontánně nebo na žádost sdělili obchodně citlivé informace, které mohli ostatní obchodníci využít k provádění svých obchodních činností nebo k definování své obchodní strategie, a to na základě předvídání vývoje směnných kurzů. Výměna těchto informací tedy zvýšila transparentnost pouze mezi účastníky dotčeného protiprávního jednání.

171 Z toho vyplývá, že na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, výměny informací, zejména těch, které spadají do třetí kategorie uvedené v bodě 73 výše, nemají jediný hypotetický protisoutěžní účel, který by spočíval v předstihnutí obchodníka, který informace sdělil, tím, že by se trh vyvíjel proti jeho zájmům, ale snižuje nejistotu, která na trhu panovala, ve prospěch zúčastněných obchodníků, na úkor jejich klientů a ostatních konkurentů.

172 Navíc nelze souhlasit s tvrzením žalobkyň, že údajně nízký objem operací diskutovaných v rámci určitých výměn nemohl poskytnout informace o očekávaném vývoji směnných kurzů. Tento argument žalobkyň je v rozporu se zjištěním uvedeným v napadeném rozhodnutí, které ostatně žalobkyně nezpochybňují, že výměny informací vytýkané Credit Suisse se týkaly transakcí velkého objemu.

173 V každém případě by uznání relevance jediného kritéria souvisejícího s objemem transakcí diskutovaných v rámci výměn informací posuzovaných v napadeném rozhodnutí za účelem posouzení protisoutěžní povahy těchto výměn mělo za následek opomenutí jejich celkového posouzení a neoprávněné vyloučení velkého počtu těchto výměn z působnosti porušení čl. 101 odst. 1 SFEU, ačkoliv s ohledem na jejich povahu – v podstatě důvěrnou a strategickou – by k nim nemělo docházet.

174 Protisoutěžní povaha diskusí, jejichž výklad je konečný a prokázaný, bude tudíž zohledněna pro účely přezkumu druhého a třetího žalobního důvodu, uplatněných žalobkyněmi, souvisejících s existencí „omezení z hlediska účelu“ a jediného a trvajícího protiprávního jednání, které budou přezkoumány níže.

175 Je třeba dospět k závěru, že na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, prostřednictvím svých přímých, intenzivních a opakovaných kontaktů v podobě častých výměn na dotčeném diskusním fóru, které se týkaly obchodně citlivých informací, aktuálních nebo výhledových, které jsou uvedeny v bodech 81 až 106, 118 až 162 a 167 až 169 výše, účastnící se obchodníci sdělili svůj společný záměr spolupracovat na trhu spotových devizových transakcí, čímž vědomě nahradili rizika hospodářské soutěže praktickou spoluprací mezi sebou, která mohla ovlivnit jejich chování na trhu a odhalit chování, které zamýšleli přijmout jejich konkurenti přítomní na dotčeném diskusním fóru. S ohledem na judikaturu uvedenou v bodech 45 až 47 výše se tedy Komise správně domnívala, že tyto výměny lze kvalifikovat jako dohody narušující hospodářskou soutěž nebo jednání ve vzájemné shodě ve smyslu článku 101 SFEU.

176 Kromě toho je třeba uvést, že závěr Komise, podle kterého výměny informací mohly být kvalifikovány jako protisoutěžní dohody nebo jednání ve vzájemné shodě ve smyslu článku 101 SFEU, zůstává odůvodněný i v případě nezohlednění diskuse ze dne 9. května 2012, která byla analyzována v bodě 276 odůvodnění napadeného rozhodnutí a přezkoumána v bodech 107 až 117 výše. Nesprávné posouzení, kterého se Komise dopustila, pokud jde o povahu informací vyměněných během této diskuse, tedy nemá na napadené rozhodnutí vliv.

177 Žádný z argumentů žalobkyň nemůže vyvrátit závěr uvedený v bodě 175 výše.

178 V tomto ohledu je třeba odmítnout argumentaci žalobkyň, že neexistence jakýchkoli případů koordinace během období účasti Credit Suisse na výměně informací na dotčeném diskusním fóru vylučuje kvalifikaci této výměny jako dohody nebo jednání ve vzájemné shodě ve světle judikatury uvedené v bodech 45 až 47 výše.

179 Pokud jde o argument, podle kterého obchodníci nejednali v „uzavřeném okruhu“, žalobkyně se opírají o „důkazy obsažené ve spise Komise“. Na podporu tohoto argumentu však žalobkyně odkazují na neexistující část své žaloby a omezují se na obecný odkaz na uvedené důkazy ve spise Komise. Avšak i za předpokladu, že tyto důkazy jsou součástí spisu předloženého Tribunálu, nemůže takový obecný odkaz napravit nedostatek důkazů na podporu argumentace žalobkyň, jelikož není úkolem Tribunálu vyhledávat ve všech důkazech obsažených ve spisu důkazy, které by mohly tuto argumentaci potvrdit (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 27. září 2006, Roquette Frères v. Komise, T-322/01, EU:T:2006:267, bod 209).

180 Kromě toho v rozsahu, v němž se žalobkyně ve fázi repliky omezují na konstatování, že příklady informací, které byly sdíleny mimo dotčené diskusní fórum, jsou uvedeny v příloze A.8, je třeba připomenout, že jejich obecný odkaz na tuto přílohu neumožňuje ve smyslu judikatury uvedené v bodě 67 výše přesně označit důkazy této přílohy, které podporují nebo doplňují jejich argumenty. Proto jej nelze na podporu argumentace žalobkyň zohlednit.

181 Z výše uvedeného vyplývá, že Komise správně dospěla k závěru, že výměna informací, kterou analyzovala v napadeném rozhodnutí, umožňuje dospět k závěru, že existují dohody nebo jednání ve vzájemné shodě, které mají protisoutěžní povahu ve smyslu článku 101 SFEU.

182 První a druhou výtku druhé části prvního žalobního důvodu je tedy třeba zamítnout.

2) Ke třetí výtce, vycházející z nesprávného právního posouzení, kterého se dopustila Komise, když dospěla k závěru, že legitimní vysvětlení dotčených výměn informací poskytnuté společností Credit Suisse je irelevantní

183 V rámci třetí výtky žalobkyně v podstatě tvrdí, že poskytly legitimní vysvětlení pro každou z diskusí uvedených v napadeném rozhodnutí. V tomto ohledu odkazují na body žaloby týkající se kategorizace dotčených diskusí uvedené v bodě 73 výše a tvrdí, že informace vyměněné na dotčeném diskusním fóru byly „informacemi o trhu“. Rovněž poukazují na to, že převážná většina informací týkajících se příkazů obchodníka Credit Suisse nebyla sdílena na dotčeném diskusním fóru, což zpochybňuje důkazní hodnotu důkazů, na které se Komise odvolává. Komise údajně řádně neposoudila legitimní vysvětlení poskytnutá žalobkyněmi. V důsledku tohoto pochybení měla Komise v bodě 141 napadeného rozhodnutí nesprávně za to, že se tento obchodník měl od tohoto diskusního fóra distancovat.

184 Komise s argumentací žalobkyň nesouhlasí.

185 Zaprvé, argument žalobkyň, podle kterého Komise nepřezkoumala jejich legitimní vysvětlení pro každou výměnu, a v důsledku toho měla nesprávně za to, že se obchodník Credit Suisse měl distancovat, nemůže obstát. Je totiž třeba uvést, že Komise v napadeném rozhodnutí zkoumala, zejména v bodech 455 až 480 odůvodnění, zda informace vyměněné během dotčených diskusí byly „informacemi o trhu“, tedy informacemi, které mohly být legitimně sděleny, jak tvrdí žalobkyně, a měla za to, že tomu tak nebylo.

186 Kromě toho je třeba poznamenat, že argumenty žalobkyně založené na její kategorizaci předmětných diskusí a na skutečnosti, že informace vyměněné během některých předmětných diskusí byly pouze „informacemi o trhu“, byly přezkoumány v rámci první a druhé výtky v bodech 75 až 182 výše a zamítnuty.

187 Zadruhé, pokud jde o tvrzení žalobkyň, že převážná většina informací týkajících se příkazů obchodníka Credit Suisse nebyla sdílena na dotčeném diskusním fóru, je třeba konstatovat, jak to činí Komise, že jelikož na tomto fóru byly pravidelně sdíleny obchodně citlivé informace, je skutečnost, že většina informací týkajících se příkazů tohoto obchodníka tam nebyla sdílena, irelevantní.

188 Z výše uvedeného vyplývá, že třetí výtka druhé části prvního žalobního důvodu musí být zamítnuta.

189 Pro doplnění, v rozsahu, v němž žalobkyně v nadpisu tohoto žalobního důvodu poukazují na nedostatečné odůvodnění, pokud jde o kvalifikaci výměny informací on-line jako protisoutěžních dohod nebo jednání ve vzájemné shodě, a i za předpokladu, že by takové nepodložené poukázání mohlo představovat přípustný argument ve smyslu čl. 76 písm. d) jednacího řádu, je třeba konstatovat, že se Komise nedopustila žádného porušení povinnosti uvést odůvodnění podle čl. 296 druhého pododstavce SFEU. Z přezkumu tohoto důvodu totiž vyplývá, že vysvětlení uvedená v napadeném rozhodnutí umožnila žalobkyním pochopit uvažování Komise ohledně tohoto posouzení a Tribunálu vykonat svůj přezkum v tomto ohledu, čímž byly splněny požadavky uvedeného ustanovení (v tomto ohledu viz rozsudek ze dne 23. listopadu 2023, Ryanair v. Komise, C-210/21 P, EU:C:2023:908, bod 105 a citovaná judikatura).

190 První žalobní důvod proto musí být zamítnut v plném rozsahu.

2. Ke druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení článku 101 SFEU a z nedostatečného odůvodnění, pokud jde o kvalifikaci výměn informací on-line jako „omezení z hlediska účelu“

191 Druhým žalobním důvodem žalobkyně zpochybňují kvalifikaci výměny informací jako „omezení z hlediska účelu“. Tento žalobní důvod je rozdělen do dvou částí. První část vychází z toho, že Komise nesplnila povinnost, která pro ni vyplývá z článku 101 SFEU, aby prokázala, že on-line výměny informací omezovaly hospodářskou soutěž z hlediska účelu. Druhá část vychází z toho, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení, když dospěla k závěru, že legitimní vysvětlení jednání a prosoutěžní účinky jsou podle čl. 101 odst. 1 SFEU irelevantní.

a) Úvodní poznámky

192 Je třeba mít za to, že protisoutěžní účel má výměna informací, která je způsobilá odstranit nejistotu v mysli dotčených osob ohledně dne, rozsahu a způsobů přizpůsobení chování na trhu, k němuž dotyčné podniky přistoupí (rozsudek ze dne 19. března 2015, Dole Food a Dole Fresh Fruit Europe v. Komise, C-286/13 P, EU:C:2015:184, bod 122 a citovaná judikatura).

193 Z judikatury tedy vyplývá, že poskytování citlivých obchodních informací, jako jsou informace o cenách, nabídce a poptávce, včetně budoucích cen nebo budoucí nabídky a poptávky, umožňuje snížit nejistotu ohledně chování soutěžitelů na trhu, vede k podmínkám hospodářské soutěže, které neodpovídají běžným tržním podmínkám, a proto vede k jednání ve vzájemné

shodě, jehož účelem je omezení hospodářské soutěže ve smyslu čl. 101 odst. 1 SFEU [rozsudek ze dne 29. září 2021, Nippon Chemi-Con Corporation v. Komise, T-363/18, EU:T:2021:638, bod 195 (nezveřejněný)].

194 Je třeba připomenout, že k tomu, aby koluzivní jednání spadalo pod zásadní zákaz uvedený v čl. 101 odst. 1 SFEU, musí být „jeho účelem nebo důsledkem“ citelné vyloučení, omezení nebo narušení hospodářské soutěže na vnitřním trhu [rozsudek ze dne 30. ledna 2020, Generics (UK) a další, C-307/18, EU:C:2020:52, bod 62].

195 Z toho vyplývá, že toto ustanovení tak, jak je vykládáno Soudním dvorem, jasně rozlišuje mezi pojmy „omezení z hlediska účelu“ a „omezení z hlediska důsledku“, přičemž každý z těchto pojmů podléhá odlišnému režimu dokazování [rozsudek ze dne 30. ledna 2020, Generics (UK) a další, C-307/18, EU:C:2020:52, bod 63].

196 Pokud tak jde o jednání kvalifikovaná jako „omezení z hlediska účelu“, není v jejich případě *a fortiori* za účelem jejich kvalifikace jako „omezení hospodářské soutěže“ ve smyslu čl. 101 odst. 1 SFEU třeba zjišťovat jejich účinky na hospodářskou soutěž, jelikož zkušenost ukazuje, že taková jednání vedou ke snížení produkce a zvýšení cen, což vede ke špatnému rozdělení zdrojů zejména ke škodě spotřebitelů. Pokud jde o tato jednání, je vyžadováno pouze prokázání toho, že skutečně mohou být považovány za „omezení z hlediska účelu“, přičemž pouhá nepodložená tvrzení nejsou pro tento účel dostatečná [rozsudek ze dne 30. ledna 2020, Generics (UK) a další, C-307/18, EU:C:2020:52, body 64 a 65].

197 Naproti tomu není-li prokázán protisoutěžní účel dohody, rozhodnutí sdružení podniků nebo jednání ve vzájemné shodě, je třeba zkoumat její důsledky za účelem prokázání, že hospodářská soutěž byla skutečně buď vyloučena, nebo citelně omezena či narušena [rozsudek ze dne 30. ledna 2020, Generics (Spojené království) a další, C-307/18, EU:C:2020:52, bod 66].

198 Z judikatury Soudního dvora rovněž vyplývá, že pojem „omezení z hlediska účelu“ musí být vykládán restriktivně a lze jej použít pouze na určité kartelové dohody mezi podniky, jež samy o sobě a vzhledem k jejich obsahu, cílům, ke kterým směřují, jakož i k hospodářskému a právnímu kontextu, do kterého spadají, vykazují dostatečný stupeň škodlivosti z hlediska hospodářské soutěže, aby tak bylo možné mít za to, že přezkum jejich důsledků není nutný, jelikož některé formy koordinace mezi podniky mohou být považovány za škodlivé pro řádné fungování normální hospodářské soutěže již ze své povahy. V rámci posuzování tohoto kontextu je třeba zohlednit povahu dotčeného zboží nebo služeb, jakož i skutečné podmínky fungování a strukturu dotčeného trhu nebo dotčených trhů [rozsudek ze dne 30. ledna 2020, Generics (UK) a další, C-307/18, EU:C:2020:52, body 67 a 68].

b) K první části druhého žalobního důvodu, vycházející z neexistence důkazu o existenci omezení z hlediska účelu

199 V bodech 394 až 454 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise zkoumala, zda jednání vytýkané společnosti Credit Suisse vykazuje dostatečný stupeň škodlivosti pro hospodářskou soutěž, aby mohlo být považováno za omezení hospodářské soutěže „z hlediska účelu“. V bodě 394 odůvodnění napadeného rozhodnutí připomněla, že za tímto účelem je podle judikatury třeba zohlednit zejména jeho obsah, cíle, jakož i hospodářský a právní kontext, do kterého zapadá.

200 Především, pokud jde o obsah tohoto jednání, Komise v napadeném rozhodnutí konstatovala, že zúčastnění obchodníci si opakovaně a v širokém rozsahu vyměňovali informace, přičemž si sdělovali citlivé aktuální nebo výhledové informace o důvěrných aspektech svého jednání na trhu, jako jsou informace o aktuálních objednávkách klientů, otevřených rizikových pozicích, rozpětí nákup/prodej nebo plánovaných obchodních aktivitách (bod 394 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Kromě toho měla za to, že tok vyměňovaných informací umožnil zúčastněným podnikům získat úplný obraz o tom, co jejich konkurenti učinili nebo neučinili, když skutečně obchodovali na trhu, a přispěl ke snížení nejistoty mezi zúčastněnými podniky, pokud jde o načasování, rozsah a podrobnosti předpokládaného chování na trhu a potenciální směřování dotyčných směnných kurzů. Komise dospěla k závěru, že tyto výměny šly nad rámec výměny veřejně dostupných informací a že nejsou odůvodněny cílem obchodníků obchodovat mezi sebou jako protistrany (body 396 a 397 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

201 Dále měla Komise za to, že vzhledem k povaze, četnosti a míře rozčlenění informací vyměňovaných na dotčeném diskusním fóru bylo cílem výměn snížit obvyklou nejistotu na trhu pro zúčastněné podniky na spotovém devizovém trhu, aby se snížilo riziko a došlo k jejich uklidnění při rozhodování o cenách. Podle Komise tak nepřetržitá výměna obchodně citlivých informací dávala zúčastněným podnikům možnost vyhnout se hospodářské soutěži na základě výkonnosti, pokud jde o klíčové parametry hospodářské soutěže (cena a řízení rizik). Kromě toho neustálý tok informací vyměňovaných v rámci dotčeného diskusního fóra vedl k asymetrii informací mezi zúčastněnými podniky a jejich nezúčastněnými konkurenty, a to ve prospěch prvně uvedených podniků (body 398 až 401 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

202 Konečně, pokud jde o hospodářský a právní kontext, Komise v napadeném rozhodnutí poukázala na dynamickou a likvidní povahu spotového devizového trhu. Měla za to, že z důvodu tohoto kontextu velmi časté a podrobné výměny obchodně citlivých informací, ke kterým došlo, zatímco zúčastněné podniky působily na trhu, přímo přispěly ke zvýšení transparentnosti a snížení nejistoty, která je vlastní scénáři hospodářské soutěže (body 402 a 403 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

203 Komise dospěla k závěru, že celkové posouzení předmětných výměn informací s ohledem na objektivně sledované cíle a hospodářský a právní kontext, v němž se toto jednání odehrávalo, odhalilo dostatečný stupeň škodlivosti pro hospodářskou soutěž, aby bylo možné mít za to, že výměny obchodně citlivých, aktuálních nebo výhledových informací lze považovat za omezující hospodářskou soutěž z hlediska účelu ve smyslu článku 101 SFEU, pokud jde o spotové devizové transakce s měnami G10 (body 404 a 405 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

204 V první části druhého žalobního důvodu žalobkyně v podstatě vytýkají Komisi, že se nesprávně domnívala, že dotčené výměny informací byly dostatečně škodlivé pro hospodářskou soutěž, aby spadaly do působnosti uvedené kvalifikace. Na podporu této části uplatňují v podstatě čtyři výtky. V rámci své první výtky uvádějí, že tvrzení Komise, že dotčené výměny informací měly za cíl omezit hospodářskou soutěž, se zakládá na nepřesných skutkových předpokladech, které Komise neověřila. V rámci druhé výtky tvrdí, že tato tvrzení nejsou s ohledem na kontext dotčeného trhu hodnověrná. V rámci třetí výtky žalobkyně tvrdí, že se Komise dopustila nesprávného posouzení, když nekriticky vycházela z právní kvalifikace jednání uvedené v důkazech předložených v rámci programu shovívavosti a v návrzích na narovnání. V rámci čtvrté výtky žalobkyně tvrdí, že se Komise nemůže opírat o své zkušenosti v oblasti výměny informací v jiných tržních podmínkách nebo v jiných finančních záležitostech, aby zmírnila důkazní břemeno, které nese, totiž prokázat, že výměna informací na dotčeném diskusním fóru omezila hospodářskou soutěž z hlediska účelu.

205 Nejprve je třeba analyzovat druhou výtku.

1) Ke druhé výtce, vycházející z chyb, kterých se dopustila Komise při posuzování kontextu dotčeného trhu

206 Žalobkyně v podstatě tvrdí, že Komise nesprávně posoudila skutkový a právní kontext spotového devizového trhu, nebo že jej dokonce nezohlednila při posuzování předmětu jednání, které je Credit Suisse vytýkáno. Tvrdí, že Komise nesprávně posoudila nebo nezohlednila prvky uvedeného trhu týkající se i) jeho transparentnosti, ii) jeho struktury a iii) úlohy obchodníků, kteří na něm působí.

207 Komise s argumenty žalobkyň nesouhlasí.

i) K transparentnosti spotového devizového trhu

208 První výtka vznesená žalobkyněmi se týká transparentnosti relevantního trhu. Podle jejich názoru se v období údajného protiprávního jednání spotový devizový trh vyznačoval omezenou transparentností. Žalobkyně nezpochybňují, že elektronické platformy značně zvýšily transparentnost trhu. Devizový trh nicméně kvalifikují jako relativně netransparentní. Podle žalobkyň totiž k transakcím dochází na mnoha platformách a neexistuje centralizovaný systém oznamování transakcí na spotovém devizovém trhu v reálném čase.

209 Komise s argumenty žalobkyň nesouhlasí. S odkazem zejména na body 12 až 16 odůvodnění napadeného rozhodnutí tvrdí, že s ohledem na vývoj systémů elektronického obchodování na obrazovce, které učinily ceny (včetně nejlepších dostupných nákupních a prodejních cen) v reálném čase a odpovídající sjednané objemy na elektronických platformách přístupné téměř všem účastníkům trhu a které jsou neustále aktualizovány, měl být spotový devizový trh v době tvrzených skutečností považován za transparentní.

210 Jak uvedla Komise ve své žalobní odpovědi, z bodů 7, 14, 53 a 402 odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že při přezkumu hospodářského kontextu, v němž výměny informací na dotčeném diskusním fóru probíhaly, měla Komise za to, že trh spotových devizových transakcí je rozsáhlým trhem transparentní, dynamické a velmi likvidní povahy. Ve světle těchto faktorů, které jsou vlastní spotovému devizovému trhu, dospěla Komise v bodech 404 a 405 odůvodnění napadeného rozhodnutí k závěru, že výměny informací představovaly omezení hospodářské soutěže z hlediska účelu.

211 V tomto ohledu je třeba uvést, že podle informací obsažených ve spisu je transparentnost relevantního trhu definována jako možnost účastníků trhu získat informace o procesu obchodování, jako je cena, objem příkazů, objem transakcí, riziko a totožnost obchodníka. Týká se informací dostupných ve fázi před obchodováním i informací dostupných ve fázi po obchodování a závisí především na vůli účastníků a schopnosti burzy veřejně zobrazovat nákupní a prodejní příkazy.

212 Podle informací obsažených ve spisu je tedy třeba na spotovém devizovém trhu na úrovni „interdealer“ (viz bod 24 výše), který se vyznačuje hybridní strukturou, rozlišovat dva obchodní kanály, a to přímý (dvoustranný) kanál a kanál zprostředkovatelů, přičemž transparentnost se liší

v závislosti na použitém obchodním kanálu. Konkrétně v rámci přímého obchodního kanálu (dvoustranného), jako je tomu v projednávané věci, není obchodování anonymizováno a cena a objem transakcí jsou stranami transakce utajovány.

213 Je pravda, že vývoj systémů elektronického obchodování na obrazovce značně zvýšil transparentnost na relevantním trhu v rozhodné době. Závěr o jeho transparentnosti uvedený v bodě 14 odůvodnění napadeného rozhodnutí však nemůže být na rozdíl od toho, co tvrdí Komise, právně dostačujícím způsobem založen pouze na skutečnosti, že ceny a objemy jsou dostupné na elektronických platformách.

214 Ve svých písemnostech před Tribunálem a na jednání totiž sama Komise připustila, že jiné podmínky, než jsou podmínky týkající se ceny v reálném čase a odpovídajících objemů obchodování, nebyly přístupné všem účastníkům trhu. Konkrétně upřesnila, že vzhledem k nedostatečnému přístupu k informacím, které mají k dispozici jiní obchodníci, přetrvává na trhu určitý stupeň nejistoty, pokud jde o činnosti, pozice, zájmy a úmysly během obchodování konečných klientů a konkurenčních obchodníků.

215 Přitom informace, na které odkazuje Komise ve svých písemnostech a na jednání, aby dospěla k závěru o existenci určitého stupně nejistoty na trhu, jsou právě ty, jejichž neexistence u obchodníků umožňuje určit transparentnost či netransparentnost spotového devizového trhu ve smyslu kritérií připomenutých v bodech 211 a 212 výše.

216 Obecně v rozsahu, v němž se účastnice řízení shodují na skutečnosti, že spotový devizový trh je v zásadě asymetrický, a na významu úlohy informací o uvedeném trhu, nemůže Komise platně tvrdit, že spotový devizový trh v rozhodné době měl být považován za transparentní. Na transparentním trhu jsou totiž informace okamžitě (a zdarma) přístupné všem účastníkům trhu, což, jak připouští Komise, není případ spotového devizového trhu vzhledem k přítomnosti několika druhů informací.

217 Je tudíž třeba mít za to, že se Komise dopustila nesprávného posouzení, když měla v bodě 14 odůvodnění napadeného rozhodnutí za to, že spotový devizový trh byl v rozhodné době transparentní. Bude tedy třeba analyzovat, zda by toto posouzení mohlo mít dopad, jak tvrdí žalobkyně, na kvalifikaci dotčených výměn informací jako „omezení z hlediska účelu“, jelikož transparentnost tohoto trhu je jedním z faktorů, které Komise zohlednila, aby dospěla k takové kvalifikaci v bodech 404 a 405 odůvodnění napadeného rozhodnutí (viz bod 210 výše).

ii) Ke struktuře relevantního trhu

218 Druhá výtka žalobkyň spočívá v tom, že Komise nesprávně posoudila strukturu relevantního trhu charakterizovanou jeho koncentrací. Mají v podstatě za to, že na tak roztříštěném trhu, na kterém měli dotčení obchodníci minimální podíly na trhu, lze pochybovat o tom, že by tito obchodníci mohli vytvořit významnou informační asymetrii na úkor ostatních účastníků trhu. Tyto minimální podíly na trhu tedy vzbuzují pochybnosti o údajném protisoutěžním cíli dotčených výměn informací. Konečně vytýkají Komisi, že nevysvětlila, proč podíly na trhu nebyly v projednávané věci relevantní.

219 Komise s touto výtkou žalobkyň nesouhlasí.

220 Ačkoli je v tomto ohledu pravda, že struktura trhu, charakterizovaná mírou jeho koncentrace, představuje relevantní faktor pro posouzení, zda výměna informací omezuje hospodářskou soutěž „z hlediska účelu“ (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 4. června 2009, T-Mobile Netherlands a další, C-8/08, EU:C:2009:343, bod 34), jedinou stanovenou obecnou zásadou, která se týká struktury trhu, je to, že nabídka nesmí mít roztříštěnou povahu (rozsudek ze dne 2. října 2003, Thyssen Stahl v. Komise, C-194/99 P, EU:C:2003:527, bod 86).

221 Ačkoli Soudní dvůr původně mohl zohlednit oligopolní nebo roztříštěnou povahu trhu, na kterém docházelo k výměně obchodně citlivých informací, zejména z rozsudku ze dne 19. března 2015, Dole Food a Dole Fresh Fruit Europe v. Komise (C-286/13 P, EU:C:2015:184), vyplývá, že unijní soud mohl uznat protisoutěžní povahu takové výměny, i když na trhu nedošlo k oligopolní koncentraci (viz rozsudek ze dne 14. března 2013, Dole Food a Dole Germany v. Komise, T-588/08, EU:T:2013:130, bod 341 a citovaná judikatura).

222 Je však třeba konstatovat, že jelikož právo hospodářské soutěže se vztahuje na činnosti podniků (rozsudek ze dne 7. ledna 2004, Aalborg Portland a další/Komise, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P a C-219/00 P, EU:C:2004:6, bod 59), nelze s žalobkyněmi souhlasit, když se, jak potvrdily na jednání, odvolávají na roztříštěnost spotového devizového trhu na základě tržních podílů obchodníků, kteří byli zaměstnáni bankami zapojenými do sporného protiprávního jednání. V každém případě, jak vyplývá z důkazů obsažených ve spise, se jim nepodařilo prokázat tržní podíly uvedených bank v oblasti „trading vocal“, na kterou se omezuje analýza předmětných výměn informací (viz bod 16 výše).

223 Dále je třeba uvést, že Komise v bodě 28 a následujících a 402 odůvodnění napadeného rozhodnutí, aniž se vyjádřila ke stupni koncentrace s ohledem na tržní podíly účastníků sporného protiprávního jednání, zohlednila strukturu a zvláštnosti relevantního trhu tak, jak se vyznačovaly úlohou tvůrců trhu, kteří se podíleli na výměně informací on-line. Role tvůrců trhu na uvedeném trhu, kterou žalobkyně nezpochybnily, přitom implikuje významné finanční závazky, které nemůže nést velký počet účastníků, čímž vylučuje hypotézu zastávanou žalobkyněmi, podle které měl spotový devizový trh roztříštěnou povahu.

224 Tribunál již ostatně rozhodl, a Soudní dvůr toto rozhodnutí v tomto ohledu potvrdil, že výměna informací je o to citlivější z hlediska hospodářské soutěže, pokud k ní dochází mezi obchodníky jednajícími jako tvůrci trhu, a to s ohledem na význam, který tito tvůrci trhu mají na trhu, a zejména na skutečnost, že působí na trhu obecně a trvale, a uskutečňují tedy větší počet transakcí než ostatní účastníci trhu (rozsudek ze dne 24. září 2019, HSBC Holdings a další v. Komise, T-105/17, EU:T:2019:675, bod 145, potvrzený v tomto bodě rozsudkem ze dne 12. ledna 2023, HSBC Holdings a další v. Komise, C-883/19 P, EU:C:2023:11, bod 195). Z hlediska dodržování hospodářské soutěže na trhu je tedy o to zásadnější, aby určovali své strategie a konkrétněji ceny samostatně.

225 V důsledku toho je třeba odmítnout výtku žalobkyň, že Komise nezohlednila strukturu trhu, která se vyznačuje jeho roztříštěnou koncentrací.

iii) Ke dvojí roli obchodníků

226 Třetí výtka žalobkyň se týká toho, že Komise při posuzování předmětných hospodářských a právních souvislostí nezohlednila charakteristiku spotového devizového trhu, podle níž obchodníci vždy vystupují ve dvojí roli – jako konkurenti a jako protistrany. Podle žalobkyň je sice pravda, že snížení nejistoty vyplývající z výměny informací může skutečně sloužit jako absolutní

kritérium pro porušení „z hlediska účelu“ na trzích, kde jakékoli zveřejnění obchodně citlivých informací mezi konkurenty vytváří podmínky, které neodpovídají běžným tržním podmínkám, avšak nemůže sloužit jako absolutní kritérium tam, kde běžné tržní podmínky vyžadují pravidelnou výměnu obchodně citlivých informací mezi účastníky jednajícími jak vertikálně, tak horizontálně.

227 Komise s touto výtkou žalobkyň nesouhlasí.

228 V tomto ohledu je pravda, že na spotovém devizovém trhu obchodníci obecně vystupují jednak jako protistrany při uzavírání transakcí mezi sebou navzájem, jednak jako konkurenti vůči potenciálním klientům. V odpovědi na organizační procesní opatření, o němž rozhodl Tribunál, žalobkyně v podstatě uvedly, že i když je obtížné formálně rozlišovat mezi oběma rolemi, jasným okamžikem, kdy si dva obchodníci konkurují, je okamžik, kdy se snaží uzavřít transakci s týmž klientem ve stejný okamžik.

229 Nicméně kromě skutečnosti, že dvojí role obchodníků, tvrzená žalobkyněmi, není dána pro tutéž operaci, ale ve vztahu ke dvěma odlišným operacím, vymezení rozsahu posouzení legality výměny informací, jak vyplývá z bodů 158 a 467 odůvodnění napadeného rozhodnutí, které vylučuje výměnu informací, k níž došlo mezi obchodníky v rámci běžného obchodního styku, když zkoumali možnosti obchodování mezi sebou, v zásadě vyvrací kritiku žalobkyň uvedenou v bodě 226 výše.

230 Je tedy třeba zamítnout jako neopodstatněnou kritiku žalobkyň týkající se nezohlednění charakteristiky spotového devizového trhu, pokud jde o dvojí roli obchodníků.

231 Z výše uvedeného vyplývá, že druhá výtka je opodstatněná v rozsahu, v němž vychází z pochybení, kterého se Komise dopustila, když měla v bodě 14 odůvodnění napadeného rozhodnutí za to, že spotový devizový trh byl v rozhodné době transparentní, a ve zbývající části musí být zamítnuta. V rámci první výtky je třeba analyzovat, zda by toto posouzení mohlo mít dopad, jak tvrdí žalobkyně, na kvalifikaci dotčených výměn informací jako „omezení z hlediska účelu“.

2) K první výtce, vycházející z toho, že závěr Komise, podle kterého dotčené výměny informací měly za cíl omezit hospodářskou soutěž, je založen na nepřesných a neověřených skutkových předpokladech

232 Žalobkyně tvrdí, že Komise nesplnila svou povinnost prokázat, že z druhu vyměňovaných informací a z charakteristiky relevantního trhu bylo možné dovodit, že předmět výměny na dotčeném diskusním fóru byl protisoutěžní. Podle jejich názoru Komise neprokázala, že výměna informací uklidnila obchodníky při jejich každodenních rozhodnutích o stanovení cen a odborném řízení rizik. Tvrdí, že Komise rovněž neprokázala svůj předpoklad, že chování zúčastněných obchodníků mělo za cíl vytvořit významnou informační asymetrii vůči zbytku trhu. Na spotovém devizovém trhu jsou obchodníci vybízeni ke sdílení informací, aby získali vodítka pro své obchodní činnosti a mohli je předat svým klientům. V každém případě převážná většina informací týkajících se příkazů obchodníka Credit Suisse nebyla na dotčeném diskusním fóru sdílena.

233 Žalobkyně rovněž tvrdí, že diskuse citované v napadeném rozhodnutí, podle kterých vyměňované informace umožnily obchodníkům účastnícím se dotčeného diskusního fóra vyčkat před přijetím krátké pozice, jsou v rozporu se skutečností, že tvůrci trhu museli podle napadeného rozhodnutí „být připraveni kdykoli obchodovat s každou osobou, která potřebuje cizí měnu“. Žalobkyně se

domnívají, že většina, či dokonce všechny diskuse týkající se rozpětí nákup/prodej, které jsou citovány v napadeném rozhodnutí, se netýkají žádného údaje o případném uzavření dohod o rozpětí a probíhaly abstraktně, či dokonce poté, co již bylo poskytnuto rozpětí nákup/prodej.

234 Za účelem odpovědi na argumentaci žalobkyň je třeba analyzovat, zda jednotlivé druhy výměn informací uvedené v napadeném rozhodnutí vykazují dostatečný stupeň škodlivosti, aby odůvodnily jejich kvalifikaci jako „omezení z hlediska účelu“.

i) K výměně informací o rozpětích nákup/prodej („bid-ask spreads“)

235 Pokud jde o výměny informací o rozpětích nákup/prodej („bid-ask spreads“), jejichž výklad byl učiněn v bodech 245 až 251 odůvodnění napadeného rozhodnutí, Komise v bodech 394 až 404 odůvodnění uvedeného rozhodnutí odůvodnila kvalifikaci jako „omezení z hlediska účelu“ tím, že přispěly k odstranění nejistot vlastních relevantnímu trhu, pokud jde o ceny, čímž zvýšily transparentnost ohledně vyšších rozpětích nákup/prodej, které tito obchodníci mohli nabízet. Takové výměny tak mohly ovlivnit ceny nabízené těmito obchodníky klientům tím, že snížily riziko spojené se směnou cizích měn v jejich vlastní prospěch.

236 V tomto ohledu je třeba uvést, že, aniž to žalobkyně zpochybňují, rozpětí nákup/prodej tvoří součást konečné ceny placené klienty, jelikož se uplatňují na střední hodnotu mezi nákupní a prodejní cenou za směnu konkrétního měnového páru a závisí na nich odměna, kterou obchodník obdrží za zprostředkování poskytnuté služby a za riziko, které následně nese tím, že má danou cizí měnu ve svém portfoliu (viz bod 20 výše a body 48 a 239 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Na spotovém devizovém trhu je přitom schopnost bank posoudit svá cenová rizika jedním ze základních parametrů hospodářské soutěže, což žalobkyně rovněž nezpochybňují.

237 Výměny informací, v projednávané věci o cenové složce, které nebyly veřejné a přesné, je proto třeba považovat za umožňující snížit běžnou nejistotu, která je vlastní relevantnímu trhu, pokud jde o určování cen na tomto trhu, vytvořit asymetrii informací ve prospěch pouze obchodníků účastnících se dotčeného diskusního fóra, a vykazují tudíž dostatečný stupeň škodlivosti pro hospodářskou soutěž. Takové konstatování přitom postačuje k uznání, že tyto výměny vedly k omezení hospodářské soutěže z hlediska účelu ve smyslu čl. 101 odst. 1 SFEU (rozsudek ze dne 12. ledna 2023, HSBC Holdings a další v. Komise, C-883/19 P, EU:C:2023:11, bod 204).

238 Žádný z argumentů žalobkyň neumožňuje vyvrátit výše uvedený závěr.

239 Předně je třeba odmítnout argumenty žalobkyň, podle kterých výměny informací o rozpětích nákup/prodej v podstatě nepředstavují „omezení z hlediska účelu“ vzhledem k neexistenci informace o případném uzavření dohod o těchto rozpětích. Je pravda, že z výměn informací o rozpětích nákup/prodej, ke kterým došlo na dotčeném diskusním fóru, nevyplývá, že se obchodníci ve vzájemné shodě dohodli na uplatňování určité úrovně rozpětí na konkrétní měnový pár. To však nebrání tomu, aby obchodníci, kteří se účastnili dotčeného diskusního fóra, tím, že sdělili svým konkurentům důvěrné a strategické informace týkající se vhodné výše rozpětí nákup/prodej pro určitý měnový pár nebo rozpětí nákup/prodej, které právě použili, odhalili jednání, které pravděpodobně přijmou na trhu, a tím snížili nejistotu v myslích účastníků výměny informací ve smyslu judikatury uvedené v bodě 47 výše.

240 Dále, pokud jde o argument žalobkyň, že jelikož konečnou cenu nabízenou klientům stanovili zaměstnanci prodejní kanceláře banky, bylo z hlediska obchodníků, kteří jsou racionálními aktéry, nelogické chovat se tak, že stanoví co nejširší rozpětí, je třeba konstatovat, že skutečnosti

týkající se vůle obchodníků omezit hospodářskou soutěž nebo jejich hospodářského zájmu tak učinit mají obvykle omezený význam pro kvalifikaci chování jako „omezení z hlediska účelu“ (v tomto smyslu a obdobně viz rozsudek ze dne 7. ledna 2004, Aalborg Portland a další v. Komise, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P a C-219/00 P, EU:C:2004:6, bod 335).

241 Z výše uvedeného vyplývá, že Komise se správně domnívala, že výměny informací týkající se rozpětí nákup/prodej, k nimž došlo na dotčeném diskusním fóru, přispěly ke kvalifikaci předmětného jednání jako celku jako „omezení z hlediska účelu“.

ii) K výměnám informací týkajících se příkazů klientů

242 Pokud jde o výměnu informací týkajících se příkazů klientů, tj. „podmíněných“ příkazů (bod 183 až 195 odůvodnění napadeného rozhodnutí), příkazů k provedení „fixing“ (bod 206 až 213 odůvodnění napadeného rozhodnutí) a „okamžitých“ příkazů (bod 223 až 228 odůvodnění napadeného rozhodnutí), Komise v bodech 394 až 404 odůvodnění ve spojení s body 171 až 173 odůvodnění napadeného rozhodnutí odůvodnila jejich kvalifikaci jako „omezení z hlediska účelu“ tím, že s ohledem na jejich povahu, četnost a úroveň rozčlenění odstranily nejistoty týkající se spotového devizového trhu a zvýšily transparentnost obchodních strategií obchodníků účastnících se dotčeného diskusního fóra, jelikož sdílení informací o směru trhu nebo úrovních, na nichž trh vykazoval odolnost, mohlo obchodníkovi umožnit zaujmout lepší pozici, aby z toho mohl těžit nebo zabránil ztrátě. Tyto výměny tak informovaly obchodníky zejména o cenových trendech, čímž snížily nejistotu ohledně rizik spojených s jejich stanovováním (například tím, že vedly ke snížení očekávaných ztrát), zatímco cena je jedním z parametrů hospodářské soutěže na spotovém devizovém trhu, který měly zúčastněné banky stanovit samostatně.

243 V tomto ohledu je třeba připomenout, jak vyplývá z důkazů obsažených ve spise, že informace týkající se příkazů klientů představují neveřejné informace, které jsou známy pouze účastníkům transakce, tedy obchodníkovi a klientovi, a představují důležité informace pro účely umožnění obchodníkovi, který uzavřel transakci, vytvořit si vlastní názor na pohyby směnných kurzů nebo určit svou obchodní strategii. Výměna takových informací je přitom způsobilá snížit nejistotu vlastní relevantnímu trhu tím, že umožňuje tvůrcům trhu neurčovat samostatně jednak strategii týkající se konkrétních měnových párů, o kterých disponují důvěrnými a podrobnými informacemi, a jednak jejich chování na trhu, což jim umožňuje těžit nebo zabránit ztrátám, které mohou vyplynout z vývoje na trhu.

244 Výše uvedené výměny informací je proto třeba považovat ve smyslu judikatury uvedené v bodě 237 výše za dostatečně škodlivé pro hospodářskou soutěž, aby mohly být kvalifikovány jako „omezení z hlediska účelu“.

245 Takový závěr nemůže být vyvrácen tvrzením žalobkyň, podle kterého existuje rozpor, pokud jde o závěr vycházející z výměny informací uvedený v bodě 193 odůvodnění napadeného rozhodnutí, a sice že vyměněné informace umožnily zúčastněným obchodníkům vyčkat před přijetím krátké pozice v jejich portfoliu (aby maximalizovali své šance na dosažení zisku), se závěrem uvedeným v bodě 21 odůvodnění uvedeného rozhodnutí, a sice že tvůrci trhu musí „být připraveni kdykoli obchodovat s každou osobou, která potřebuje cizí měnu“. Vzhledem k tomu, že cílem obchodníků je dosáhnout zisku a omezit jejich ztráty, bylo by málo logické, aby obchodníci jednali v rozporu se svými vlastními obchodními zájmy pouze z toho důvodu, že v zásadě musí být

připraveni kdykoli obchodovat. Nelze tedy dovodit, že by obchodníci zaujímali pozice pouze na základě příchozích příkazů klientů, aby bylo možné vyloučit kvalifikaci výměny informací týkajících se příkazů klientů jako „omezení z hlediska účelu“.

246 Z výše uvedeného vyplývá, že Komise měla správně za to, že výměny informací týkající se příkazů klientů uvedené v bodě 242 výše přispěly ke kvalifikaci předmětných jednání jako celku jako „omezení z hlediska účelu“.

iii) K výměnám informací týkajících se otevřených rizikových pozic

247 Pokud jde o výměny informací o otevřených rizikových pozicích, jejichž výklad Komise je uveden v bodech 234 až 238 odůvodnění napadeného rozhodnutí, Komise v bodech 394 až 404 odůvodnění tohoto rozhodnutí odůvodnila jejich kvalifikaci jako „omezení z hlediska účelu“ tím, že jejich sdílení umožnilo obchodníkům mít větší jistotu ohledně příslušných obchodních záměrů, pokud jde o jejich potenciální zajišťovací jednání („hedging conduct“), a tedy odstranila nejistotu ohledně potenciálního vývoje konkrétních směnných kurzů, čímž zúčastněným obchodníkům poskytla výhodu oproti ostatním účastníkům trhu a pomáhala jim při řízení jejich rizik, v němž si konkurují.

248 V tomto ohledu při neexistenci konkrétních argumentů předložených žalobkyněmi proti kvalifikaci výměny informací týkajících se otevřených rizikových pozic jako „omezení z hlediska účelu“ postačuje konstatovat, jak učinilo napadené rozhodnutí, že výměna těchto informací, spočívající v uvedení konkrétní měny a strategie zdržení se uzavření pozice nebo vyčkávání před jejím uzavřením, musí být považována za způsobilou odstranit nejistoty, které jsou vlastní fungování spotového devizového trhu.

249 Z toho vyplývá, že takové výměny informací, které jsou v zásadě v rozporu s požadavkem autonomie, který je vlastní čl. 101 odst. 1 SFEU, vykazují dostatečný stupeň škodlivosti pro hospodářskou soutěž, aby mohly být kvalifikovány jako „omezení z hlediska účelu“ ve smyslu judikatury citované v bodě 237 výše.

250 Z výše uvedeného vyplývá, že Komise se správně domnívala, že výměna informací týkajících se otevřených rizikových pozic přispěla ke kvalifikaci dotčeného jednání jako celku jako „omezení z hlediska účelu“.

iv) K výměně informací týkajících se aktuálních nebo výhledových obchodních činností

251 Pokud jde o výměny informací týkající se aktuálních nebo výhledových obchodních činností, jejichž výklad Komisí je uveden v bodech 258 až 285 odůvodnění napadeného rozhodnutí, Komise v bodech 394 až 404 odůvodnění tohoto rozhodnutí odůvodnila kvalifikaci jako „omezení z hlediska účelu“ tím, že odstranily určité nejistoty vlastní spotové devizovému trhu a zvýšily úroveň transparentnosti tohoto trhu tím, že účastníkům dotčeného diskusního fóra poskytly přehled o aktuálním chování jejich konkurentů, což vedlo k informační asymetrii mezi obchodníky účastnícími se dotčeného diskusního fóra a ostatními účastníky trhu. První z nich tak byli uklidněni, pokud jde o hodnocení jejich rizik spojených s vypracováním jejich vlastních obchodních strategií, a zejména těch, které souvisejí s cenami.

252 V tomto ohledu je třeba uvést, že sdílení informací týkajících se podrobností o transakcích provedených obchodníky a sdílení rad nebo názorů na způsoby obchodování, jako jsou ty, o které se jedná v projednávané věci, umožňuje obchodníkům účastnícím se dotčeného diskusního fóra jednak získat specifické znalosti, aby mohli lépe předvídat pohyb trhu, a jednak přizpůsobit své obchodní strategie odpovídajícím způsobem.

253 Takové výměny informací jsou přitom zjevně v rozporu s požadavkem autonomie, který musí charakterizovat chování tvůrců trhu na relevantním trhu v systému účinné hospodářské soutěže. Tyto výměny totiž odstraňují nejistotu v jejich myslích, pokud jde o základní parametry hospodářské soutěže na uvedeném trhu, a to cenu a odborné řízení rizik. Tyto výměny informací tedy mohly zvýšit transparentnost spotového devizového trhu ve prospěch obchodníků účastnících se dotčeného diskusního fóra na úkor ostatních účastníků trhu. V důsledku toho byly dostatečně škodlivé pro hospodářskou soutěž, aby mohly být kvalifikovány jako „omezení z hlediska účelu“ ve smyslu judikatury citované v bodě 237 výše.

254 Z výše uvedeného vyplývá, že výměny informací o rozpětích nabídka/poptávka, příkazech klientů, otevřených rizikových pozicích a aktuálních nebo výhledových obchodních činnostech, analyzované v napadeném rozhodnutí, vykazují dostatečný stupeň škodlivosti pro hospodářskou soutěž. Komise je tedy správně kvalifikovala jako „omezení z hlediska účelu“.

255 Na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, skutečnost, že obchodník Credit Suisse nesdělil naprostou většinu informací týkajících se jeho nabídek, není relevantní pro škodlivost jednání, které je této bance vytýkáno. V tomto ohledu stačí konstatovat, že posouzení dostatečného stupně škodlivosti jednání z hlediska hospodářské soutěže nespočívá na žádné zákonné kvantitativní prahové hodnotě informací sdílených s konkurenty.

256 Za těchto okolností je třeba navzdory nesprávnému posouzení transparentnosti spotového devizového trhu ze strany Komise odmítnout argumenty žalobkyň směřující k vyvrácení kvalifikace dotčených výměn informací jako „omezení z hlediska účelu“.

257 Z výše uvedeného vyplývá, že první výtka musí být zamítnuta.

3) Ke třetí výtce, vycházející z pochybení, kterých se Komise dopustila tím, že vycházela z právní kvalifikace dotčených výměn informací uvedené v důkazech předložených za účelem získání shovívavosti a v návrzích na narovnání

258 V bodech 394 až 404 odůvodnění napadeného rozhodnutí, ve spojení s body 170 až 285 odůvodnění, Komise na podporu zjištění existence omezení hospodářské soutěže „z hlediska účelu“ vycházela z důkazů z relevantního období, které jí poskytly jiné banky zapojené do sporného protiprávního jednání, tj. z četných přepisů výměny informací, k níž došlo na dotčeném diskusním fóru, přičemž se v některých případech opírala o prohlášení těchto bank, zejména v rámci žádostí o shovívavost.

259 Žalobkyně vytýkají Komisi, že se „nekriticky“ opírala o prohlášení učiněná v rámci programu shovívavosti a návrhy na narovnání. Pokud jde o tato prohlášení, uplatňují jejich nízkou důkazní hodnotu, prozatímní povahu a neopodstatněnost, přičemž upřesňují, že všechny strany, které uzavřely dohodu, vyjádřily pochybnosti ohledně chápání relevantního trhu Komisí a cíle sporného jednání. Žalobkyně dospěly k závěru, že Komise vycházela z prohlášení učiněných v rámci programu shovívavosti, pokud tato prohlášení potvrzovala její výklad skutkového stavu.

260 Komise s argumenty žalobkyň nesouhlasí.

261 Úvodem je třeba uvést, že i když žalobkyně v rámci této argumentace citují části žádostí o shovívavost a návrhů na narovnání, jak potvrdily na jednání, nepředkládají žádné konkrétní zpochybnění skutečnosti, že Komise vycházela z návrhů na narovnání.

262 Vzhledem k tomu, že se účastnice řízení neshodují v otázce důkazní hodnoty prohlášení učiněná v rámci programu shovívavosti a jejich zohlednění Komisí jako důkazů, které mohou potvrdit existenci protiprávního jednání vytýkaného společnosti Credit Suisse, je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury žádné ustanovení ani žádná obecná zásada unijního práva Komisi nezakazují, aby vůči podniku použila prohlášení jiného stíhaného podniku. Nebylo-li by tomu tak, bylo by důkazní břemeno Komise ohledně jednání porušujících články 101 SFEU a 102 SFEU neunesitelné a neslučitelné s jejím úkolem dohledu nad řádným uplatňováním těchto ustanovení, který Komisi svěřuje Smlouva o FEU (viz rozsudek ze dne 8. září 2016, Goldfish a další v. Komise, T-54/14, EU:T:2016:455, bod 96 a citovaná judikatura).

263 Zvláště je třeba mít za to, že skutečnost, že osoba přizná, že se dopustila protiprávního jednání, čímž přizná existenci skutečností, které jdou nad rámec skutečností, které mohly být přímo dovozeny z předmětných dokumentů, *a priori* znamená, že se tato osoba – neexistují-li zvláštní okolnosti, které by mohly svědčit o opaku – rozhodla mluvit pravdu. Prohlášení, která jsou v rozporu se zájmy prohlašujícího, tak musejí být v zásadě považována za zvláště věrohodné důkazní materiály, ledaže nejsou potvrzena jinými důkazy (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 8. září 2016, Goldfish a další v. Komise, T-54/14, EU:T:2016:455, body 98 až 100 a citovaná judikatura).

264 Pokud se Komise opírá o listinné důkazy, aby prokázala porušení práva hospodářské soutěže, je povinností dotčených podniků nejen předložit přesvědčivou alternativu k názoru Komise, ale také namítat, že důkazy, které byly v napadeném rozhodnutí použity k prokázání existence protiprávního jednání, jsou nedostatečné (viz rozsudek ze dne 16. června 2015, FSL a další v. Komise, T-655/11, EU:T:2015:383, bod 181 a citovaná judikatura).

265 V tomto ohledu je třeba uvést, že žalobkyně v rámci své argumentace nezpochybňují pravost prohlášení učiněných v rámci žádostí o shovívavost a neprokazují, že existovaly zvláštní okolnosti, které by mohly nasvědčovat tomu, že se žadatelky o shovívavost nerozhodly říci pravdu ve smyslu judikatury citované v bodě 263 výše.

266 Pokud jde konkrétně o pasáže prohlášení učiněných v rámci programu shovívavosti, které Komise nezohlednila, přestože byly v rozporu s jejím výkladem skutkového stavu, žalobkyně odkazují na dokumenty předložené dvěma dalšími bankami, které se účastnily sporného protiprávního jednání. Z jejich citací vyplývá, že tyto banky v podstatě buď chtěly Komisi upozornit na údajné dopady, které by kvalifikace výměny informací, k níž došlo na dotčeném diskusním fóru, jako „omezení z hlediska účelu“ měla na fungování spotového devizového trhu, nebo chtěly zdůraznit „legitimní“, či dokonce „prosoutěžní“ povahu těchto výměn.

267 Je přitom třeba konstatovat, že cílem výše uvedených tvrzení, o která se opírají žalobkyně, je v podstatě „odůvodnění“ dotčených výměn informací jejich údajně „legitimní“, či dokonce „prosoutěžní“ povahou, avšak nejsou předloženy důkazy umožňující pochybovat o jejich inherentní způsobilosti ovlivnit hospodářskou soutěž na relevantním trhu, což Komise údajně nezohlednila.

268 Právě naopak, z pasáží prohlášení učiněných v rámci programu shovívavosti uvedených v bodě 261 výše, jakož i z dalších citovaných v napadeném rozhodnutí, jejichž věcnou správnost žalobkyně nezpochybňují, vyplývá, že žadatelky o shovívavost uznaly, že výměny informací, ke kterým došlo na dotčeném diskusním fóru, mohly zvýšit transparentnost na relevantním trhu, a tím poskytnout výhodu účastníkům tohoto fóra na úkor ostatních účastníků trhu.

269 Za těchto okolností je třeba mít za to, že prohlášení učiněná v rámci programu shovívavosti, která – jak vyplývá z napadeného rozhodnutí – potvrzují důkazy z relevantního období, které Komisi poskytly jiné banky, představují zvláště věrohodné důkazy ve smyslu judikatury citované v bodě 263 výše, které Komise mohla platně zohlednit jako skutkový kontext, který jí umožnil přezkoumat předmět sporných výměn informací.

270 Jak vyplývá z napadeného rozhodnutí, Komise použila dotčená prohlášení učiněná v rámci programu shovívavosti, aby potvrdila vlastní posouzení založená na listinných důkazech, které měla k dispozici. Nelze tedy souhlasit s tvrzením žalobkyň, že Komise neprovedla vlastní posouzení skutkového stavu.

271 Tento závěr nemůže být zpochybněn žádným z argumentů předložených žalobkyněmi.

272 Zaprvé jsou to protichůdná tvrzení obsažená v písemnostech žalobkyň, která poukazují na neopodstatněnost jejich argumentace. Žalobkyně totiž tvrdí, že jednak prohlášení učiněná v rámci žádostí o shovívavost mají vysokou důkazní hodnotu a jednak důkazy předložené za účelem získání shovívavosti mají nízkou důkazní hodnotu. Když byly na jednání dotázány na tato rozporná tvrzení, uvedly, že tento rozdíl v přístupu vyplývá ze skutečnosti, že první tvrzení se týká zásady, podle které mají prohlášení učiněná v rámci žádostí o shovívavost vysokou důkazní hodnotu, zatímco druhé tvrzení se týká nízké důkazní hodnoty prohlášení dotčených v projednávané věci. Toto chápání argumentace žalobkyň je však v rozporu s obsahem jejich písemností před Tribunálem, které se v obou případech odvolávají na judikaturu zdůrazňující vysokou důkazní hodnotu těchto dokumentů.

273 Pokud jde o údajně nízkou důkazní hodnotu prohlášení učiněných v rámci programu shovívavosti vyplývající z rozsudku ze dne 13. července 2011, Kone a další v. Komise (T-151/07, EU:T:2011:365), je třeba uvést, že argumentace žalobkyň vychází z nesprávného výkladu uvedeného rozsudku. Na rozdíl od toho, co tvrdí, se totiž Tribunál v uvedeném rozsudku vyjádřil k „významné přidané hodnotě“ prohlášení učiněných v rámci programu shovívavosti ve vztahu k důkazům, které již Komise měla pro účely snížení pokuty na základě oznámení o spolupráci, a nikoli k obecné nízké důkazní hodnotě prohlášení učiněných v rámci programu shovívavosti.

274 Konečně zadruhé, i když žalobkyně tvrdí, že skutečnost, že Komise vychází z prohlášení bank žádajících o shovívavost, je znepokojující z důvodu komplexnosti hodnocení vyžadovaného pro určení rozsahu povolené výměny informací na spotovém devizovém trhu, je třeba konstatovat, že v tomto ohledu nevznášejí žádné konkrétní námitky.

275 Třetí výtku je proto třeba zamítnout.

4) Ke čtvrté výtce, vycházející z toho, že se Komise nemohla opírat o své zkušenosti v oblasti výměny informací v jiných tržních kontextech nebo v jiných finančních záležitostech, aby zmírnila své důkazní břemeno

276 Zaprvé žalobkyně vytýkají Komisi, že zmírnila důkazní břemeno ohledně prokázání, že sporná výměna informací omezila hospodářskou soutěž „z hlediska účelu“ tím, že se opřela o své údajné zkušenosti s výměnou informací v jiných tržních kontextech nebo v jiných finančních záležitostech.

277 Zadruhé žalobkyně tvrdí, že Komise na ně přenesla důkazní břemeno, aby prokázaly, že údajné protiprávní výměny informací byly nezbytné, místo aby posoudila, zda byly tyto výměny na spotovém devizovém trhu skutečně protiprávní a patřily mezi nejzávažnější omezení hospodářské soutěže.

278 Zatřetí žalobkyně tvrdí, že kvalifikaci jako „omezení z hlediska účelu“ lze přijmout pouze tehdy, pokud získaná zkušenost a hospodářská teorie jasně ukazují, že jednání je svou povahou součástí nejškodlivějších druhů protisoutěžních jednání. Obecná hospodářská zásada, podle které lze očekávat, že výměna neveřejných a podrobných informací bude inherentně a významně škodit hospodářské soutěži na většině trhů, se však nevztahuje na spotový devizový trh.

279 Komise s argumenty žalobkyň nesouhlasí.

280 Zaprvé, pokud jde o tvrzení žalobkyň týkající se údajného ulehčení důkazního břemene v rozsahu, v němž Komise za účelem kvalifikace dotčených výměn informací jako „omezení z hlediska účelu“ vycházela z její údajné zkušenosti v oblasti výměny informací v jiných kontextech, stačí připomenout, že jak vyplývá z úvah uvedených v bodech 235 až 254 výše, Komise měla správně za to, že tyto výměny informací mohly vytvořit asymetrii informací mezi zúčastněnými obchodníky na úkor ostatních obchodníků na trhu, a že tudíž představovaly dostatečnou míru škodlivosti pro hospodářskou soutěž, aniž tento závěr vycházel z jejích zkušeností na jiných trzích.

281 Zadruhé za těchto okolností nemohou žalobkyně ani vytýkat Komisi údajné přenesení důkazního břemene za účelem prokázání nezbytnosti výměny informací, ani tvrdit, že Komise založila svůj závěr na účelu uvedených výměn informací s ohledem na jejich „podrobnější nebo informativní“ povahu. Z napadeného rozhodnutí totiž jasně vyplývá, že Komise kvalifikovala výměny informací jako „omezení z hlediska účelu“ z důvodu jejich obchodně citlivé povahy, která zmírnila, či dokonce odstranila nejistotu na trhu, a v důsledku toho ovlivnila rozhodovací samostatnost obchodníků na relevantním trhu, a vykazovala tak dostatečný stupeň škodlivosti pro hospodářskou soutěž.

282 Zatřetí je třeba konstatovat, že ekonomická literatura, na kterou se žalobkyně odvolávají na podporu své argumentace, shrnutá v bodě 278 výše, se vůbec nezmiňuje o hypotéze spotového devizového trhu pro účely potvrzení jejich argumentace.

283 Kromě toho Soudní dvůr nedávno rozhodl, že skutečnost, že Komise v minulosti nepovažovala dohodu podobnou sporné dohodě za dohodu, která omezuje hospodářskou soutěž z hlediska samotného účelu, jí nebrání, aby tak učinila v budoucnu (rozsudek ze dne 25. března 2021, Lundbeck v. Komise, C-591/16 P, EU:C:2021:243, bod 130).

284 Žalobkyně se proto nemohou úspěšně dovolávat neexistence hospodářského konsensu, aby zpochybnily kvalifikaci předmětné výměny informací jako „omezení z hlediska účelu“. Jejich argumenty v tomto smyslu je tedy třeba zamítnout.

285 Z toho vyplývá, že čtvrtá výtka musí být zamítnuta.

5) Závěry k první části druhého žalobního důvodu

286 Z přezkumu výtek předložených v rámci první části druhého žalobního důvodu vyplývá, že navzdory pochybení Komise ohledně transparentnosti spotového devizového trhu (viz bod 217 výše) je třeba zamítnout argumenty žalobkyň směřující k vyvrácení kvalifikace předmětné výměny informací jako „omezení z hlediska účelu“, a tudíž s výhradou níže uvedeného přezkumu argumentů založených na prosoutěžních účincích uvedených výměn první část druhého žalobního důvodu.

c) Ke druhé části druhého žalobního důvodu, vycházející z pochybení, kterých se Komise dopustila v rámci analýzy legitimní či prosoutěžní povahy dotčených výměn informací

287 V bodech 464 až 479 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise nejprve poznamenala, že případné prosoutěžní účinky jednání mohou být zohledněny v rámci posouzení čl. 101 odst. 3 SFEU, ale že Credit Suisse neuplatnila použitelnost uvedeného článku v projednávané věci. V každém případě, pokud jde o kvalifikaci předmětných výměn informací jako vedlejších omezení, Credit Suisse neprokázala, že by bez nich nemohl fungovat spotový devizový trh, ani neprokázala jakýkoli protisoutěžní účinek těchto výměn. Dále Komise vyčerpávajícím způsobem přezkoumala tvrzení Credit Suisse týkající se prosoutěžních účinků dotčených výměn informací.

288 V tomto ohledu Komise připomněla, že skutečnost, že jednání sleduje legitimní cíl, nevylučuje, že takové jednání může být považováno za jednání, jehož cílem je omezení hospodářské soutěže. Pokud by totiž výměna informací mohla vést ke snížení rozpětí nákup/prodej a zlepšení cen, existoval by zásadní rozdíl mezi takovou výměnou v omezeném okruhu obchodníků na diskusním fóru, jako je tomu v projednávané věci, a informacemi přístupnými všem účastníkům trhu. Žalobkyní tvrzené prosoutěžní účinky výměny informací se nevztahují na výměnu informací v uzavřeném okruhu, neboť sdílení dotčených informací vytvářelo asymetrii informací tím, že poskytovalo konkurenční výhodu pouze účastníkům dotčeného diskusního fóra. Za těchto okolností se obchodníci mohli rozhodnout, že nesníží ceny, ale zvýší své zisky, jelikož bonusy, které dostávají, jsou vázány na zisk, který vytvářejí.

289 Zaprvé žalobkyně toto posouzení zpochybňují a tvrdí, že Komise použila nesprávný právní rámec, jelikož jejich argumenty týkající se legitimní povahy a prosoutěžních účinků výměny informací přezkoumala pouze z důvodu úplnosti. Tímto postupem měla za to, že jejich prosoutěžní povaha není pro právní analýzu dotčených výměn informací podstatná. Podle nich přitom, pokud jednání ve vzájemné shodě sleduje legitimní nebo prosoutěžní cíl, nemůže být kvalifikováno jako protiprávní jednání z hlediska účelu.

290 Zadruhé vytýkají Komisi, že se dopustila nesprávného posouzení jejich argumentů a důkazů s ohledem na legitimní a prosoutěžní povahu výměn informací na dotčeném diskusním fóru.

291 Informace totiž byly vyměňovány pro informační účely, aby byly předány klientům a umožnily obchodníkům rychle zhodnotit riziko spojené s inventářem, a snížit tak rozdíly v rozpětí nákup/prodej nabízené klientům.

292 Dále Komise porušila pravidla upravující důkazní břemeno, jelikož pokud jednání vykazuje atypické prvky, je pro žalobce snazší vyvrátit tvrzení Komise předložením důkazu o jiném možném vysvětlení. Obecněji řečeno, žalobkyně tvrdí, že předmětné jednání nelze ospravedlnit jeho prosoutěžními účinky ani jeho „legitimní“ povahou, ale že jeho jediný účel je legitimní a prosoutěžní.

293 Komise s argumenty žalobkyň nesouhlasí.

294 Úvodem je třeba poznamenat, že během jednání před Tribunálem byly účastnice řízení dotázány, jaké důsledky je třeba vyvodit z rozsudku ze dne 21. prosince 2023, European Superleague Company (C-333/21, EU:C:2023:1011), pokud jde o posouzení v projednávané věci prosoutěžních účinků, které uplatňují žalobkyně. V tomto ohledu účastnice řízení v podstatě tvrdily, že prosoutěžní účinky musí být zohledněny v rámci kvalifikace výměn informací ve smyslu čl. 101 odst. 1 SFEU. Žalobkyně se zejména domnívaly, že rozsudek potvrzuje jejich stanovisko, podle něhož je třeba zohlednit prosoutěžní účinky předmětných výměn informací jako prvky hospodářského a právního kontextu, v němž tyto výměny probíhaly. Komise měla za to, že tento rozsudek potvrzuje analýzu provedenou v napadeném rozhodnutí.

295 Dále úvodem, když byly na jednání dotázány na některé argumenty týkající se údajných „legitimních“ účinků, které uvedly ve svých písemnostech před Tribunálem, žalobkyně potvrdily, že tyto účinky musí být chápány jako součást téhož hospodářského a právního kontextu a jako takové jsou relevantní pro zpochybnění kvalifikace výměny informací jako „omezení z hlediska účelu“.

296 Po tomto upřesnění je však třeba připomenout, že má-li být v daném případě určeno, zda dohoda, rozhodnutí sdružení podniků nebo jednání ve vzájemné shodě svou povahou vykazuje dostatečný stupeň škodlivosti ve vztahu k hospodářské soutěži proto, aby bylo možné mít za to, že jeho účelem je vyloučit, omezit nebo narušit tuto soutěž, je nutné posoudit zaprvé obsah dohody, rozhodnutí nebo dotčené praktiky, zadruhé jejich hospodářský a právní kontext a zatřetí cíle, kterých mají dosáhnout (viz rozsudek ze dne 21. prosince 2023, European Superleague Company, C-333/21, EU:C:2023:1011, bod 165 a citovaná judikatura).

297 V tomto ohledu je třeba rovněž nejprve připomenout, že pokud jde nejprve o posuzování hospodářského a právního kontextu, do kterého spadá dotčené jednání, je třeba zohlednit povahu dotčených výrobků nebo služeb, jakož i skutečné podmínky, kterými se vyznačuje struktura a fungování dotčeného odvětví nebo trhu anebo dotčených odvětví nebo trhů. Naproti tomu není nikterak nutné zkoumat, natož prokazovat důsledky tohoto jednání pro hospodářskou soutěž, ať již skutečné nebo potenciální a negativní nebo pozitivní (viz rozsudek ze dne 21. prosince 2023, European Superleague Company, C-333/21, EU:C:2023:1011, bod 166 a citovaná judikatura).

298 Dále, pokud jde o cíle sledované dotčeným jednáním, je třeba určit objektivní cíle, kterých má toto jednání dosáhnout s ohledem na hospodářskou soutěž. Naproti tomu okolnost, že zúčastněné podniky jednaly bez subjektivního úmyslu vyloučit, omezit nebo narušit hospodářskou soutěž,

a skutečnost, že sledovaly určité legitimní cíle, nejsou pro účely použití čl. 101 odst. 1 SFEU určující (viz rozsudek ze dne 21. prosince 2023, European Superleague Company, C-333/21, EU:C:2023:1011, bod 167 a citovaná judikatura).

299 Konečně ze zohlednění všech skutečností uvedených v bodech 296 až 298 výše musí být v každém případě patrné přesné důvody, proč dotčené jednání vykazuje dostatečný stupeň škodlivosti s ohledem na hospodářskou soutěž, který odůvodňuje, aby bylo možné mít za to, že je jeho účelem vyloučení, omezení nebo narušení hospodářské soutěže (viz rozsudek ze dne 21. prosince 2023, European Superleague Company, C-333/21, EU:C:2023:1011, bod 168 a citovaná judikatura).

300 Je třeba uvést, že z přezkumu prvního žalobního důvodu a první části druhého žalobního důvodu vyplývá, že Komise analyzovala obsah dotčených výměn informací, hospodářský a právní kontext, do kterého spadají, a cíle, kterých měly dosáhnout, a vysvětlila, proč ji zohlednění všech těchto skutečností vedlo k závěru, že tyto výměny měly protisoutěžní účel v souladu s judikaturou připomenutou v bodech 296 až 299 výše.

301 Kromě toho je třeba uvést, jak vyplývá z judikatury citované v bodech 297 a 298 výše, že na rozdíl od toho, co tvrdí účastnice řízení, není třeba zohlednit prosoutěžní účinky jako takové pro účely posouzení, zda je třeba dotčené výměny informací kvalifikovat jako omezení hospodářské soutěže „z hlediska účelu“ podle čl. 101 odst. 1 SFEU, a to i v rámci případného přezkumu existence stupně škodlivosti vyžadovaného pro účely takové kvalifikace. Kromě toho zohlednění údajných legitimních cílů není při uvedeném posouzení rozhodující.

302 Žalobkyně tedy nemohou Komisi platně vytýkat nesprávné právní posouzení vycházející z „použití nesprávného právního rámce“.

303 V každém případě je třeba konstatovat, že Komise v napadeném rozhodnutí přezkoumala v bodech 465 až 479 odůvodnění argumenty Credit Suisse vycházející z legitimní či prosoutěžní povahy výměn informací. Je třeba přezkoumat, zda argumenty žalobkyň mohou zpochybnit opodstatněnost tohoto posouzení.

304 Na prvním místě, pokud jde o ekonomickou teorii, na kterou se žalobkyně odvolávají ve svých písemnostech a která pouze uvádí, že nárůst efektivnosti podniku „může“ mít podstatě následné příznivé účinky, je třeba konstatovat, že souvislost mezi závěrem vyvozeným z této ekonomické teorie a dotčenou výměnou informací nemůže být považována za právně dostačujícím způsobem prokázanou. Kromě toho se tvrzení žalobkyň jeví jako neintuitivní z hlediska obchodní logiky a hospodářské racionality tvůrců trhu, jelikož pokud omezený okruh konkurentů jednajících jako tvůrci trhu disponuje dodatečnými informacemi oproti ostatním účastníkům trhu, vede logika maximalizace jejich zisků s ohledem na tyto informace spíše k přizpůsobení cenových nabídek jejich klientům, a nikoli k nabízení menších rozpětí.

305 Na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, žádná ze skutečností ve spise neumožňuje prokázat, že dotčení obchodníci měli v úmyslu nabídnout svým klientům nižší rozpětí s ohledem na vyměňované informace. V tomto ohledu žalobkyně na jedné straně odkazují na výměnu informací ze dne 24. června 2011 uvedenou v příloze A.12. Vzhledem k tomu, že předchází účasti Credit Suisse na dotčeném protiprávním jednání, je třeba k ní jako k irelevantní nepřihlížet.

306 Pokud jde dále o další příklad uvedený v příloze A.12, je třeba konstatovat, že tento příklad je ze dne 19. června 2012, tedy dne spadajícího do relevantního období. Zaprvé prokazuje, že proběhla výměna mezi 10:40:33 a 10:41:38, během níž se obchodník Credit Suisse informoval u obchodníka

společnosti RBS účastnícího se dotčeného diskusního fóra o úrovni rozpětí nákup/prodej použitelného na částku 50 milionů eur za měnový pár EUR/GBP („whats spread 50 x these days“). V odpovědi na tuto otázku obchodník RBS uvedl použitelné rozpětí nákup/prodej („3“). Obchodník Credit Suisse mu za tuto informaci poděkoval („yeh thats what I thought“; „ta mate“).

307 Zadruhé z další výměny uvedené v příloze A.12, která se uskutečnila mezi 7:30:20 a 7:30:47 dne 19. června 2012 na jiném diskusním fóru, vyplývá, že si dvě osoby vyměňovaly informace týkající se rozpětí nákup/prodej použitelného na měnový pár EUR/GBP („50 eurgbp“; „sure“, „42 46“, „off“, „ref“). V tomto ohledu se žalobkyně domnívají, že výměna názorů, k níž došlo mezi obchodníkem Credit Suisse a obchodníkem RBS, uvedená v bodě 306 výše, pravděpodobně vedla k tomu, že obchodník Credit Suisse navrhl klientovi Credit Suisse užší rozpětí nákup/prodej. Jak však vyplývá z důkazů ve spise, výměna názorů mezi obchodníkem Credit Suisse a obchodníkem RBS proběhla až po výměně názorů na jiném diskusním fóru. Kromě toho ve spise není nic, co by potvrzovalo tvrzení žalobkyň, že tato výměna souvisela s výměnou mezi obchodníkem Credit Suisse a obchodníkem RBS.

308 Nicméně i za předpokladu, že by se tyto dva příklady výměny informací uvedené v příloze A.12 týkaly možného snížení rozpětí plánovaného dotčenými obchodníky, nelze z nich v plném rozsahu dovodit, že výměna informací týkajících se rozpětí nákup/prodej mezi dotčenými obchodníky systematicky přinášela prospěch klientům, což by umožnilo prokázat legitimní účinky, které by byly relevantní a specifické pro dotčenou praxi a dostatečně významné.

309 Žalobkyně naopak samy v žalobě připouštějí, že výměna informací na diskusních fórech (mimo kontext potenciálních transakcí) umožňuje obchodníkům řídit riziko transakcí a stanovit přesnější ceny v krátké lhůtě, a v důsledku toho snížit riziko spojené s jejich úlohou tvůrců trhu.

310 Ačkoli výměna informací může skutečně přinést nárůst efektivnosti a zefektivnit činnost bank, zejména tím, že jim umožní porovnat jejich postupy a zlepšit jejich postavení na trhu, je samozřejmé, že takové iniciativy neospravedlňují použití protisoutěžních praktik, jako je výměna důvěrných a strategických informací z hlediska práva hospodářské soutěže, jako jsou v projednávané věci informace o rozpětí nákup/prodej, příkazech klientů, rizikových pozicích, aktuálních nebo výhledových obchodních aktivitách a pozicích konkurenčních obchodníků, které představují užitečné informace pro stanovení cen a odborné řízení rizik, tj. parametry, na jejichž základě se vytváří hospodářská soutěž na spotovém devizovém trhu.

311 Obecně i za předpokladu, že by dotčené výměny informací mohly být přínosem pro klienty, pokud jde o ceny, které jim byly nabídnuty, taková výhoda by sama o sobě nemohla zpochybnit dostatečnou škodlivost těchto výměn z hlediska hospodářské soutěže. Je totiž třeba připomenout, že článek 101 SFEU směřuje, podobně jako ostatní pravidla hospodářské soutěže uvedená ve Smlouvě, nikoliv pouze k ochraně přímých zájmů soutěžitelů nebo spotřebitelů, nýbrž i k ochraně struktury trhu, a tím hospodářské soutěže jako takové (rozsudek ze dne 19. března 2015, Dole Food a Dole Fresh Fruit Europe v. Komise, C-286/13 P, EU:C:2015:184, bod 125). Žalobkyně přitom nijak nedokládají tvrzení, podle kterého měl z výměn informací trh obecně prospěch.

312 Na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, důkazní břemeno, které nesou žalobkyně za účelem důvodného zpochybnění dostatečné škodlivosti dotčených výměn informací, nemůže být zmírněno ani s ohledem na údajné „atypické“ prvky těchto výměn, ani s ohledem na důkazní hodnotu důkazů, z nichž Komise vycházela v napadeném rozhodnutí, přičemž tato hodnota a dostatečnost těchto důkazů ostatně nebyly žalobkyněmi zpochybněny.

313 Na druhém místě je třeba uvést, že žalobkyně na podporu své argumentace uvedené v bodech 290 až 292 výše odkazují na znalecké posudky předložené v přílohách A.5 a A.11 žaloby (dále jen „znalecký posudek 1“ a „znalecký posudek 2“).

314 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle judikatury se důkazní hodnota zejména zpráv předložených na žádost účastníka řízení na podporu jeho tvrzení třetí osobou, která se prohlašuje za znalce, posuzuje z několika hledisek. Zaprvé musí jejich autor zajistit, aby uvedl svou kvalifikaci a zkušenosti a vysvětlil, z jakého důvodu jsou relevantní pro vydání posudku k posuzované problematice. Zadruhé musí obsah tohoto posudku uvádět důvody, proč si zaslouží být zohledněn, ať už jde o věrohodnost použité metodiky nebo relevantnost odpovědi na tuto otázku pro potřeby této věci [rozsudek ze dne 14. září 2022, Google a Alphabet v. Komise (Google Android), T-604/18, napadený kasačním opravným prostředkem, EU:T:2022:541, bod 96].

315 Z důvodů uvedených níže přitom obsah znaleckých posudků nemůže splňovat druhý požadavek uvedený v bodě 314 výše, a tudíž podpořit argumenty žalobkyň.

316 Zaprvé závěry uvedené zejména ve znaleckém posudku 1, podle nichž výměna informací mezi obchodníky přímo prospívá klientům, se opírají o vědecké články, které nemohou potvrdit jejich pravdivost. Pasáže z článků, které předložily žalobkyně v průběhu správního řízení před Komisí v reakci na její žádost o objasnění a rovněž před Tribunálem, se totiž vůbec netýkají hypotézy o údajně příznivém vlivu výměny obchodně citlivých informací, jako jsou ty v projednávané věci, na užší rozpětí nákup/prodej, a tím spíše na snížení cen nabízených klientům. Stejný závěr je třeba učinit, pokud jde o publikaci citovanou žalobkyněmi na podporu znaleckého posudku 1, která sice stanovila souvislost mezi užšími rozpětími nákup/prodej s možností obchodníka uzavřít svou pozici za nízké náklady, avšak nijak nedospěla k závěru o existenci souvislosti mezi výměnou obchodně citlivých informací a nižšími cenami nabízenými klientům, které by logicky jako jediné mohly přinést prospěch klientům.

317 Zadruhé analýza uvedená ve znaleckých posudcích 1 a 2 se netýká případu v projednávané věci, a sice výměny informací v uzavřeném okruhu obchodníků, ale zaměřuje se spíše na obecná tvrzení týkající se výměny informací mezi obchodníky na spotovém devizovém trhu a netýká se ani důvěrných a strategických informací, které byly vyměňovány v projednávané věci, ale odkazuje na obecné informace („barva trhu“, „rozpětí“, „pozice týkající se agregovaných a anonymizovaných příkazů klientů“). Konkrétně posudky odkazují na obchodníky, kteří si vyměňují informace o dotčeném diskusním fóru, zejména proto, aby vyloučili hypotézu protisoutěžního jednání z důvodu jejich nízkých tržních podílů, a nikoli za účelem potvrzení legitimních účinků, povahy nebo účelu výměn obchodně citlivých informací v omezeném okruhu obchodníků.

318 Na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, znalecký posudek 2, který je relativně vágní a nepodložený, se neopírá o žádný hospodářský model umožňující prokázat legitimní povahu jednání, ke kterému došlo na dotčeném diskusním fóru, když výměna informací probíhala v uzavřené skupině. Tak je tomu *a fortiori* v případě znaleckého posudku 1, který se neopírá o žádný jiný „vědecký nástroj“, který by mohl podpořit tvrzení týkající se údajné legitimní povahy výměny informací o klientech nebo o trhu obecněji.

319 Za těchto podmínek je třeba konstatovat, že žalobkyně neprokázaly, že výměny informací, ke kterým došlo na dotčeném diskusním fóru, měly legitimní nebo prosoutěžní povahu, která by mohla zpochybnit jejich dostatečný stupeň škodlivosti ve vztahu k hospodářské soutěži, a tudíž

jejich kvalifikaci jako „omezení z hlediska účelu“. Komise se tedy nedopustila nesprávného posouzení, když odmítla argumentaci, která jí byla v tomto ohledu předložena během správního řízení.

320 Z výše uvedeného vyplývá, že druhá část druhého žalobního důvodu musí být zamítnuta.

321 Pro doplnění v rozsahu, v němž žalobkyně v nadpisu tohoto žalobního důvodu poukazují na nedostatečné odůvodnění, pokud jde o kvalifikaci výměny informací on-line jako „omezení z hlediska účelu“, a i za předpokladu, že by takové nepodložené poukázání mohlo představovat přípustný argument ve smyslu čl. 76 písm. d) jednacího řádu, je třeba konstatovat, že se Komise nedopustila žádného porušení povinnosti uvést odůvodnění podle čl. 296 druhého pododstavce SFEU. Z přezkumu tohoto důvodu totiž vyplývá, že vysvětlení uvedená v napadeném rozhodnutí umožnila žalobkyním pochopit uvažování Komise ohledně tohoto posouzení a Tribunálu vykonat svůj přezkum v tomto ohledu, čímž byly splněny požadavky uvedeného ustanovení (v tomto ohledu viz rozsudek ze dne 23. listopadu 2023, Ryanair v. Komise, C-210/21 P, EU:C:2023:908, bod 105 a citovaná judikatura).

322 Druhý žalobní důvod proto musí být zamítnut v plném rozsahu.

3. Ke třetímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení článku 101 SFEU a z nedostatečného odůvodnění, pokud jde o kvalifikaci jediného a trvajícího protiprávního jednání uvedenou v napadeném rozhodnutí

323 V rámci třetího žalobního důvodu žalobkyně zpochybňují kvalifikaci jediného a trvajícího protiprávního jednání uvedenou v napadeném rozhodnutí. Tento třetí žalobní důvod se skládá ze dvou částí. První část vychází z nedostatečných důkazů a nedostatečného odůvodnění ohledně existence celkového plánu sledujícího společný cíl, k němuž měla Credit Suisse v úmyslu přispět, o němž věděla nebo jej měla předvídat. Druhá část vychází z nesprávného právního posouzení, pokud jde o kvalifikaci základní dohody jako prvku jediného a trvajícího protiprávního jednání, které může být předmětem různého stupně účasti.

324 V tomto ohledu z ustálené judikatury vyplývá, že porušení čl. 101 odst. 1 SFEU nemusí být výsledkem jen jediného skutku, ale i řady skutků nebo rovněž trvajícího jednání, i když jeden nebo několik prvků této řady skutků nebo tohoto trvajícího jednání by i samy o sobě a nahlíženy jednotlivě mohly zakládat porušení tohoto ustanovení. Pokud se tedy jednotlivé úkony začleňují do „jednotného záměru“ z důvodu svého totožného cíle narušujícího hospodářskou soutěž uvnitř vnitřního trhu, má Komise právo přičítat odpovědnost za tyto úkony v závislosti na účasti na protiprávním jednání nahlíženém jako celek (viz rozsudek ze dne 16. června 2022, Sony Corporation a Sony Electronics/Komise, C-697/19 P, EU:C:2022:478, bod 62 a citovaná judikatura).

325 Podnik, který se podílel na takovém jediném a trvajícím protiprávním jednání chováním, které je mu vlastní, které spadá pod pojem „dohoda“ nebo „jednání ve vzájemné shodě“ s protisoutěžním cílem ve smyslu čl. 101 odst. 1 SFEU a jehož účelem bylo přispět k uskutečňování protiprávního jednání jako celku, může být rovněž odpovědný za chování ostatních podniků v rámci téhož protiprávního jednání po celou dobu účasti na uvedeném protiprávním jednání. Tak je tomu, je-li prokázáno, že uvedený podnik svým jednáním zamýšlel přispět ke společným cílům sledovaným všemi účastníky a věděl o plánovaném nebo uplatňovaném protiprávním jednání jiných podniků sledujících tytéž cíle nebo ho mohl rozumně předvídat a byl připraven přijmout z toho plynoucí

riziko (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 24. června 2015, Fresh Del Monte Produce v. Komise a Komise v. Fresh Del Monte Produce, C-293/13 P a C-294/13 P, EU:C:2015:416, bod 157 a citovaná judikatura).

326 Naproti tomu, pokud se podnik přímo účastnil jednoho či více protisoutěžních chování tvořících jediné a trvající protiprávní jednání, ale nebylo prokázáno, že svým jednáním zamýšlel přispět ke všem společným cílům sledovaným dalšími účastníky kartelové dohody a že věděl o každém dalším plánovaném nebo uplatňovaném protiprávním jednání uvedených účastníků sledujících tytéž cíle nebo že ho mohl rozumně předvídat a byl připraven přijmout z toho plynoucí riziko, Komise mu může přičíst jen odpovědnost za chování, na kterém se přímo účastnil, a za zamýšlené nebo skutečné chování dalších účastníků sledujících tytéž cíle jako on, o němž je prokázáno, že o něm věděl nebo ho mohl rozumně předvídat a byl připraven přijmout z toho plynoucí riziko (viz rozsudek ze dne 24. června 2015, Fresh Del Monte Produce v. Komise a Komise v. Fresh Del Monte Produce, C-293/13 P a C-294/13 P, EU:C:2015:416, bod 159 a citovaná judikatura).

327 To nicméně nemůže vést k tomu, že tento podnik bude zproštěn své odpovědnosti za chování, kterých se účastnil nebo za která může být skutečně shledán odpovědným. Skutečnost, že se určitý podnik nepodílel na všech prvcích zakládajících kartelovou dohodu nebo že hrál menší úlohu v těch jejích projevech, na kterých se podílel, není relevantní pro prokázání existence protiprávního jednání vůči němu, jelikož tyto skutečnosti je třeba zohlednit jen při posuzování závažnosti protiprávního jednání, případně při stanovování pokuty (rozsudek ze dne 6. prosince 2012, Komise v. Verhuizingen Coppens, C-441/11 P, EU:C:2012:778, bod 45).

328 Mimoto v rozsahu, v němž kvalifikace jediného a trvajícího protiprávního jednání vede k tomu, že podniku je přičítána účast na porušení práva hospodářské soutěže, je třeba připomenout, že v oblasti práva hospodářské soutěže je Komise v případě sporu o existenci protiprávního jednání povinna prokázat protiprávní jednání, jejichž existenci zjistila, a předložit důkazy, které mohou právně dostačujícím způsobem prokázat skutečnosti zakládající protiprávní jednání (viz rozsudky ze dne 22. listopadu 2012, E.ON Energie v. Komise, C-89/11 P, EU:C:2012:738, bod 71 a citovaná judikatura, a rozsudek ze dne 28. listopadu 2019, ABB v. Komise, C-593/18 P, nezveřejněný, EU:C:2019:1027, bod 38 a citovaná judikatura).

329 Z judikatury citované v bodech 324 až 328 výše tak vyplývá, že pro účely závěru o účasti podniku na jediném a trvajícím protiprávním jednání jsou rozhodující tři prvky. První se týká samotné existence jediného a trvajícího protiprávního jednání. Jednotlivé dotčené úkony totiž musí spadat do „jednotného záměru“, který má jediný cíl. Druhý a třetí prvek se týkají přičitatelnosti jediného a trvajícího protiprávního jednání podniku. Aby mu bylo toto protiprávní jednání přičitatelné, musel tento podnik jednak vědět o plánovaném nebo uplatňovaném protiprávním jednání jiných podniků sledujících tytéž cíle nebo ho rozumně předvídat a být připraven přijmout z toho plynoucí riziko, a jednak měl v úmyslu přispět svým jednáním ke společným cílům sledovaným všemi účastníky.

a) K první části třetího žalobního důvodu, vycházející z nedostatečných důkazů a nedostatečného odůvodnění ohledně existence celkového plánu sledujícího společný cíl, k němuž měla Credit Suisse v úmyslu přispět, o němž věděla nebo jej měla předvídat

330 V první části třetího žalobního důvodu žalobkyně tvrdí, že Komise neprokázala a dostatečně neodůvodnila existenci celkového plánu sledujícího jediný protisoutěžní cíl, k němuž měla Credit Suisse v úmyslu přispět, o němž věděla nebo jej měla předvídat.

1) K existenci „celkového plánu“ sledujícího společný cíl

331 Zaprvé v napadeném rozhodnutí se Komise v bodech 481 až 484 a 488 až 491 odůvodnění zabývala kvalifikací jediného a trvajícího protiprávního jednání tak, že přezkoumala existenci celkového plánu sledujícího společný cíl. Komise měla v podstatě za to, že i) výměny podrobných a opakujících se informací, ii) příležitostné případy koordinace a iii) základní dohoda představují uvedené protiprávní jednání sledující společný cíl spočívající ve zmírnění běžných nejistot vlastních trhu spotových devizových operací za účelem snížení rizika a uklidnění zúčastněných podniků při jejich rozhodování o stanovení cen a řízení rizik, a to proto, aby si samostatně nekonkurovaly. Kromě toho existence „celkového plánu“ byla prokázána objektivními skutečnostmi, a sice *modus operandi* dotčeného diskusního fóra a kontinuitou zúčastněných obchodníků a zúčastněných bank.

332 Žalobkyně vytýkají Komisi, že založila existenci celkového protisoutěžního plánu na *modus operandi* dotčeného diskusního fóra, a sice že zúčastnění obchodníci byli v pravidelném kontaktu na „soukromém“ fóru a že účast na tomto fóru byla „pouze na pozvání“. Tvrdí, že používání mnohostranného diskusního fóra bylo běžné a dobře známé na spotovém devizovém trhu. „Soukromá“ povaha těchto fór spočívala pouze v tom, že se jich mohly účastnit osoby pozvané správcem, kterým mohl být kterýkoli jiný obchodník s přístupem k fóru Bloomberg. Dodávají, že složení těchto fór se mohlo často měnit, a zpochybňují tvrzení Komise uvedené v bodě 497 odůvodnění napadeného rozhodnutí, podle kterého existuje „vysoká míra kontinuity účasti dotčených osob“ z důvodu, že žádná skutečnost ve spise Komise nenaznačuje, že obchodníci představují „uzavřenou skupinu“. Kromě toho se domnívají, že i kdyby si obchodníci vyměňovali informace v souladu s modelem „téměř každodenní“ komunikace, takový model by odpovídal běžnému chování při tvorbě trhu, a proto by neumožňoval prokázat existenci „celkového plánu“.

333 Komise s argumenty žalobkyň nesouhlasí.

334 Je třeba připomenout, že judikatura identifikovala několik kritérií, která jsou relevantní pro posouzení jediného protiprávního jednání, a to totožnost cílů dotčených praktik, totožnost dotčených výrobků a služeb, totožnost podniků, které se těchto praktik účastnily, a totožnost způsobů jejich provádění (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 19. prosince 2013, Siemens a další v. Komise, C-239/11 P, C-489/11 P a C-498/11 P, nezveřejněný, EU:C:2013:866, bod 243; viz také rozsudek ze dne 17. května 2013, Trelleborg Industrie a Trelleborg v. Komise, T-147/09 a T-148/09, EU:T:2013:259, bod 60 a citovaná judikatura). Skutečnostmi, které mohou být zohledněny pro účely tohoto přezkumu, jsou navíc totožnost zúčastněných fyzických osob jednajících na účet podniků a totožnost zeměpisné působnosti dotčených praktik (rozsudek ze dne 17. května 2013, Trelleborg Industrie a Trelleborg v. Komise, T-147/09 a T-148/09, EU:T:2013:259, bod 60).

335 V tomto ohledu ze zjištění Komise v napadeném rozhodnutí, která vycházejí zejména z jednání, která se uskutečnila před a během období účasti Credit Suisse na dotčeném protiprávním jednání, vyplývá, že během tohoto období cíl sledovaný ostatními úkony, které podle Komise tvořily jediné trvající protiprávní jednání, a sice zejména příležitostné případy koordinace a podkladová dohoda, v podstatě spočíval ve zmírnění běžných nejistot vlastních operacím na spotovém devizovém trhu, čímž docházelo k uklidnění obchodníků při rozhodování o stanovení cen a řízení rizik, což žalobkyně nezpochybňují. Navíc, jak vyplývá z bodů 235 až 254 výše, výměny obchodně citlivých informací, kterých se Credit Suisse účastnila, měly stejný cíl.

336 Kromě toho diskuse, které proběhly zejména v období účasti Credit Suisse, podporují posouzení uvedená v napadeném rozhodnutí, podle nichž v podstatě objektivní skutečnosti potvrzovaly, že protisoutěžní jednání účastníků bylo provázané a že toto jednání přispívalo k celkovému plánu sledujícímu protisoutěžní cíl popsaný Komisí.

337 V tomto ohledu je třeba zaprvé konstatovat, že předmětné jednání se řídilo stejným způsobem fungování (dále jen *modus operandi*), a to každodenními a častými diskusemi o obchodně citlivých informacích v rámci dotčeného diskusního fóra. Navíc k tomuto jednání došlo v rámci „soukromého“ diskusního fóra. Žalobkyně totiž nezpochybňují, jak potvrdily na jednání, že přístup k dotčenému diskusnímu fóru se uskutečňoval pouze na základě osobního pozvání (viz například body 107 a 111 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

338 Zadruhé předmětné jednání se týkalo stabilní skupiny podniků, konkrétně Barclays, HSBC, RBS a UBS, a došlo k němu mezi stejnými fyzickými osobami, které byly zapojeny jménem těchto podniků v souběžných nebo přilehlých obdobích. Tato skupina se rozšířila poté, co obchodník jedné z těchto bank změnil zaměstnavatele a nastoupil do funkce v Credit Suisse, což vedlo k účasti této banky na výměně obchodně citlivých informací na dotčeném diskusním fóru po celé relevantní období.

339 Neurčitá a nepodložená argumentace žalobkyň, jejímž cílem je pouze „ospravedlnit“ jednání, k němuž došlo na dotčeném diskusním fóru, údajnou běžnou a dobře známou povahou používání mnohostranných diskusních fór nebo údajnou běžnou povahou každodenního způsobu komunikace, přitom nic nemění na konstatování, že skutečně existovala soukromá a stálá skupina osob a podniků účastnících se dotčených výměn.

340 Navíc i za předpokladu, že by zúčastnění obchodníci byli členy jiných diskusních fór, neboť diskusní fóra jsou na spotovém devizovém trhu široce využívána, nebo že by se složení těchto fór často měnilo, zůstává skutečností, že všechny výměny informací analyzované v napadeném rozhodnutí umožňují určit totožnost obchodníků, kteří se účastnili dotčeného diskusního fóra po celou dobu trvání protiprávního jednání.

341 Zatřetí, existence celkového plánu sledujícího jediný protisoutěžní cíl je ostatně potvrzena dalšími důkazy ve spise. Jak vyplývá ze všech současných důkazů shromážděných Komisí, všechna dotčená jednání se týkala stejných výrobků, a to měn G10. Toto posouzení dokládá několik diskusí, které Komise analyzovala v napadeném rozhodnutí a z nichž vyplývá, že v průběhu téhož dne si titíž obchodníci vyměnili informace o uvedených měnách (viz například diskuse uvedené v bodech 92, 101 a 132 výše).

342 Jelikož však prvky uvedené v bodech 337 až 341 výše jsou relevantní pro posouzení, zda se jednání řadí do celkového plánu a představuje jediné protiprávní jednání podle judikatury citované v bodě 334 výše, Komise správně dospěla k závěru, že existuje celkový plán sledující společný cíl.

343 Pokud jde o údajné legitimní a prosoutěžní důvody výměny informací, v rozsahu, v němž tyto důvody opakují argumenty předložené v rámci druhé části druhého žalobního důvodu analyzované výše, odkazuje se na úvahy uvedené v bodech 287 až 319 výše za účelem jejich zamítnutí ze stejných důvodů.

344 Je tudíž třeba odmítnout argumentaci žalobkyň směřující k vyvrácení závěru Komise týkajícího se existence celkového plánu sledujícího společný cíl.

2) Ke vědomosti a záměru přispět ke sledovanému společnému cíli

345 V bodech 500 až 505 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise přezkoumala záměr Credit Suisse přispět ke společnému cíli a její vědomost o protiprávním jednání ostatních účastníků. Měla v podstatě za to, že jednak její obchodník měl v úmyslu přispět k tomuto cíli tím, že přijímal a poskytoval obchodně citlivé informace o dotčeném diskusním fóru, a jednak věděl o výměně informací a základní dohodě a věděl, nebo v každém případě musel rozumně předvídat, že výměny informací umožňují obchodníkům identifikovat možnosti koordinace. Kromě toho v bodech 507 až 538 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise odmítla několik argumentů Credit Suisse.

346 Konečně, pokud jde o odpovědnost Credit Suisse za jediné a trvající protiprávní jednání, Komise ji v bodech 539 až 547 odůvodnění napadeného rozhodnutí vyloučila pro základní dohodu a pro příležitostné případy koordinace, ale zachovala ji pro rozsáhlou a opakovanou výměnu aktuálních nebo výhledových obchodně citlivých informací, které byly součástí uvedeného protiprávního jednání.

347 Žalobkyně vytýkají Komisi, že dospěla k závěru, že jejich obchodník věděl o protisoutěžním cíli, či dokonce o celkovém protisoutěžním plánu, a to na základě jednak zjištění, že z diskusí vyplývá, že uvedený obchodník znal totožnost správce a členů dotčeného diskusního fóra (bod 527 odůvodnění napadeného rozhodnutí), že byl při opětovné registraci na uvedeném diskusním fóru osloven svou přezdívkou (bod 525 odůvodnění napadeného rozhodnutí), že se k tomuto fóru nepřipojil ani nebyl pozván náhodou (bod 155 odůvodnění napadeného rozhodnutí), že se od svého připojení k tomuto fóru dopouštěl stejných praktik nebo že si musel uvědomit, že účel a pravidla tohoto fóra zůstaly nezměněny (bod 521 odůvodnění napadeného rozhodnutí), a jednak na základě návrhu na narovnání podaného jinou bankou, která nebyla adresátem napadeného rozhodnutí a pro kterou obchodník Credit Suisse dříve pracoval. V tomto ohledu tvrdí, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení, když vycházela z důkazů o jednáních a návrhu na narovnání podaného jinou bankou, které předcházely období účasti společnosti Credit Suisse na protiprávním jednání.

348 Komise s argumenty žalobkyň nesouhlasí.

349 Na prvním místě je třeba uvést, že většina zjištění Komise uvedených v bodech odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedených v bodě 347 výše je založena na diskusích ze dne 7. února 2012, které tedy proběhly během relevantního období. Dále je třeba uvést, že Komise měla v bodě 519 odůvodnění napadeného rozhodnutí správně za to, že předchozí zaměstnání obchodníka Credit Suisse bylo součástí kontextu a že jej mohla zohlednit za účelem prokázání, že Credit Suisse věděla o protiprávním jednání. Jak Komise uvedla v žalobní odpovědi, z judikatury vyplývá, že události, které se odehrály mimo období protiprávního jednání, které je podniku vytýkáno, jsou prvky, které tvoří soubor indicií, které Komise může použít k prokázání protisoutěžní povahy jednání tohoto podniku (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 2. února 2012, Denki Kagaku Kogyo a Denka Chemicals v. Komise, T-83/08, nezveřejněný, EU:T:2012:48, bod 188).

350 Na druhém místě je třeba připomenout, že konstatování existence jediného protiprávního jednání nezávisí na otázce, zda je odpovědnost za toto protiprávní jednání jako celek přičitatelná jednomu podniku (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 26. září 2018, Infineon Technologies v. Komise, C-99/17 P, EU:C:2018:773, bod 174). Přičitatelnost odpovědnosti podniku za jediné a trvající protiprávní jednání jako celek musí být mimoto posuzována s přihlédnutím ke dvěma

okolnostem, a sice zaprvé k úmyslnému přispění uvedeného podniku ke společným cílům sledovaným všemi účastníky a zadruhé ke skutečnosti, že tentýž podnik věděl o protiprávním jednání prováděném nebo zamýšleném jinými podniky sledujícími tytéž cíle nebo ho mohl rozumně předvídat a byl připraven přijmout z toho plynoucí riziko (viz body 324 až 329 výše).

351 V projednávané věci je s ohledem na výslovné znění bodů 543, 545 a 547 odůvodnění napadeného rozhodnutí ve spojení s výrokem uvedeného rozhodnutí třeba mít za to, jak Komise potvrdila na jednání v odpovědi na otázku Tribunálu, že společnosti Credit Suisse nepřičítá odpovědnost za jediné a trvající protiprávní jednání jako celek, ale přičítá jí odpovědnost za toto protiprávní jednání v rozsahu, v němž se účastnila jednoho z jeho základních prvků, a sice rozsáhlé a opakované výměny aktuálních či výhledových obchodně citlivých informací.

352 Vzhledem k tomu, že Credit Suisse nebyla shledána odpovědnou za dotčené protiprávní jednání jako celek, ale v rozsahu, v němž se podílela na jednom z jeho zakládajících prvků, není v projednávané věci vůbec nutné analyzovat, zda věděla o koluzivních jednáních ostatních účastníků tohoto protiprávního jednání a zda svým vlastním jednáním chtěla přispět ke společným cílům sledovaným všemi účastníky (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 26. září 2018, Infineon Technologies v. Komise, C-99/17 P, EU:C:2018:773, bod 177).

353 Z toho vyplývá, že odůvodnění napadeného rozhodnutí, týkající se „záměru přispět ke společnému cíli a vědomosti“, nemá žádný dopad na přičitatelnost vytýkaného protiprávního jednání společnosti Credit Suisse. Žalobkyně tedy nemohou účelně zpochybnit opodstatněnost důvodů tohoto odůvodnění, aby zpochybnily uvedenou přičitatelnost.

3) K distancování se od výměn informací

354 V bodech 529 až 533 odůvodnění napadeného rozhodnutí měla Komise v reakci na argumenty Credit Suisse předložené během správního řízení za to, že obchodník této banky nejen že se nedistancoval od dotčených výměn informací, ale po svém přijetí do Credit Suisse se do nich opět zapojil.

355 Žalobkyně ve svých argumentech tvrdí, že Komise nesprávně vytkla obchodníkovi Credit Suisse, že se nedistancoval od výměny informací, k níž došlo na dotčeném diskusním fóru, aby se vyhnul odpovědnosti. Domnívají se, že obchodníci byli automaticky připojeni ke všem diskusním fórům, jichž byli členy při svém napojení na systém Bloomberg, aniž by znalost diskusí, kterých se obchodník neúčastnil, mohla být vyvozena z tohoto pouhého připojení.

356 Komise s argumenty žalobkyň nesouhlasí.

357 V tomto ohledu, pokud jde o to, zda Komise může použít jako důkaz protisoutěžního jednání diskuse v rámci diskusního fóra, ke kterému byl podnik připojen, jichž se ale tento aktivně neúčastnil, je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury pasivní formy účasti na protiprávním jednání, jako je účast podniku na schůzkách, na nichž byly uzavřeny dohody s protisoutěžním účelem, aniž se proti nim zjevně vyhradil, poukazují na spoluúčast, která může vést ke vzniku jeho odpovědnosti v rámci čl. 101 odst. 1 SFEU, neboť mlčky učiněné schválení takovéto protiprávní iniciativy, bez veřejného distancování se od jejího obsahu nebo bez jejího oznámení správním orgánům, v důsledku podporuje pokračování v protiprávním jednání a ohrožuje jeho odhalení (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 22. října 2015, AC-Treuhand v. Komise, C-194/14 P, EU:C:2015:717, bod 31 a citovaná judikatura).

358 Je pravda, že povahu dotčeného protiprávního jednání, které mělo podobu mnohostranných kontaktů mezi různými subjekty na dotčeném diskusním fóru, nelze považovat za „účast“ na „schůzce“ ve smyslu judikatury uvedené v bodě 357 výše. Žalobkyně se však nedovolávají důvodů, které by bránily použití této judikatury na diskuse vedené v rámci on-line diskusních fór. Skutečnost, že obchodníci bank zapojených do skutkových okolností nejsou fyzicky přítomni, ale jsou pouze na dálku připojeni k dotčenému diskusnímu fóru, na kterém došlo ke sporným výměnám informací, je totiž irelevantní, jelikož, jak vyplývá z bodů 77 až 173 výše, obsah těchto výměn se ukázal jako protisoutěžní.

359 Dále vzhledem k tomu, že je třeba vycházet z toho, že odkazem na rozsudky ze dne 30. listopadu 2011, Quinn Barlo a další v. Komise (T-208/06, EU:T:2011:701, bod 51), a ze dne 10. října 2014, Soliver v. Komise (T-68/09, EU:T:2014:867, bod 105), se žalobkyně snaží zpochybnit použití judikatury týkající se požadavku veřejného distancování se, když protisoutěžní povaha těchto výměn nebyla prokázána, je třeba ji jako neopodstatněnou odmítnout. Z důvodů uvedených v bodech 77 až 173 výše Komise protisoutěžní povahu dotčených výměn prokázala.

360 V projednávané věci tak byla Komise oprávněna se domnívat, že Credit Suisse věděla o výměnách informací, ke kterým došlo na dotčeném diskusním fóru, ke kterému byl připojen její obchodník, i když se aktivně neúčastnil některých výměn analyzovaných v napadeném rozhodnutí. V případě neexistence veřejného distancování se nebo neoznámení dotčených praktik správním orgánům lze tudíž konstatovat odpovědnost Credit Suisse.

361 Jinak by tomu mohlo být pouze v případě, že by žalobkyně byly schopny prokázat pomocí spolehlivých a přesně datovaných důkazů, že Credit Suisse skutečně neměla vědomost o dotčené výměně nebo výměnách, nebo že se o nich dozvěděla až v době, kdy informace obsažené v těchto výměnách ztratily svou citlivou povahu.

362 V tomto ohledu žalobkyně nepředložily žádný důkaz v tomto smyslu, pouze tvrdí, že z více než 100 výměn analyzovaných v napadeném rozhodnutí 36 odpovídá případům, kdy obchodník Credit Suisse i) nebyl připojen, ii) nebyl aktivní a iii) nebyl zaměstnán u Credit Suisse, avšak neodkazují na žádnou konkrétní výměnu informací. Tato nepodložená tvrzení, která jsou zaměřena obecně a neurčitě proti 36 výměnám analyzovaným v uvedeném rozhodnutí, však neumožňují zpochybnit závěr Komise, že se tento obchodník účastnil všech výměn informací analyzovaných v napadeném rozhodnutí za relevantní období, a v důsledku toho ani závěr Komise ohledně odpovědnosti Credit Suisse vzniklé v důsledku této účasti.

363 Je tudíž třeba mít za to, že závěr Komise není stižen pochybením a argumenty žalobkyň, které vůči němu byly vzneseny, je třeba odmítnout.

364 Pro doplnění v rozsahu, v němž žalobkyně poukazují v nadpisu tohoto žalobního důvodu a v názvu této části, jakož i v oznámení této části v podstatě na nedostatečné odůvodnění kvalifikace jediného a trvajícího protiprávního jednání uvedené v napadeném rozhodnutí, a i za předpokladu, že by takové nepodložené poukázání mohlo představovat přípustný argument ve smyslu čl. 76 písm. d) jednacího řádu, je třeba konstatovat, že se Komise nedopustila žádného porušení povinnosti uvést odůvodnění podle čl. 296 druhého pododstavce SFEU. Z přezkumu tohoto důvodu totiž vyplývá, že vysvětlení uvedená v napadeném rozhodnutí umožnila žalobkyním pochopit uvažování Komise ohledně tohoto posouzení a Tribunálu vykonat svůj

přezkum v tomto ohledu, čímž byly splněny požadavky uvedeného ustanovení (v tomto ohledu viz rozsudek ze dne 23. listopadu 2023, Ryanair v. Komise, C-210/21 P, EU:C:2023:908, bod 105 a citovaná judikatura).

365 První část třetího žalobního důvodu je tudíž třeba zamítnout.

b) Ke druhé části třetího žalobního důvodu, vycházející z nesprávného právního posouzení, pokud jde o kvalifikaci základní dohody jako prvku jediného a trvajícího protiprávního jednání, které může být předmětem různého stupně účasti

366 V rámci druhé části třetího žalobního důvodu žalobkyně v podstatě tvrdí, že základní dohoda nepředstavuje druh jednání odlišný od výměny informací, které by se Credit Suisse mohla částečně účastnit, ale představuje *modus operandi* údajného protiprávního jednání. Žalobkyně dospívají k závěru, že se Komise dopustila pochybení, či dokonce si protiřečila, když měla za to, že skutečnost, že se neúčastnila základní dohody a příležitostných případů koordinace, nemění závěr o účasti Credit Suisse na výměně informací.

367 Komise s argumenty žalobkyň nesouhlasí.

368 Úvodem je třeba poznamenat, že v druhé části třetího žalobního důvodu žalobkyně opakují, omezeně a s odkazem na argumenty uvedené v prvním žalobním důvodu, své tvrzení týkající se v podstatě nedostatku nezávislosti výměny informací na základní dohodě. Toto tvrzení však musí být odmítnuto ze stejných důvodů, jako jsou důvody uvedené v bodech 48 až 59 výše.

369 Je přitom třeba připomenout, že Komise správně prokázala, že základní dohoda a výměny informací představovaly prvky odlišné od jediného a trvajícího protiprávního jednání, které bylo prováděno stejnými způsoby fungování (*modus operandi*), a sice každodenní a časté diskuse týkající se obchodně citlivých informací v rámci dotčeného diskusního fóra (viz body 334 až 342 výše). Kromě toho z důkazů uvedených v napadeném rozhodnutí vyplývá, že obchodník Credit Suisse se účastnil výměny informací, která probíhala na dotčeném diskusním fóru, což žalobkyně ve svých písemnostech výslovně připouštějí, i když pouze ve vztahu k velké většině těchto výměn.

370 Vzhledem k rozsáhlé a opakované výměně aktuálních nebo výhledových obchodně citlivých informací, která byla analyzována v napadeném rozhodnutí, nemá nesprávná kvalifikace Komise týkající se diskuse ze dne 9. května 2012, analyzovaná v bodě 276 napadeného rozhodnutí (viz body 107 až 117 výše), žádný vliv na závěr Komise, že Credit Suisse se podílela na jediném a trvajícím protiprávním jednání.

371 Je třeba rovněž uvést, že žalobkyně ve svých písemnostech předložených Tribunálu nezpochybňují trvající povahu jediného protiprávního jednání. Na jednání nicméně uvedly, že s ohledem na skutečnost, že určité výměny informací, o které se Komise opřela v napadeném rozhodnutí, neumožňují prokázat existenci jediného a trvajícího protiprávního jednání, mělo by takové konstatování vést Tribunál rovněž k tomu, aby analyzoval trvající povahu celkové kartelové dohody, jejíž součástí jsou údajně tyto výměny informací. Avšak jelikož nebyl předložen v rámci žaloby, jak v podstatě uvedla Komise na jednání, je takový argument žalobkyň, který se nezakládá na skutečnostech nebo právních skutečnostech, které vyšly najevo v průběhu řízení, a který nelze chápat jako rozšíření jejich argumentace předložené na podporu třetího žalobního důvodu, opožděný, a tudíž nepřípustný podle čl. 84 odst. 1 jednacího řádu, který v podstatě zakazuje předkládání nových argumentů v průběhu řízení (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 16. prosince 2020, Fakro v. Komise, T-515/18, nezveřejněný, EU:T:2020:620, bod 92).

372 Proto je třeba souhlasit se závěrem Komise, podle kterého se Credit Suisse podílela na jediném a trvajícím protiprávním jednání, pokud jde o výměnu informací.

373 Z výše uvedeného vyplývá, že druhá část třetího žalobního důvodu musí být zamítnuta, a v důsledku toho musí být tento žalobní důvod zamítnut v plném rozsahu.

4. K pátému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení zásady řádné správy

374 V rámci pátého žalobního důvodu žalobkyně vytýkají Komisi, že v podstatě porušila zásadu řádné správy. Tvrdí, že Komise nesplnila svou povinnost provést nestranné a pečlivé šetření důkazů obsažených ve spise tím, že z nich a z prohlášení třetích osob účastnících se hybridního postupu vycházela selektivním způsobem, což nemůže odůvodnit svým údajným vyřizováním četných finančních záležitostí.

375 Zásadu volného hodnocení důkazů navíc nelze chápat tak, že rozhodující je výklad důkazů provedený Komisí, což by bylo zjevně neslučitelné s právem Credit Suisse na obhajobu. Ze zásady, podle které presumpce neviny přiznává žalobci prospěch z pochybností, vyplývá, že v případě nevěrohodných důkazů je jeho břemeno předložit důkazy vyvracející tvrzení Komise rovněž slabé.

376 Komise navíc nesplnila svou povinnost kriticky posoudit informace poskytnuté v rámci postupu při narovnání a neprovedla „nové přezkoumání důkazů, které měla k dispozici, v souladu se zásadou *tabula rasa*“ v rámci řádného řízení. Komise rovněž údajně nesprávně uplatnila svou posuzovací pravomoc, která jí umožňuje rozhodnout o vhodnosti přijetí dalších vyšetřovacích opatření.

377 Komise s argumentací žalobkyň nesouhlasí.

378 Podle článku 41 Listiny základních práv Evropské unie, který se týká „práva na řádnou správu“, má každý právo zejména na to, aby jeho záležitosti byly orgány Unie řešeny nestranně. Tento požadavek nestrannosti zahrnuje na straně jedné subjektivní nestrannost v tom smyslu, že žádný člen dotyčného orgánu, který se věcí zabývá, nesmí být podjatý nebo osobně zaujatý, a na straně druhé objektivní nestrannost v tom smyslu, že orgán musí v tomto ohledu poskytnout dostatečné záruky pro vyloučení veškerých legitimních pochybností (viz rozsudek ze dne 11. července 2013, Ziegler v. Komise, C-439/11 P, EU:C:2013:513, bod 155 a citovaná judikatura).

379 Mezi zárukami přiznanými unijním právním řádem ve správním řízení a spojenými se zásadou řádné správy figuruje povinnost příslušného orgánu zkoumat pečlivě a nestranně všechny relevantní skutečnosti projednávaného případu (viz rozsudek ze dne 27. září 2012, Shell Petroleum a další v. Komise, T-343/06, EU:T:2012:478, bod 170 a citovaná judikatura).

380 Úvodem je třeba uvést, že ačkoli se žalobkyně v rámci tohoto žalobního důvodu dovolávají porušení práva na obhajobu, nepředkládají v tomto ohledu žádnou konkrétní argumentaci. Jejich argumentace je totiž patrně spíše založena na záměně mezi dodržením požadavku objektivní nestrannosti ze strany Komise na jedné straně a možností účinně se bránit v okamžiku, kdy Komise zaslala Credit Suisse své výhrady, na straně druhé. Žalobkyně nezpochybňují, že Credit Suisse měla možnost účinně uplatnit své právo na obhajobu v souladu se všemi procesními zárukami souvisejícími s účinným uplatňováním tohoto práva v rámci řádného správního řízení před přijetím napadeného rozhodnutí, a to jak písemně, tak ústně, a tedy zpochybnit skutečnosti a důkazy, o něž se Komise opírá.

381 Žalobkyně se však domnívají, že „obavy“ a vysvětlení, která Credit Suisse předložila v průběhu správního řízení, Komise „nezohlednila“, což údajně vedlo k tomu, že Komise nesplnila svůj požadavek nestrannosti při „novém přezkoumání důkazů, které měla k dispozici, v souladu se zásadou *tabula rasa*“. Žádný z argumentů předložených žalobkyněmi nicméně neumožňuje prokázat, že Komise v projednávaném případě neposkytla všechny záruky k vyloučení veškerých legitimních pochybností, pokud jde o její nestrannost při posouzení věci ve vztahu ke společnosti Credit Suisse, a zejména při posouzení argumentů a důkazů, které tato společnost předložila v rámci výkonu svého práva na obhajobu během řádného správního řízení. Skutečnost, že Komise neshledala uvedené „obavy“ a vysvětlení předložené společností Credit Suisse v průběhu správního řízení přesvědčivými, totiž spadá do oblasti přezkumu věcné správnosti posouzení provedených Komisí, a nikoli přezkumu dodržování záruk poskytnutých unijním právem v rámci řádného správního řízení.

382 Žalobkyně tedy nemohou Komisi platně vytýkat, že nevykonala svou posuzovací pravomoc, pokud jde o účelnost přijetí dodatečných vyšetřovacích opatření za účelem ověření tvrzení uplatněných společností Credit Suisse během správního řízení. V rozsahu, v němž se žalobkyně tímto posledně uvedeným tvrzením omezují na uvedení toho, že využití dodatečných vyšetřovacích pravomocí Komisí bylo „vhodné na komplexním trhu“, toto tvrzení totiž kromě své obecné povahy spočívá na nesprávném předpokladu, že konkurenti jsou na relevantním trhu oprávněni vyměňovat si obchodně citlivé informace v průběhu své běžné činnosti.

383 V každém případě, jelikož Komise má prostor pro uvážení, pokud jde o vhodnost přijetí vyšetřovacích opatření (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 2. února 2022, Scania a další v. Komise, T-799/17, EU:T:2022:48, bod 154), nebyla v žádném případě povinna využít svých vyšetřovacích pravomocí k vyžádání si dalších údajů nebo konzultace se znalcem za účelem ověření tvrzení Credit Suisse.

384 Dále je třeba mít za to, že požadavek nestrannosti při posouzení věci, které je nové ve vztahu k postupu při narovnání, nemůže ve vztahu ke straně, která se rozhodla nepřistoupit k narovnání, bránit skutkovým zjištěním nebo právním kvalifikacím podobným těm, které byly učiněny v rozhodnutí o narovnání, pokud důkazy, které má Komise k dispozici, vyznívají v tomto smyslu (viz a contrario rozsudek ze dne 2. února 2022, Scania a další v. Komise, T-799/17, EU:T:2022:48, bod 149).

385 V tomto ohledu tvrzení žalobkyň týkající se důkazů, na nichž Komise založila napadené rozhodnutí, neumožňují prokázat jakoukoli její zaujatost. Žalobkyně se totiž omezují na tvrzení, že Komise údajně vybrala důkazy, které odpovídají její předem stanovené verzi věci, avšak v tomto ohledu neposkytují žádné konkrétní údaje. Kromě toho se omezují na tvrzení, že Komise nepřihlédla k dalším důkazům předloženým Credit Suisse, které údajně zpochybňují závěry Komise v napadeném rozhodnutí, přičemž jednou větou opakují argument totožný s tím, který byl zamítnut v rámci jejich prvního žalobního důvodu.

386 V rozsahu, v němž žalobkyně opakují své argumenty předložené v rámci prvního žalobního důvodu, vycházející z toho, že důkazy předložené za účelem získání shovívavosti a dokumenty, které vedly k narovnání, vyvolávají pochybnosti o pravidlech základní dohody identifikovaných Komisí, je třeba připomenout, že není namístě, aby je Tribunál zkoumal z důvodů uvedených v bodě 58 výše.

387 Vzhledem k tomu, že Komise na základě souboru nepřímých důkazů, které jsou dostatečné a specifické pro projednávanou věc, prokázala existenci protiprávního jednání a účast společnosti Credit Suisse na této věci, okolnost, že některá tvrzení Komise týkající se cíle sledovaného výměnou informací byla převzata z věty prohlášení učiněného osobou neúčastnící se správního řízení, neznamená žádné porušení zásady řádné správy. Konečně pokud jde o tvrzení žalobkyň, že z presumpce neviny v podstatě vyplývá, že v případě existence nespolehlivých důkazů je břemeno žalobkyň předložit důkazy vyvracející tvrzení Komise nízké, je třeba toto tvrzení odmítnout, neboť žalobkyně neprokázaly, že důkazy, o které se Komise opírala, byly nespolehlivé.

388 Z výše uvedených důvodů je třeba pátý žalobní důvod zamítnout v plném rozsahu.

5. Závěr k článku 1 napadeného rozhodnutí

389 Z přezkumu prvního, druhého, třetího a pátého žalobního důvodu, uplatněných na podporu návrhových žádání znějících na zrušení článku 1 napadeného rozhodnutí, podle kterého měla Komise za to, že Credit Suisse porušila čl. 101 odst. 1 SFEU tím, že se podílela na jediném a trvajícím protiprávním jednání, vyplývá, že tato tvrzení nejsou opodstatněná, a tento bod návrhových žádání tedy musí být zamítnut.

B. K článku 2 písm. a) napadeného rozhodnutí

1. Ke čtvrtému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení článku 23 nařízení č. 1/2003, pokynů pro výpočet pokut, zásad proporcionality a rovného zacházení, jakož i povinnosti uvést odůvodnění

390 V rámci čtvrtého žalobního důvodu žalobkyně vytýkají Komisi různá pochybení, ke kterým došlo v jednotlivých fázích výpočtu výše pokuty uložené společnosti Credit Suisse. Tento žalobní důvod je rozdělen do pěti částí. První část vychází z nesprávného výpočtu náhradní hodnoty Druhá část vychází z pochybení týkajícího se snížení pokuty z důvodu polehčujících okolností. Třetí část vychází z pochybení souvisejícího s nadhodnocením pokuty na základě faktoru souvisejícího se závažností protiprávního jednání. Čtvrtá část vychází z porušení zásady rovného zacházení. Konečně pátá část vychází z nedostatečného odůvodnění napadeného rozhodnutí, pokud jde o přiměřenost výpočtu pokuty uložené žalobkyním ve vztahu k pokutě uložené ostatním účastníkům protiprávního jednání.

391 Úvodem je třeba připomenout, že systém soudního přezkumu rozhodnutí Komise přijatých v řízení podle článků 101 a 102 SFEU spočívá v přezkumu legality aktů orgánů stanoveném v článku 263 SFEU (viz rozsudek ze dne 26. září 2018, Infineon Technologies v. Komise, C-99/17 P, EU:C:2018:773, bod 47 a citovaná judikatura).

392 Pokud jde o rozsah přezkum legality stanoveného v článku 263 SFEU, tento rozsah zahrnuje všechny prvky rozhodnutí Komise přijatých v řízení podle článků 101 a 102 SFEU, jejichž důkladný přezkum unijní soud zajišťuje po právní i skutkové stránce ve světle důvodů vznesených žalobcem a s ohledem na všechny relevantní skutečnosti předložené žalobcem (viz rozsudek ze dne 26. září 2018, Infineon Technologies v. Komise, C-99/17 P, EU:C:2018:773, bod 48 a citovaná judikatura).

393 Při provádění tohoto přezkumu se soud nemůže opírat o prostor Komise pro uvážení stran volby zohledněných skutečností při uplatňování kritérií uvedených v pokynech pro výpočet pokut ani stran posouzení těchto skutečností, a z tohoto důvodu upustit od důkladného přezkumu právního i skutkového stavu (rozsudek ze dne 8. prosince 2011, Chalkor v. Komise, C-386/10 P, EU:C:2011:815, bod 62).

394 Je však třeba připomenout, že unijní soudy nemohou v rámci přezkumu legality podle článku 263 SFEU nahradit odůvodnění autora napadeného aktu vlastním odůvodněním (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 24. ledna 2013, Frucona Košice v. Komise, C-73/11 P, EU:C:2013:32, bod 89 a citovaná judikatura).

395 Zaprvé v bodech 574 až 660 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise uvedla, že Credit Suisse úmyslně porušila článek 101 SFEU, a že v důsledku toho měla v úmyslu uložit jí pokutu v souladu s metodikou stanovenou v pokynech pro výpočet pokut.

396 Zadruhé při určování hodnoty tržeb, která slouží jako výchozí bod pro výpočet základní částky pokut, Komise zjistila, že dotčené výrobky, konkrétně měny G10, nevytvářely prodej v obvyklém slova smyslu, a nebyly tudíž přímo dohledatelné v účetnictví zúčastněných podniků. V důsledku toho bylo v projednávané věci vhodné vypočítat náhradní hodnotu. Tato hodnota byla založena jednak na ročních pomyslných částkách odpovídajících nejobchodovanějším měnovým párům, včetně jedné z měn Evropského hospodářského prostoru (EHP) (euro, dánská koruna, libra šterlinků, norská koruna a švédská koruna), transakcí, které proběhly s protistranami se sídlem v EHP v měsících, kdy se podniky účastnily protiprávního jednání, a dále na opravném faktoru, který představuje rozpětí nákup/prodej odrážející hodnotu výnosů z činností souvisejících s tvorbou trhu a hodnotu výnosů z činností souvisejících s obchodováním na vlastní účet.

397 Zatřetí Komise vypočítala základní částku pokuty společnosti Credit Suisse tak, že použila podíl ve výši 16 % náhradní hodnoty na základě závažnosti sporného protiprávního jednání vynásobený koeficientem doby trvání specifickým pro Credit Suisse, a sice 0,42 roku, přičemž nakonec k ní připočetla dodatečnou částku ve výši 16 % pro účely odrazení.

398 Začtvrté Komise upravila základní částku vypočtenou pro Credit Suisse. V tomto ohledu nezjistila přitěžující okolnosti. Naproti tomu uplatnila polehčující okolnosti a od základní částky vypočtené pro Credit Suisse odečetla 2 % za to, že nenesla odpovědnost za základní dohodu a za příležitostné případy koordinace, tedy celkem odečetla 4 %. Konečně nezvýšila svou pokutu pro účely odrazení.

a) K první části čtvrtého žalobního důvodu, vycházející z pochybení při výpočtu náhradní hodnoty

399 Žalobkyně zpochybňují určení hodnoty tržeb v napadeném rozhodnutí a tvrdí, že náhradní hodnota použitá Komisí podstatně a svévolně nadhodnocuje hodnotu tržeb společnosti Credit Suisse a hospodářský význam sporného protiprávního jednání, čímž se odchyluje od konceptu „hodnota tržeb“, který je uveden v pokynech pro výpočet pokut.

400 Komise s těmito argumenty nesouhlasí.

401 Podle bodu 13 pokynů pro výpočet pokut „[p]ři určování základní výše udělované pokuty bude Komise vycházet z hodnoty tržeb za zboží nebo služby v příslušné zeměpisné oblasti uvnitř EHP, které přímo nebo nepřímo [...] souvisejí s protiprávním jednáním“.

402 V úvodní části pokynů pro výpočet pokut je v bodě 6 upřesněno, že „kombinace hodnoty tržeb souvisejících s protiprávním jednáním a doby trvání je vhodnou hodnotou pro vyhodnocení ekonomického významu protiprávního jednání a relativní váhy každého podniku, který se podílel na protiprávním jednání“.

403 Bod 13 pokynů pro výpočet pokut tak má za cíl použít jako výchozí bod pro výpočet pokuty uložené podniku částku, která odráží hospodářský význam protiprávního jednání a váhu dotčeného podniku v protiprávním jednání. Proto ačkoli nelze pojem „hodnota tržeb“ uvedený v daném bodě rozšířit tak, aby zahrnoval prodeje uskutečněné dotčeným podnikem, které nespadají do působnosti vytýkané kartelové dohody, bylo by nicméně v rozporu s cílem sledovaným uvedeným ustanovením, kdyby měl být uvedený pojem chápán tak, že se týká obratu dosaženého pouze z prodejů, ohledně kterých je prokázáno, že byly skutečně dotčeny uvedenou kartelovou dohodou (rozsudek ze dne 11. července 2013, Team Relocations a další v. Komise, C-444/11 P, nezveřejněný, EU:C:2013:464, bod 76).

404 Je třeba rovněž připomenout, že z bodu 15 pokynů pro výpočet pokut vyplývá, že Komise při určování hodnoty tržeb podniku použije nejlepší údaje, které jsou pro tento podnik k dispozici.

405 V bodech 584 až 620 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise určila hodnotu tržeb prostřednictvím náhradní hodnoty, jelikož spotové devizové obchody s měnami G10 nevytvářejí tržby v obvyklém slova smyslu.

406 V tomto ohledu Komise považovala za vhodné vzít jako náhradní hodnotu roční pomyslné částky banky Credit Suisse odpovídající nejvíce obchodovaným měnovým párům, včetně jedné z měn EHP, konkrétně eura, libry šterlinků, norské koruny, švédské koruny nebo dánské koruny v měsících účasti této banky na předmětném protiprávním jednání, které byly realizovány v rámci transakcí s protistranami se sídlem v EHP, přičemž tyto částky se pak vynásobily jednotným opravným faktorem, který se skládá z rozpětí nákup/prodej odrážejícího hodnotu příjmů z činností tvorby trhu na jedné straně (dále jen „opravný faktor tvorby trhu“) a z činností obchodování na vlastní účet na straně druhé (dále jen „opravný faktor obchodování na vlastní účet“). Komise proto považovala za hodnotu tržeb ve vztahu ke společnosti Credit Suisse částku 381 888 991 euro.

1) K ročním pomyslným částkám Credit Suisse

407 V bodě 628 odůvodnění napadeného rozhodnutí, pokud jde o argument Credit Suisse, podle kterého pomyslné částky relevantní pro výpočet náhradní hodnoty zahrnovaly transakce, v nichž Credit Suisse nakoupila likviditu, a nikoli transakce, v nichž ji Credit Suisse poskytovala, Komise tvrdila, že tento argument není relevantní. V tomto ohledu uvedla, že způsob, jakým se obchodníci rozhodli pokrýt a řídit riziko spojené s otevřenými pozicemi v jejich portfoliu, by neměl být zohledněn a že hledání likvidních prostředků, držení, zvyšování nebo zpeněžení otevřených pozic představuji podstatu činnosti obchodníka a jsou činnostmi zahrnutými do nákupních a prodejních cen, které obchodníci nabízejí svým klientům.

408 Žalobkyně se domnívají, že metodika, kterou Komise přijala v napadeném rozhodnutí, nesprávně zahrnuje pomyslné částky spojené s transakcemi, v nichž Credit Suisse získává likviditu, jelikož takové zahrnutí přisuzuje Credit Suisse pomyslné částky jiných bank. Tyto částky totiž představují náklady na poskytování služby tvorby trhu, a proto nemohou být zahrnuty do výpočtu hodnoty tržeb, který se snaží určit příjmy. Komise tak nadhodnotila hospodářský význam tvrzeného protiprávního jednání.

409 Komise s argumenty žalobkyň nesouhlasí.

410 Úvodem je třeba poznamenat, že žalobkyně nezpochybňují samotnou zásadu anualizace pomyslných částek, ale snaží se z těchto částek vyloučit transakce nákupu cizích měn provedené společností Credit Suisse.

411 Je však třeba konstatovat, že při použití metodiky pro výpočet náhradní hodnoty se Komise při neexistenci částek přímo vysledovatelných v účetnictví zúčastněných podniků snažila provést srovnatelným způsobem výpočet hodnoty tržeb v rozsahu, v němž se tato hodnota posuzuje s ohledem na kombinaci objemu prodaných jednotek a jejich prodejní ceny (body 585 a 586 odůvodnění napadeného rozhodnutí). V projednávané věci tak uvedený objem odpovídal ročním pomyslným částkám.

412 Je pravda, že Komise při výpočtu pomyslných částek nerozlišovala mezi pomyslnými částkami odpovídajícími transakcím provedeným společností Credit Suisse za účelem obstarání si nebo dodání likvidity. Neexistence takového rozlišení při výpočtu ročních pomyslných částek však musí být považována za odůvodněnou zvláštnostmi spotového devizového trhu, které žalobkyně nezpochybnily a podle kterých příjmy závisí na celé transakci směny měnového páru, tedy na transakci prodeje a nákupu. Konkrétně vzhledem k tomu, že obchodník na spotovém devizovém trhu usiluje o dosažení zisku z nákupních i prodejních transakcí, je transakce nákupu likvidity na trhu nedílnou součástí jeho běžné činnosti na tomto trhu, a zejména jeho příjmů, jak správně uvádí Komise.

413 Na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, nelze nákupy cizích měn společností Credit Suisse vyloučit z pomyslných částek za účelem určení náhradní hodnoty v podstatě z toho důvodu, že nepředstavují příjmy v úzkém slova smyslu, ani proto, že této bance přisuzují pomyslné částky jiných bank.

414 V tomto ohledu se žalobkyně nemohou platně dovolávat metody uvedené v poznámce připojené k příloze C.5 repliky. Žalobkyně ve své replice pouze obecně odkazují na uvedenou přílohu. Není však úkolem Tribunálu hledat ve všech důkazech spisu ty, které by mohly potvrdit jejich tvrzení (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 27. září 2006, Roquette Frères v. Komise, T-322/01, EU:T:2006:267, bod 209).

415 Kromě toho žalobkyně nezpochybňují, že transakce, kterými se Credit Suisse, vedle jiných bank, snažila získat likviditu, se uskutečnily na trhu ovlivněném kartelovou dohodou, na němž je navíc hledání likvidity součástí řízení akciových rizik na úrovni portfolia. Nemá-li se přitom uměle minimalizovat hospodářský význam protiprávního jednání spáchaného touto bankou, a tedy nemá-li být Komise vedena k uložení pokut bez skutečné souvislosti s rozsahem působnosti dotčené kartelové dohody, náhradní hodnota – podobně jako hodnota tržeb – nemůže být vypočtena pouze na základě transakcí, u nichž je prokázáno, že byly skutečně dotčeny touto kartelovou dohodou, ale může být vypočtena, jako v projednávané věci, na základě všech transakcí spadajících do působnosti uvedené kartelové dohody, jak vyplývá z judikatury citované v bodě 403 výše.

416 Komise tedy mohla při výpočtu náhradní hodnoty použít roční pomyslné částky Credit Suisse týkající se jak nákupů, tak prodejů cizích měn.

2) K jednotnému opravnému faktoru uvedenému v napadeném rozhodnutí

417 V napadeném rozhodnutí Komise pro výpočet náhradní hodnoty v podstatě použila metodiku spočívající ve vynásobení ročních pomyslných částek opravným faktorem. Pokud jde o tento opravný faktor, Komise měla za to, že je jednak opravným faktorem týkajícím se tvorby trhu a jednak opravným faktorem souvisejícím s obchodováním na vlastní účet.

i) K opravnému faktoru souvisejícímu s tvorbou trhu

418 V napadeném rozhodnutí měla Komise za to, že pokud jde o hodnotu příjmů ze tvorby trhu, musí být opravný faktor stanoven na 50 % rozdílu mezi nákupním a prodejním kurzem, aby se zohlednila skutečnost, že celkové rozpětí nákup/prodej závisí na obou částech transakce, a že tedy příjmy dosažené obchodníkem z dané transakce představují polovinu tohoto rozpětí nákup/prodej. Za účelem rekonstrukce tohoto rozpětí se Komise rozhodla použít údaje z výměny informací na dotčeném diskusním fóru, na němž byla diskutována rozpětí nákup/prodej týkající se transakcí o velikosti do 500 milionů v základní cizí měně, tj. vzorek výměny informací zahrnující rozpětí nákup/prodej v období od roku 2011 do roku 2012. Stanovila tak rozpětí nákup/prodej v rozmezí od 6,2 do 8,9 bodu, které bylo založeno na metodice, která spočívala ve stanovení zaprvé dolní hranice intervalu rozpětí nákup/prodej na nejnižší úrovni průměru a mediánu minimálních rozpětí a zadruhé horní hranice intervalu rozpětí na nejvyšší úrovni průměru a mediánu maximálních rozpětí. Tento interval sloužil ke stanovení přiměřeného rozpětí nákup/prodej odhadnutého na 7 bodů, jelikož tato úroveň se nacházela v blízkosti poloviny rozpětí mezi nákupním a prodejním kurzem vyplývajícím z těchto výměn, které zahrnovaly jakoukoli kombinaci cizích měn G10 s alespoň jednou cizí měnou EHP. Na základě snížení rozpětí o polovinu odhadla tento opravný faktor na 3,5 bodu (body 597, 598, 604 až 609 odůvodnění a poznámka pod čarou 501).

419 Žalobkyně tvrdí, že opravný faktor tvorby trhu je nedostatečný a zkreslený tím, že používá vyšší rozpětí nákup/prodej, které nadhodnocuje náhradní hodnotu Credit Suisse a neodráží hospodářský význam protiprávního jednání. Podle jejich názoru je vzorek vybraný Komisí v napadeném rozhodnutí omezený a nereprezentativní, zejména proto, že nepokrývá období účasti Credit Suisse na uvedeném protiprávním jednání. Podle nich Komise nemohla založit „přiměřenou“ povahu své metodiky na přijetí intervalu pokut stranami postupu při narovnání. V každém případě, pokud by Komise vycházela z výše uvedeného vzorku, mohla vyvážit rozpětí tak, aby zohlednila rozdělení transakcí, a to s cílem napravit nereprezentativní povahu tohoto vzorku.

420 Na jednání žalobkyně potvrdily, že v průběhu správního řízení sdělily Komisi „nejlepší údaje, které jsou k dispozici“ oproti vzorku vybranému Komisí v napadeném rozhodnutí, a sice údaje Bloomberg BFIX týkající se relevantního období. V odpovědi na organizační procesní opatření žalobkyně předložily tyto údaje Tribunálu.

421 Komise s argumenty žalobkyň nesouhlasí. Podle jejího názoru představuje vzorek výměny informací použitý v napadeném rozhodnutí nejvhodnější a nejreprezentativnější databázi, neboť se nejvíce podobá hospodářské činnosti Credit Suisse, jíž se týká dotčené protiprávní jednání. Tento vzorek se totiž týkal všech diskusí na dotčeném diskusním fóru, na němž probíhala výměna informací, jakož i konkrétních finančních výrobků dotčených protiprávním jednáním, a pocházel od podniků, které se tohoto protiprávního jednání skutečně účastnily. Komise má za to, že za účelem zajištění rovného zacházení nebyla povinna vypracovat metodiku na míru pro Credit Suisse, ale zohlednila důkazy pocházející z doby rozhodné z hlediska skutkového stavu, které se

týkaly ostatních zúčastněných podniků. Navíc se domnívá, že zohlednění pouze transakcí nižších nebo rovnajících se 500 milionům v základní měně činí vzorek reprezentativní pro obchodní činnosti zúčastněných podniků. V každém případě již roční pomyslné částky zohledňují individuální období účasti Credit Suisse na protiprávním jednání a její váhu v tomto protiprávním jednání. Navrhuje, aby byly argumenty žalobkyň zamítnuty.

422 Na jednání Komise zopakovala své stanovisko, podle kterého vzorek výměny informací použitý při výpočtu opravného faktoru souvisejícího s tvorbou trhu v napadeném rozhodnutí byl reprezentativnější než údaje Bloomberg BFIX, neboť byl specifický pro dotčené protiprávní jednání. V odpověď na organizační procesní opatření předložila Komise uvedený vzorek, který podle ní představoval „nejlepší údaje, které jsou k dispozici“ pro uvedený výpočet, což tak umožnilo založit nejlepší možný odhad hospodářského významu protiprávního jednání.

423 V tomto ohledu je třeba poznamenat, že účastnice řízení souhlasí s tím, že pro účely výpočtu opravného faktoru souvisejícího s tvorbou trhu je v projednávané věci vhodné zohlednit polovinu rozpětí nákup/prodej. Účastnice řízení se však v podstatě neshodnou na tom, zda vzorek diskusí o rozpětí nákup/prodej použitý v napadeném rozhodnutí k výpočtu opravného faktoru souvisejícího s tvorbou trhu představuje „nejlepší údaje, které jsou k dispozici“ ve smyslu bodu 15 pokynů pro výpočet pokut.

424 Je třeba připomenout, že jak vyplývá z bodu 15 pokynů pro výpočet pokut, „Komise určí hodnotu tržeb podniku podle nejlepších údajů, které jsou pro tento podnik k dispozici“. Při provádění metodiky, kterou definuje, přísluší Komisi zejména dbát na to, aby zohlednila „nejlepší údaje, které jsou k dispozici“, a to pod zevrubným přezkumem unijního soudu po právní i skutkové stránce, jak vyplývá z judikatury citované v bodě 393 výše.

425 Dále podle judikatury Soudního dvora Komise přijetím pravidel chování, jako jsou pokyny pro výpočet pokut, a zveřejněním oznámení, že je napříště použije na případy jimi dotčené, sama omezuje výkon své posuzovací pravomoci a nemůže se od těchto pravidel odchýlit, aniž by byla případně sankcionována z důvodu porušení obecných právních zásad, jako je zásada rovného zacházení nebo ochrana legitimního očekávání (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 28. června 2005, Dansk Rørindustri a další v. Komise, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P až C-208/02 P a C-213/02 P, EU:C:2005:408, bod 211).

426 V projednávané věci z napadeného rozhodnutí vyplývá, že pro účely výpočtu opravného faktoru týkajícího se tvorby trhu se vzorek použitý Komisí týkal šestnácti výměn informací. Z toho rovněž vyplývá, že tento vzorek se týká rozpětí nákup/prodej vyplývajících z diskusí, které se konaly v roce 2011 (dvě diskuse dne 24. června, jedna diskuse dne 11. července, dvě diskuse dne 10. srpna, jedna diskuse dne 20. září, jedna diskuse dne 5. října a jedna diskuse dne 21. října) a v roce 2012 (jedna diskuse dne 5. ledna, jedna diskuse dne 11. ledna, jedna diskuse dne 31. ledna, jedna diskuse dne 17. února, jedna diskuse dne 1. března, jedna diskuse dne 5. dubna, jedna diskuse dne 18. dubna a jedna diskuse dne 18. června), během nichž si obchodníci sdělovali rozpětí nákup/prodej pro následující měnové páry: GBP/USD (šest diskusí), EUR/CHF (jedna diskuse), EUR/GBP (sedm diskusí), GBP/JPY (jedna diskuse) a EUR/JPY (jedna diskuse).

427 V tomto ohledu je třeba nejprve přezkoumat výtky žalobkyň týkající se vzorku použitého Komisí.

428 Zaprvé, pokud jde o období, na které se vztahují rozpětí nákup/prodej vyplývající ze vzorku použitého v napadeném rozhodnutí, je třeba stejně jako žalobkyně dospět k závěru, že jeho zahrnutí nelze považovat za vhodné, neboť přesahuje relevantní období.

429 Zohlednění rozpětí nákup/prodej, která vyplynula z několika diskusí, k nimž došlo zejména v roce 2011, tedy před obdobím protiprávního jednání Credit Suisse, přitom není nijak relevantní pro určení náhradní hodnoty vyplývající z transakcí různých měnových párů, jejichž roční pomyslné částky se týkají roku 2012.

430 Vzhledem k volatilitě a likviditě spotového devizového trhu jsou směnné kurzy, jejichž součástí je rozpětí, ovlivněny těmito zvláštnostmi trhu a rychle se mění, což se ostatně odráží ve vzorku použitém v napadeném rozhodnutí. Konkrétně z tohoto vzorku vyplývá, že rozpětí nákup/prodej u transakce týkající se stejné částky a stejného měnového páru se lišila v závislosti na datu. Je tedy třeba konstatovat, že použití rozpětí nákup/prodej uvedených obchodníky v roce 2011 nemůže z objektivního hlediska Komisi přesně informovat o skutečné hodnotě příjmů společnosti Credit Suisse z tvorby trhu v roce 2012 během doby trvání protiprávního jednání.

431 Za těchto okolností musí být zohlednění rozpětí nákup/prodej týkajících se různých dat v roce 2011 považováno za nevhodné a nepřiměřené k tomu, aby odráželo skutečnou hospodářskou situaci společnosti Credit Suisse během doby trvání protiprávního jednání.

432 Zadruhé vzorek šestnácti výměn, použitý pro výpočet opravného faktoru souvisejícího s tvorbou trhu, se jeví jako omezený ve vztahu k počtu transakcí odpovídajících ročním pomyslným částkám zohledněným Komisí, aby mohl objektivně představovat zejména hospodářský význam údajného protiprávního jednání.

433 V tomto ohledu, i když uvedený počet transakcí nebyl v napadeném rozhodnutí uveden, vzhledem k tomu, že Komise vycházela pouze z transakcí v hodnotě nižší nebo rovné 500 milionům v základní měně (bod 604 odůvodnění) a jelikož pomyslné částky, které zohlednila, činí celkem 1 060 802 752 528 eur (bod 592 odůvodnění), jestliže se tyto pomyslné částky vydělí maximálním objemem transakcí, ze kterých vycházela (500 000 000), je třeba mít za to, že počet transakcí odpovídající těmto pomyslným částkám je nejméně 2 121. Žalobkyně ostatně tvrdí, že Credit Suisse uskutečnila během období své účasti na údajném protiprávním jednání 22 000 transakcí, aniž to Komise zpochybnila.

434 Zatřetí je třeba připomenout, že k výpočtu náhradní hodnoty Komise použila roční pomyslné částky odpovídající nejčastěji obchodovaným měnovým párům zahrnujícím jednu z měn EHP, tj. euro, libru šterlinků, norskou korunu, švédskou korunu nebo dánskou korunu, v měsících, kdy se banky účastnily předmětného protiprávního jednání (bod 589 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Jak přitom vyplývá z důkazů týkajících se vzorku diskusí o rozpětí nákup/prodej, který byl použit v napadeném rozhodnutí, tento vzorek zahrnuje sotva pět měnových párů ze čtyřiceti možných kombinací.

435 Tato nedostatečná reprezentativnost měnových párů dotčených vzorkem rozpětí nákup/prodej přijatým v napadeném rozhodnutí může mít významný dopad na posouzení „nejlepších údajů“, které jsou k dispozici v době přijetí napadeného rozhodnutí pro výpočet náhradní hodnoty Credit Suisse. Jak totiž vyplývá z uvedeného vzorku, různé měnové páry dotčené v projednávané věci vykazují rozdíly v likviditě a použitých rozpětích nákup/prodej (například u 200 milionů měnového páru EUR/GBP se minimální rozpětí nákup/prodej pohybovalo mezi 10 a 12 a maximální rozpětí nákup/prodej se pohybovalo mezi 12 a 14, zatímco u stejného objemu měnového páru GBP/USD bylo minimální rozpětí nákup/prodej 18, zatímco maximální rozpětí nákup/prodej bylo 20).

436 S ohledem na výše uvedené je třeba konstatovat, že málo početné prvky vzorku, který Komise použila k výpočtu příslušného opravného faktoru, z nichž více než polovina se netýká relevantního období (viz bod 426 výše), nevykazují úroveň podrobnosti, která je vlastní každému měnovému páru, který Komise při uvedeném výpočtu považovala za relevantní. Uvedený vzorek proto nelze považovat za vzorek poskytující údaje, které by byly dostatečné k zajištění proporcionálního zastoupení všech relevantních měnových párů s ohledem na logiku opravného faktoru souvisejícího s tvorbou trhu, tj. s přihlédnutím ke skutečnosti, že příjmy z obchodování jsou zahrnuty do rozpětí mezi prodejním kurzem a nákupním kurzem použitým při směně měnového páru zahrnujícího měnu EHP.

437 Na druhém místě je nicméně důležité, aby žalobkyně prokázaly, že v rámci metodiky, kterou Komise legálně stanovila, existovaly skutečně lepší údaje než ty, které Komise použila, a že tyto údaje jsou skutečně k dispozici (v tomto smyslu a obdobně viz rozsudek ze dne 24. září 2019, HSBC Holdings a další v. Komise, T-105/17, EU:T:2019:675, bod 324). Je tedy třeba určit, zda údaje Bloomberg BFIX, navržené žalobkyněmi Komisi za účelem určení opravného faktoru souvisejícího s tvorbou trhu, představovaly „nejlepší údaje, které jsou k dispozici“ k provedení metodiky definované Komisí v napadeném rozhodnutí.

438 V tomto ohledu je třeba zaprvé konstatovat, jak žalobkyně zdůraznily na jednání, že použití údajů Bloomberg BFIX by Komisi umožnilo zohlednit tisíce údajů týkajících se relevantního období, a tedy mnohem více rozpětí nákup/prodej týkajících se období protiprávního jednání ze strany Credit Suisse, které by byly vzhledem k významnému objemu transakcí, které Komise zohlednila při výpočtu náhradní hodnoty (viz body 432 a 433 výše), reprezentativnější. Zohlednění těchto údajů tak mohlo prokázat poměrnou souvztažnost mezi těmito rozpětími a ročními pomyslnými částkami za stejné období v souladu s logikou, na níž je založen výpočet hodnoty tržeb v projednávané věci, a měnovými páry zahrnutými do rozsahu výpočtu dotčeného opravného faktoru.

439 Zadruhé, jak uvedla na jednání, Komise zpochybňuje vhodnost údajů Bloomberg BFIX. Podle názoru Komise mají tyto údaje svá omezení, zejména v rozsahu, v němž neumožňují filtrovat rozpětí nákup/prodej, která banky zapojené do protiprávního jednání skutečně uplatnily. Tyto údaje nejsou rovněž, jak uvedla Komise na jednání a v odpovědi na organizační procesní opatření, o kterém rozhodl Tribunál, specifické pro dotčené protiprávní jednání, zejména proto, že nepocházejí z místa, kde k tomuto protiprávnímu jednání došlo, a netýkají se transakcí provedených bankami, které se tohoto protiprávního jednání účastnily.

440 I když je pravda, že pokyny pro výpočet pokut spočívají na zohlednění hodnoty tržeb z dotčených výrobků ve vztahu k protiprávnímu jednání za účelem stanovení základní výše pokut, které mají být uloženy (rozsudek ze dne 10. července 2019, Komise v. Icap a další, C-39/18 P, EU:C:2019:584, bod 26), v bodě 16 rovněž stanoví možnost Komise určit uvedenou hodnotu, jestliže podnik poskytne neúplné nebo nespolehlivé údaje, mj. na základě jakýchkoli jiných informací, které považuje za důležité či vhodné. Z těchto pokynů tak nevyplývá, že údaje zohledněné Komisí musí být nutně specifické pro protiprávní jednání.

441 Pojem „nejlepší údaje, které jsou k dispozici“ ve smyslu bodu 15 pokynů pro výpočet pokut totiž neznamená, že je třeba najít údaje, které poskytují naprosto přesný obraz o ekonomickém významu protiprávního jednání a relativní váze podniku v něm, ale spočívá v nalezení údajů, které jsou kvalitnější než ostatní dostupné údaje, a to zejména v tom smyslu, že jsou

konzistentnější, úplnější a spolehlivější, pokud jde o odrážení tohoto významu a váhy (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 11. července 2014, RWE a RWE Dea v. Komise, T-543/08, EU:T:2014:627, body 230, 234 a 237).

442 Přitom s ohledem na skutečnost, že údaje Bloomberg BFIX umožňují zohlednit všechny měnové páry zahrnuté do okruhu dotčených měn výpočtem dotčeného opravného faktoru, poskytují významnější vzorek pro poměrné zohlednění ročních pomyslných částek, na které byl uvedený faktor použit, a týkají se doby trvání protiprávního jednání společnosti Credit Suisse, je třeba je považovat za konsistentnější, úplnější a spolehlivější než ty, ze kterých Komise vycházela, aby vyjádřila hospodářský význam protiprávního jednání a relativní váhu společnosti Credit Suisse v něm.

443 Z výše uvedeného vyplývá, že údaje Bloomberg BFIX navržené Komisi v průběhu správního řízení a předložené žalobkyněmi před Tribunálem představují, na rozdíl od toho, co tvrdí Komise, „nejlepší dostupné údaje, které jsou k dispozici“, které mohou přesněji odrážet náhradní hodnotu Credit Suisse.

444 Komise nemůže platně odůvodnit zohlednění nereprezentativních údajů o skutečné hodnotě příjmů z tvorby trhu požadavkem dodržovat rovné zacházení s účastníky protiprávního jednání, jelikož použitá metoda by měla být pro všechny účastníky protiprávního jednání stejná.

445 Je třeba připomenout, že zásada rovného zacházení vyžaduje, aby se srovnatelnými situacemi nebylo zacházeno odlišně a s odlišnými situacemi stejně, není-li takové zacházení objektivně odůvodněno (viz rozsudek ze dne 12. listopadu 2014, Guardian Industries a Guardian Europe v. Komise, C-580/12 P, EU:C:2014:2363, bod 51 a citovaná judikatura). Použití zásady rovného zacházení přitom nemůže bránit tomu, aby byly v projednávané věci zohledněny individualizované údaje podniků účastnících se protiprávního jednání při použití stejné metodiky pro výpočet náhradní hodnoty. Použití individualizovaných údajů týkajících se rozpětí nákup/prodej v období účasti Credit Suisse na protiprávním jednání je totiž v projednávané věci pouze způsobem provedení metodiky vypracované Komisí a použitelné na všechny účastníky tohoto protiprávního jednání, který nemění její podstatu, ale může pouze posílit přesnost náhradní hodnoty této banky, pokud jde o význam a dosah její činnosti v období její účasti na protiprávním jednání.

446 Kromě toho Tribunál již rozhodl, že přístup Komise spočívající v tom, že v rámci výpočtu hodnoty tržeb zohledňuje údaje z různých období s ohledem na různé doby účasti dotyčných podniků na protiprávním jednání, zejména za účelem zohlednění skutečné hospodářské situace těchto podniků během období protiprávního jednání a zabránění tomu, aby hodnota tržeb podceňovala hospodářský význam protiprávního jednání, je v souladu se zásadou rovného zacházení (rozsudek ze dne 29. září 2021, Tokin v. Komise, T-343/18, EU:T:2021:636, body 110 až 114 a 118).

447 Na rozdíl od toho, co tvrdí Komise, ani skutečnost, že strany, které uzavřely dohody o narovnání, souhlasily s použitím jednotných údajů pro účely výpočtu opravného faktoru použitého v rámci metodiky vypracované Komisí, nemůže vyvrátit závěr o jeho nevhodnosti a nepřiměřenosti ve vztahu ke společnosti Credit Suisse.

448 V důsledku toho Komise tím, že pro výpočet opravného faktoru, který má být použit vůči Credit Suisse pro výpočet náhradní hodnoty, nepoužila „nejlepší údaje, které jsou k dispozici“, nerespektovala pokyny pro výpočet pokut a chybně vypočítala základní částku pokuty, kterou uložila Credit Suisse.

ii) K opravnému faktoru souvisejícímu s obchodováním na vlastní účet

449 V napadeném rozhodnutí, pokud jde o opravný faktor související s obchodováním na vlastní účet, vzhledem k tomu, že obchodníci si vyměňovali informace o svých otevřených rizikových pozicích, Komise připomněla, že žádná z dotčených bank nebyla schopna poskytnout údaje nezbytné k odhadu těchto příjmů z obchodování, a s ohledem na technické problémy spojené s výpočtem náhradní hodnoty příjmů z obchodování na vlastní účet, a poté rozhodla, že pro účely stanovení rozpětí nákup/prodej bude vycházet z veřejných zdrojů týkajících se transakcí na úrovni „interdealer“ (viz bod 24 výše). Aby tyto příjmy nepřeceňovala, rozhodla se je vypočítat tak, že pomyslnou částku vynásobila 10 % příslušného rozpětí nákup/prodej, které podle svého uvážení stanovila na úrovni mezi 0,6 a 1,5 bodu. Na základě těchto zjištění vzala v úvahu rozpětí nákup/prodej stanovené na 1 bod, které vydělila výše uvedenými 10 %. V souladu s tím vyčíslila tento opravný faktor na 0,1 bodu.

450 Žalobkyně vytýkají Komisi, že svévolně použila opravný faktor k zohlednění příjmů, které zúčastněné banky získaly z držení otevřených rizikových pozic, a že použila 10 % rozpětí nákup/prodej „intertraders“, aby jej vytvořila. Podle jejich názoru je příjem z držení otevřených rizikových pozic založen na potenciálním zvýšení hodnoty pozice obchodníka, a nikoli na rozpětí, které musí obchodník nakonec zaplatit. Použití rozpětí nákup/prodej za účelem zohlednění tvrzených příjmů tedy neodráží příjmy, které mohla Credit Suisse z této činnosti získat. V každém případě Komise neprokázala, že průměrný příjem z obchodování na vlastní účet byl úměrný rozpětí nákup/prodej.

451 Komise s argumenty žalobkyň nesouhlasí.

452 V tomto ohledu je třeba úvodem poznamenat, že žalobkyně nezpochybňují tvrzení uvedené v bodě 610 odůvodnění napadeného rozhodnutí, podle kterého jednak banky zapojené do dotčeného protiprávního jednání uzavíraly transakce nejen jako tvůrci trhu, ale také na vlastní účet, a jednak že všechny tyto transakce generovaly příjmy. Konstatování v bodě 630 odůvodnění tohoto rozhodnutí, podle kterého „rozpětí nákup/prodej odrážejí očekávání bank, pokud jde o riziko spojené s otevřenou expozicí“, rovněž není zpochybňováno.

453 Po tomto upřesnění je třeba připomenout, že na spotovém devizovém trhu představuje rozpětí nákup/prodej kompenzaci, kterou obdrží obchodník, zejména za riziko, které nese tím, že má určitou měnu ve svém portfoliu, z důvodu expozice otevřeným rizikovým pozicím v důsledku rychlosti kolísání směnných kurzů na trhu (viz bod 21 výše a body 35 a 36 napadeného rozhodnutí, které žalobkyně nezpochybnily).

454 Je tedy třeba mít za to, že přístup zvolený Komisí pro výpočet opravného faktoru souvisejícího s obchodováním na vlastní účet, který je založen na rozpětí nákup/prodej, musí být považován za přístup v souladu s realitou spotového devizového trhu. Výše uvedený přístup Komise je rovněž v souladu s logikou, z níž vychází volba náhradní hodnoty, neboť zohledňuje mimo jiné příjmy z obchodování Credit Suisse na vlastní účet.

455 Za těchto okolností se žalobkyně, které pouze tvrdí, že rozpětí nákup/prodej není relevantní pro výpočet příjmů z obchodních činností na vlastní účet, aniž by navrhly vhodnější alternativní metodu, nemohou platně dovolávat údajného nesprávného použití rozpětí nákup/prodej Komisí pro určení příjmů, které mohla Credit Suisse získat z obchodních činností na vlastní účet.

456 Obecně řečeno, tvrzení žalobkyň, že v rámci obchodování na vlastní účet obchodníci platí a nevydělávají rozpětí nákup/prodej, je třeba považovat za neintuitivní z hlediska obchodní logiky a ekonomické racionality obchodování na vlastní účet, a zejména v souladu s napadeným rozhodnutím, které žalobkyně v tomto bodě nezpochybňují, podle kterého „[mohou] velmi dobře zvyšovat, snižovat nebo likvidovat otevřené rizikové pozice tím, že ‚vydělávají rozpětí' od jiných obchodníků […]; to je totiž podstata toho, být dobrým tvůrcem trhu a obchodníkem obecně, a ukazuje to, že tvorba trhu a obchodování na vlastní účet jsou úzce propojeny" (bod 630 odůvodnění).

457 Konečně žalobkyně, ačkoli formálně zpochybňují přiměřenost průměrného příjmu z obchodování na vlastní účet ve vztahu k rozpětí nákup/prodej na základě „velmi častých rozpětí" v jedné studii, nepředkládají na podporu tohoto tvrzení žádné konkrétní vysvětlení. Omezují se totiž na tvrzení, že „vysoká četnost transakcí se v projednávané věci ukazuje jako irelevantní". V každém případě žalobkyně nemohou Komisi platně vytýkat jakékoli obrácení důkazního břemene, jelikož Komise má při výpočtu pokuty prostor pro uvážení. Ani nelze uznat argument žalobkyň založený na údajné svévolnosti a nevhodnosti použití 10 % rozpětí nákup/prodej „intertraders" pro stanovení předmětného opravného faktoru, který vychází z pouhého tvrzení, které není nijak podloženo.

458 Z výše uvedeného vyplývá, že Komise správně určila opravný faktor související s obchodováním na vlastní účet. Argumenty žalobkyň v tomto ohledu je proto třeba zamítnout jako neopodstatněné.

3) K alternativní metodice navržené žalobkyněmi pro výpočet náhradní hodnoty

459 Žalobkyně se domnívají, že alternativní metodika navržená Credit Suisse v průběhu správního řízení představuje vhodnější a spolehlivější základ pro určení hodnoty jejích tržeb. Tato metodika v podstatě spočívá ve výpočtu pomyslných částek pro každou kombinaci měnových párů a měsíců obchodování pocházejících z transakcí, při kterých Credit Suisse poskytovala likviditu, které jsou vynásobeny opravným faktorem týkajícím se rozpětí nákup/prodej, který odpovídá polovině rozpětí nákup/prodej podle kombinace specifických měnových párů a měsíců obchodování na základě údajů pocházejících od nezávislé třetí osoby.

460 Podle žalobkyň tato metodika umožňuje dosáhnout přesnějšího odhadu náhradní hodnoty. Komise vážně nepřezkoumala argumenty a alternativní metodiku navržené společností Credit Suisse. Žalobkyně vytýkají Komisi, že v tomto ohledu nesplnila svou povinnost uvést odůvodnění.

461 Komise s argumenty žalobkyň nesouhlasí.

462 Úvodem je třeba připomenout, že metodika navržená žalobkyněmi se liší od metodiky použité v napadeném rozhodnutí v tom, že z výpočtu vylučuje pomyslné částky související s nákupními transakcemi, jakož i opravný faktor související s obchodováním na vlastní účet, ale provádí vážení rozpětí nákup/prodej souvisejících s činnostmi tvorby trhu.

463 Jak přitom vyplývá z bodů 410 až 416 výše, žalobkyně se nesprávně snaží prokázat, že výpočet ročních pomyslných částek měl zohlednit pouze prodej cizích měn. Takový výpočet totiž nezohledňuje všechny relevantní transakce provedené Credit Suisse, a to i kdyby byl vypočten na základě kombinace měnových párů a konkrétních měsíců obchodování. V každém případě, jak vyplývá ze znaleckého posudku, na který žalobkyně odkazují na podporu své metodiky, alternativní výpočet pomyslných částek není založen na přesných údajích, které by umožnily určit pouze transakce, při kterých Credit Suisse poskytla likviditu.

464 Pokud jde o vyloučení příjmů z obchodování na vlastní účet z metodiky výpočtu náhradní hodnoty, pokud by jejich nezohlednění umožnilo snížit údajně „nadhodnocenou“ náhradní hodnotu, takové vyloučení nezohledňuje hospodářský význam protiprávního jednání a relativní váhu Credit Suisse v tomto protiprávním jednání, jelikož tyto příjmy představují zdroj příjmů bank a jsou podstatou jejich činnosti.

465 Pokud jde o argument týkající se nedostatečného odůvodnění vycházející z neexistence vysvětlení ze strany Komise, pokud jde o nezohlednění alternativní metody navržené žalobkyněmi, je třeba poznamenat, že, jak vyplývá z bodů 626 až 633 odůvodnění napadeného rozhodnutí, Komise uvedla důvody, proč neshledala vhodnou alternativní metodiku navrženou žalobkyněmi. Ve zbývající části je třeba konstatovat, že uvedený argument spíše splývá s přezkumem opodstatněnosti posouzení uvedené metodiky. V každém případě je třeba připomenout, že podle judikatury nelze po Komisi požadovat, aby ve svých rozhodnutích objasnila důvody, proč v souvislosti s výpočtem výše pokuty nepoužila jiná hlediska, která jsou ve vztahu k hlediskům použitým v napadeném rozhodnutí alternativní (rozsudek ze dne 15. července 2015, SLM a Ori Martin v. Komise, T-389/10 a T-419/10, EU:T:2015:513, bod 206).

466 První části čtvrtého žalobního důvodu je tedy třeba vyhovět pouze v rozsahu, v němž Komise nepoužila ve vztahu ke společnosti Credit Suisse nejlepší údaje, které jsou k dispozici pro určení opravného faktoru souvisejícího s tvorbou trhu.

467 Tribunál však považuje za vhodné pokračovat v přezkumu čtvrtého žalobního důvodu tak, že se bude zabývat třetí částí a poté druhou, čtvrtou a pátou částí.

b) Ke třetí části čtvrtého žalobního důvodu, vycházející z nadhodnocení pokuty vyplývajícího z faktoru souvisejícího se závažností protiprávního jednání

468 Podle pokynů pro výpočet pokut souvisí základní výše pokuty souvisí s určitým podílem tržeb a závisí na stupni závažnosti protiprávního jednání, vynásobeným počtem let, během nichž k takovému jednání docházelo (bod 19). Vyhodnocení závažnosti se provede individuálně pro každý typ protiprávního jednání a přihlédne se přitom ke všem důležitým okolnostem případu (bod 20). Podíl tržeb, k němuž se bude přihlížet, se obvykle bude nacházet na stupnici do 30 % (bod 21). Při rozhodování o úrovni podílu tržeb, k němuž se bude v daném případě přihlížet, vezme Komise v úvahu určitý počet ukazatelů, například povahu protiprávního jednání, kumulovaný podíl všech stran na trhu, zeměpisný rozsah protiprávního jednání, implementování či neimplementování protiprávního jednání (bod 22). Vzhledem k tomu, že nejzávažnější omezení hospodářské soutěže, jako jsou horizontální dohody o stanovení cen, musí být přísně sankcionována, podíl tržeb, k němuž se u takového protiprávního jednání přihlíží, se bude většinou nacházet v horní části stupnice (bod 23).

469 V bodech 634 až 637 odůvodnění napadeného rozhodnutí měla Komise s ohledem na pravidla připomenutá v bodě 468 výše v podstatě za to, že s ohledem na povahu a zeměpisný rozsah protiprávního jednání musí být koeficient závažnosti stanoven na 16 %.

470 Žalobkyně tvrdí, že Komise nesprávně stanovila koeficient závažnosti protiprávního jednání na 16 %. Zaprvé nezohlednila zanedbatelné tržní podíly obchodníků, ba dokonce nevysvětlila nezohlednění těchto tržních podílů, ačkoli byly relevantní pro určení hospodářské síly zúčastněných bank a závažnosti protiprávního jednání. Zadruhé při posuzování koeficientu

závažnosti protiprávního jednání nezohlednila legitimní a prosoutěžní účel výměn informací. Zatřetí faktory, které mohou ovlivnit závažnost protiprávního jednání, a to počet a intenzita jednání, měly Komisi rozumně vést k použití nižšího faktoru závažnosti.

471 Komise s argumenty žalobkyň nesouhlasí.

472 V tomto ohledu je třeba připomenout, že pokud jde o demonstrativní faktory uvedené v bodě 22 pokynů pro výpočet pokut, které Komise zohlednila za účelem určení podílu hodnoty tržeb, který musí být v projednávané věci zohledněn, Komise správně prokázala, že sporné protiprávní jednání pokrývalo celý EHP a mělo formu dohod nebo jednání ve vzájemné shodě, jejichž cílem bylo v podstatě snížit nebo odstranit běžnou nejistotu, která je vlastní spotovému devizovému trhu. Toto snížení nebo odstranění tak umožnilo bankám zúčastněným na protiprávním jednání, aby se uklidnily při svých rozhodnutích o stanovení cen a řízení rizik, což byly parametry, na jejichž základě musely tyto banky soutěžit na spotovém devizovém trhu. Dotčené protiprávní jednání tak patří mezi nejzávažnější omezení hospodářské soutěže. Přitom v souladu s bodem 23 pokynů pro výpočet pokut se podíl tržeb, k němuž se u takových protiprávních jednání přihlíží, bude většinou nacházet v horní části stupnice.

473 Komisi tedy nelze vytýkat, že stanovila koeficient závažnosti ve výši 16 %, což je úroveň, která patří k nejnižším na stupnici sankcí za taková protiprávní jednání podle pokynů pro výpočet pokut.

474 Tento závěr nemůže zvrátit žádný z argumentů předložených žalobkyněmi.

475 Na prvním místě Komise nebyla povinna při stanovení koeficientu závažnosti zohlednit tržní podíly obchodníků zapojených do jediného a trvajícího protiprávního jednání. Takový prvek totiž nepatří mezi faktory vyjmenované v bodě 23 pokynů pro výpočet pokut. Ačkoli je samozřejmě pro určení závažnosti protiprávního jednání třeba zohlednit všechny okolnosti, které mohou mít vliv na její posouzení, zejména velikost zúčastněných podniků, Soudní dvůr rovněž připomněl, že pro účely posouzení závažnosti protiprávního jednání neexistuje závazný nebo taxativní výčet kritérií, ke kterým musí být povinně přihlédnuto (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 26. září 2018, Infineon Technologies v. Komise, C-99/17 P, EU:C:2018:773, body 196 až 198 a citovaná judikatura).

476 Na druhém místě počet a intenzita protisoutěžních jednání nepatří mezi faktory vyjmenované v bodě 23 pokynů pro výpočet pokut. Je sice pravda, že podle judikatury jsou takové okolnosti obecně relevantní pro stanovení výše pokut (viz rozsudek ze dne 26. září 2018, Infineon Technologies v. Komise, C-99/17 P, EU:C:2018:773, bod 197 a citovaná judikatura), avšak Komise může zohlednit relativní závažnost účasti podniku na protiprávním jednání a zvláštní okolnosti případu buď při posuzování závažnosti protiprávního jednání, nebo při úpravě základní částky s ohledem na polehčující a přitěžující okolnosti (rozsudek ze dne 11. července 2013, Team Relocations a další v. Komise, C-444/11 P, nezveřejněný, EU:C:2013:464, bod 104).

477 Za těchto okolností je třeba konstatovat, že Komise byla oprávněna stanovit koeficient závažnosti s přihlédnutím k protiprávnímu jednání jako celku a že relativní závažnost účasti Credit Suisse na tomto protiprávním jednání mohla být přezkoumána zejména v rámci posouzení polehčujících okolností, a nikoli ve fázi koeficientu závažnosti.

478 Konečně na třetím místě, pokud jde o údajné nezohlednění legitimního a prosoutěžního cíle výměn informací Komisí, je třeba připomenout, jak bylo učiněno v rámci přezkumu druhé části druhého žalobního důvodu, že Komise tyto argumenty správně zamítla. Neměla tudíž žádný důvod je posuzovat ve fázi stanovení koeficientu závažnosti.

479 Z toho vyplývá, že třetí část čtvrtého žalobního důvodu musí být zamítnuta jako neopodstatněná.

c) Ke druhé části čtvrtého žalobního důvodu, vycházející z pochybení týkajícího se nepřiměřeně nízkého snížení pokuty přiznaného z důvodu polehčujících okolností

480 V bodech 650 až 656 odůvodnění napadeného rozhodnutí měla Komise v podstatě za to, že v souladu s bodem 29 pokynů pro výpočet pokut s ohledem na zvláštní okolnosti projednávané věci, a sice neexistenci odpovědnosti Credit Suisse s ohledem na základní dohodu a příležitostné případy koordinace, je třeba jí přiznat 2 % za každé z těchto jednání, a tedy celkově 4 % snížení pokuty z důvodu polehčujících okolností.

481 Žalobkyně tvrdí, že snížení pokuty, které Komise přiznala jako polehčující okolnost, dostatečně nezohledňuje skutečnost, že Credit Suisse byla shledána odpovědnou pouze za jednu ze tří forem jednání zakládajících jediné a trvající protiprávní jednání, a to zejména proto, že toto jednání bylo nejméně závažné z těchto tří. Podle jejich názoru měla Komise za účelem zohlednění této skutečnosti snížit pokutu přibližně o 75 % nebo alespoň o dvě třetiny, tedy o 66 %. Kromě toho vytýkají Komisi, že nezohlednila polehčující okolnosti týkající se jednak údajného velmi omezeného zapojení Credit Suisse a jednak skutečnosti, že se tato společnost vyhnula spornému protisoutěžnímu jednání tím, že sdílela informace získané na dotčeném diskusním fóru s klienty, prodejními kancelářemi a dalšími obchodníky.

482 Komise s argumenty žalobkyň nesouhlasí.

483 V tomto ohledu je třeba zaprvé připomenout, že jak vyplývá z bodu 335 výše, všechna jednání zakládající jediné a trvající protiprávní jednání měla společný cíl spočívající v podstatě ve zmírnění běžné nejistoty, která je vlastní spotovému devizovému trhu, aniž by bylo možné prokázat jakýkoli údajný rozdíl, pokud jde o jejich závažnost. Nelze tedy souhlasit s žalobkyněmi, když obecně a nepodrobně tvrdí, že výměny informací představují „nejméně závažné“ jednání mezi třemi jednáními zakládajícími uvedené protiprávní jednání, které je třeba zohlednit z titulu polehčujících okolností.

484 Na druhém místě nelze přijmout ani argumenty předložené žalobkyněmi, které se snaží prokázat existenci jiných polehčujících okolností než těch, které Komise přijala v napadeném rozhodnutí.

485 V tomto ohledu je zaprvé v rozsahu, v němž byla Credit Suisse shledána odpovědnou za jediné a trvající protiprávní jednání, pokud jde o výměnu informací, třeba připomenout, že jak vyplývá z více než stovky diskusí analyzovaných v napadeném rozhodnutí, jednání Credit Suisse bylo velmi podobné jednání ostatních zúčastněných bank ve stejném období. Její účast na protiprávním jednání tak nebyla podstatně omezená, což by mohlo představovat polehčující okolnost ve smyslu bodu 29 pokynů pro výpočet pokut.

486 Zadruhé, pokud jde o údajné prosoutěžní jednání Credit Suisse, stačí konstatovat, že jelikož se tento argument v podstatě zakládá na argumentech odmítnutých ve fázi analýzy druhého a třetího žalobního důvodu, nebyla Komise v žádném případě povinna zohlednit tuto skutečnost jako polehčující okolnost.

487 Konečně zatřetí je třeba analyzovat dopad pochybení Komise konstatovaného při přezkoumání prvního žalobního důvodu týkajícího se kvalifikace diskuse ze dne 9. května 2012 (bod 276 napadeného rozhodnutí), jelikož tato kvalifikace spadá do posouzení relativní závažnosti účasti Credit Suisse na daném protiprávním jednání, která by mohla vést k jejímu zmírnění na základě polehčujících okolností (viz body 107 až 117 výše).

488 V tomto ohledu je však třeba konstatovat, že toto nesprávné posouzení, kterého se dopustila Komise, nemá vliv na přiměřenost výše pokuty s ohledem na zvláštní okolnosti projednávané věci. Vzhledem k více než stovce diskusí zkoumaných v napadeném rozhodnutí, z nichž některé předcházely a některé následovaly po diskusi ze dne 9. května 2012, které neumožňují přerušit ani ovlivnit průběh jednání, které je společnosti Credit Suisse vytýkáno, totiž skutečnost, že tato jediná diskuse byla společnosti Credit Suisse nesprávně přičtena k tíži, neumožňuje ani snížit závažnost jí přičítaného protiprávního jednání s ohledem na velký počet projevů a závažnost jednání, které je společnosti Credit Suisse vytýkáno.

489 S ohledem na tyto skutečnosti je třeba druhou část čtvrtého žalobního důvodu zamítnout.

d) Ke čtvrté části čtvrtého žalobního důvodu, vycházející z porušení zásady rovného zacházení

490 Žalobkyně tvrdí, že Komise porušila zásadu rovného zacházení tím, že nezohlednila jednak skutečnost, že Credit Suisse je činěna odpovědnou za jediný prvek zakládající jediné trvající protiprávní jednání, což snížení o 4 % uplatněné Komisí dostatečně nezohledňuje, a jednak omezenou účast společnosti Credit Suisse na tvrzeném protiprávním jednání, zatímco ostatním bankám účastnícím se tvrzených skutečností bylo přiznáno snížení z důvodu časového překrývání. Komise proto nezohlednila individuální odpovědnost Credit Suisse. Konečně žalobkyně vytýkají Komisi, že při stanovení pokut v projednávané věci nevykonala správně svou diskreční pravomoc.

491 Komise s argumenty žalobkyň nesouhlasí.

492 Úvodem je třeba připomenout, že podle judikatury citované v bodě 445 výše je zásada rovného zacházení porušena, pouze pokud je se srovnatelnými situacemi zacházeno odlišně nebo s odlišnými situacemi stejně, není-li takové zacházení objektivně odůvodněné.

493 Je třeba rovněž připomenout, že pro výpočet pokut uložených podnikům účastnícím se kartelové dohody je tak rozdílné zacházení mezi dotyčnými podniky vlastní výkonu pravomocí, které Komisi v této oblasti přísluší. V rámci svého prostoru pro uvážení je Komise povinna individualizovat sankci v závislosti na jednání a vlastnostech těchto podniků, aby zajistila v každém projednávaném případě plnou účinnost unijních pravidel hospodářské soutěže (viz rozsudek ze dne 5. prosince 2013, Caffaro v. Komise, C-447/11 P, nezveřejněný, EU:C:2013:797, bod 50 a citovaná judikatura).

494 Pokud jde v tomto ohledu o tvrzení o nerovném zacházení z důvodu údajného nezohlednění omezené účasti Credit Suisse na protiprávním jednání, je třeba připomenout, že na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, Komise při výpočtu pokuty zohlednila dobu trvání její účasti, která je v projednávané věci mezi všemi účastníky protiprávního jednání nejkratší (body 643 až 645 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Kromě toho Komise zohlednila skutečnost, že se Credit Suisse účastnila pouze jediného a trvajícího protiprávního jednání, pokud jde o výměnu informací, na které se vztahuje napadené rozhodnutí v projednávané věci, na rozdíl od jiných

bank, které se účastnily několika protiprávních jednání na různých diskusních fórech. Rozdílné zacházení se situací Credit Suisse a ostatních bank je proto třeba považovat za objektivně odůvodněné ve smyslu judikatury uvedené v bodech 492 a 493 výše, a to rozdíly v délce trvání a počtu protiprávních jednání spáchaných na různých diskusních fórech.

495 Kromě toho je třeba konstatovat, že žalobkyně se svým obecným a blíže nepodloženým argumentem týkajícím se údajného porušení zásady rovného zacházení ze strany Komise v důsledku odmítnutí snížit Credit Suisse základní částku pokuty o 66 až 75 %, stejně jako ostatním účastníkům, kteří se podíleli na více protiprávních jednání na tomto trhu, aby se zohlednilo časové překrývání, v podstatě snaží dovolávat polehčující okolnosti odvozené z jednání ostatních účastníků protiprávního jednání.

496 Podle ustálené judikatury se však účastník protiprávního jednání ze zásady nemůže dovolávat polehčující okolnosti vycházející z jednání ostatních účastníků tohoto protiprávního jednání (viz rozsudek ze dne 11. července 2019, Huhtamäki a Huhtamaki Flexible Packaging Germany v. Komise, T-530/15, nezveřejněný, EU:T:2019:498, bod 193 a citovaná judikatura). Skutečnost, že se ostatní účastníci kartelové dohody zapojili v odlišném časovém období nebo se dopustili několika protiprávních jednání na různých diskusních fórech, by tedy mohla v daném případě představovat přitěžující okolnost, která by měla být vůči nim zohledněna, nikoli však polehčující okolnost ve prospěch Credit Suisse (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 11. července 2019, Huhtamäki a Huhtamaki Flexible Packaging Germany v. Komise, T-530/15, nezveřejněný, EU:T:2019:498, bod 194 a citovaná judikatura).

497 V každém případě je třeba konstatovat, že snížení přiznané ostatním účastníkům v rozhodnutí o narovnání nebylo uplatněno na základní částku, na kterou se žalobkyně odvolávají, ale v rámci výpočtu náhradní hodnoty. Požadované snížení tak není srovnatelné s tím, z něhož měli prospěch ostatní účastníci protiprávního jednání.

498 Čtvrtou část čtvrtého žalobního důvodu je tudíž třeba zamítnout.

e) K páté části čtvrtého žalobního důvodu, vycházející z nedostatečného odůvodnění napadeného rozhodnutí ohledně přiměřenosti výpočtu pokuty uložené žalobkyním ve vztahu k pokutě uložené ostatním účastníkům protiprávního jednání

499 Žalobkyně vytýkají Komisi, že dostatečně neodůvodnila faktory, které se ukázaly jako relevantní pro výpočet pokut uložených stranám narovnání. Domnívají se tedy, že jim byla odňata možnost posoudit rozsah porušení práva Credit Suisse na rovné zacházení, stejně jako byla Tribunálu odňata možnost posoudit přiměřenost snížení poskytnutého Credit Suisse za její omezenou účast.

500 Komise s argumenty žalobkyň nesouhlasí.

501 V tomto ohledu je třeba zdůraznit, že argumentace žalobkyň týkající se údajné nedostatečnosti odůvodnění přiměřenosti výše pokuty, jak je uvedena v žalobě, je v podstatě založena na nemožnosti porovnat snížení pokuty Credit Suisse s pokutou uloženou ostatním účastníkům řízení, kteří uzavřeli dohodu o narovnání, z toho důvodu, že žalobkyně neměly v době podání žaloby k dispozici rozhodnutí o narovnání. Jakmile však bylo toto rozhodnutí zpřístupněno během řízení probíhajícího před Tribunálem, nepředložily ve fázi repliky žádný další argument týkající se uvedeného nedostatku odůvodnění.

502 Když byly žalobkyně dotázány na jednání, potvrdily, že již netrvají na svých argumentech uvedených v rámci páté části čtvrtého žalobního důvodu, pokud jde o nedostatečné odůvodnění napadeného rozhodnutí ohledně „faktorů, které se ukazují jako relevantní pro výpočet pokut uložených stranám narovnání“. Domnívají se však, že druhá část jejich argumentace týkající se přiměřenosti pokuty je pro účely této žaloby stále relevantní.

503 V tomto ohledu je přitom třeba konstatovat, že vysvětlení žalobkyň předložené na jednání týkající se přiměřenosti pokuty není nijak podpořeno argumentací obsaženou v páté části čtvrtého žalobního důvodu, jak je shrnuta v bodech 499 a 501 výše. Obecné a blíže nepodložené tvrzení týkající se přiměřenosti snížení pokuty uvedené v žalobě ve dvou větách, z nichž druhá představuje důsledek, který žalobkyně vyvozují z nedostupnosti rozhodnutí o narovnání, totiž není v žádném případě formulováno samostatně ve vztahu k nedostatečnému odůvodnění. Vzhledem k tomu, že toto tvrzení souvisí s argumentem, od něhož bylo v průběhu řízení upuštěno, již není třeba se jím zabývat.

504 V každém případě snížení pokuty uložené Credit Suisse z důvodu polehčujících okolností v důsledku snížení přiznaných ostatním účastníkům protiprávního jednání nemůže být vhodným prvkem pro určení případné nepřiměřenosti pokuty (obdobně viz rozsudek ze dne 4. července 2006, Hoek Loos v. Komise, T-304/02, EU:T:2006:184, bod 85). Uvedená snížení jsou totiž zejména důsledkem různých okolností týkajících se individuálního jednání Credit Suisse a ostatních účastníků protiprávního jednání, jejichž zohlednění při výpočtu pokuty je odůvodněno zásadou individualizace sankce. Jak přitom vyplývá z bodů 492 až 498 výše, s ohledem na skutečnost, že se ostatní banky podílející se na dotčeném protiprávním jednání účastnily rovněž jiných protiprávních jednání, ke kterým došlo na jiných diskusních fórech, a nacházely se tedy v objektivně odlišných situacích než Credit Suisse, mohla Komise uplatnit jiné snížení. Tato argumentace tedy nemůže obstát.

505 Z výše uvedeného vyplývá, že čtvrtý žalobní důvod je částečně opodstatněný, pokud jde o jeho první část týkající se opravného faktoru souvisejícího s tvorbou trhu. Ve zbývající části však musí být tento žalobní důvod zamítnut.

2. Závěr k čl. 2 písm. a) napadeného rozhodnutí

506 Ze všech výše uvedených skutečností vyplývá, že pochybení Komise, pokud jde o údaje použité k určení opravného faktoru, který má být použit pro výpočet náhradní hodnoty, vede ke zrušení čl. 2 písm. a) napadeného rozhodnutí.

C. K návrhu na snížení výše pokuty

507 Třetím bodem návrhových žádání žalobkyně navrhují, aby Tribunál snížil výši pokuty uložené společnosti Credit Suisse, a to bez ohledu na závěry Tribunálu k jejich prvnímu bodu návrhových žádání směřujícímu ke zrušení napadeného rozhodnutí.

508 Je tedy třeba rozhodnout o návrhu na snížení pokuty podaném žalobkyněmi na základě pravomoci soudního přezkumu v plné jurisdikci přiznané Tribunálu článkem 261 SFEU a článkem 31 nařízení č. 1/2003.

509 V tomto ohledu je třeba připomenout, že ačkoli podle judikatury Soudního dvora pravomoc soudního přezkumu v plné jurisdikci, která je unijnímu soudu přiznána v článku 31 nařízení č. 1/2003, v souladu s článkem 261 SFEU, opravňuje soud, aby nad rámec pouhého přezkumu legality sankce nahradil posouzení Komise svým posouzením, a uloženou pokutu nebo penále tedy zrušil, snížil nebo zvýšil, výkon této pravomoci soudního přezkumu v plné jurisdikci není rovnocenný přezkumu bez návrhu a řízení má spornou povahu. Je v zásadě na žalobci, aby vznesl důvody proti spornému rozhodnutí a na podporu těchto důvodů předložil důkazy (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 26. září 2018, Infineon Technologies v. Komise, C-99/17 P, EU:C:2018:773, body 193 a 194 a citovaná judikatura).

510 Výkon pravomoci soudního přezkumu v plné jurisdikci Tribunálem předpokládá, podle čl. 23 odst. 3 nařízení č. 1/2003, že bude zohledněna závažnost dotčeného protiprávního jednání, jakož i doba jeho trvání, přičemž je třeba dodržet zejména zásadu uvést odůvodnění, zásadu proporcionality, individualizace sankcí a rovného zacházení, aniž by Tribunál byl vázán indikativními pravidly, které Komise stanovila ve svých pokynech pro výpočet pokut, i když tyto pokyny mohou být návodem pro unijní soudy při výkonu pravomoci soudního přezkumu v plné jurisdikci (viz rozsudek ze dne 21. ledna 2016, Galp Energía España a další v. Komise, C-603/13 P, EU:C:2016:38, bod 90 a citovaná judikatura).

511 Je třeba rovněž uvést, že určení výše pokuty Tribunálem ze své podstaty není přesným aritmetickým výpočtem. Kromě toho musí Tribunál, když rozhoduje na základě své pravomoci soudního přezkumu v plné jurisdikci, provést své vlastní posouzení s ohledem na všechny okolnosti projednávané věci (viz rozsudek ze dne 15. července 2015, Trafilerie Meridionali v. Komise, T-422/10, EU:T:2015:512, bod 398 a citovaná judikatura).

512 V rámci své povinnosti uvést odůvodnění Tribunálu přísluší, aby poskytl podrobný popis faktorů, které zohlednil při svém rozhodování o výši pokuty (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 14. září 2016, Trafilerie Meridionali v. Komise, C-519/15 P, EU:C:2016:682, bod 52).

513 V projednávané věci je pro určení výše pokuty určené k sankcionování protiprávního jednání společnosti Credit Suisse, tak jak vyplývá z posouzení pěti žalobních důvodů vznesených v projednávané věci, třeba zohlednit následující okolnosti.

514 Pokud jde o závažnost a dobu trvání protiprávního jednání, je třeba na prvním místě uvést následující.

515 Je vhodné použít metodiku, která stejně jako ta, kterou Komise použila v projednávané věci, nejprve stanoví základní částku pokuty, která může být následně upravena s ohledem na konkrétní okolnosti věci.

516 Pokud jde nejprve o hodnotu tržeb jako prvotní údaj, je třeba jako náhradní hodnotu zohlednit roční pomyslné částky Credit Suisse související s nákupy a prodeji měnových párů v příslušném období. Poté je třeba tyto roční pomyslné částky upravit pomocí faktoru, který se skládá ze součtu poloviny rozpětí nákup/prodej z příjmů z činností souvisejících s tvorbou trhu, a 10 % rozpětí nákup/prodej z příjmů z obchodování na vlastní účet.

517 Jak vyplývá z bodů 428 až 436 výše, Komise měla nesprávně za to, že údaje pocházející ze vzorku výměn informací, ke kterým došlo na dotčeném diskusním fóru, představují „nejlepší údaje, které jsou k dispozici“ pro účely výpočtu opravného faktoru souvisejícího s tvorbou trhu, čímž způsobila nesrovnalosti ve výpočtu náhradní hodnoty Credit Suisse, ačkoli se jedná o součást výpočtu

základní částky pokuty, a tudíž konečné částky pokuty, která jí byla uložena. Je tedy třeba změnit napadené rozhodnutí tak, aby byly při určení náhradní hodnoty zohledněny údaje Bloomberg BFIX (viz body 437 až 448 výše).

518 Zaprvé, pokud jde o opravný faktor související s tvorbou trhu, žalobkyně se domnívají, že na základě těchto údajů činilo rozpětí nákup/prodej 1,47 bazického bodu, a proto tento opravný faktor, který představuje 50 % tohoto rozpětí, činil 0,73 bazického bodu. Žalobkyně vypočítaly toto rozpětí nákup/prodej ve výši 1,47 bazického bodu na základě váženého průměru rozpětí odvozeného z údajů Bloomberg BFIX pro měnové páry G10, které se skládají alespoň z jedné měny EHP za příslušné období, přičemž tato rozpětí vztáhly k pomyslným částkám Credit Suisse pro každý z těchto měnových párů. Domnívají se, že měnové páry, které jsou často obchodovány, jsou likvidnější, a v důsledku toho mají nižší rozpětí nákup/prodej. Použití prostého průměru by tedy výrazně nadhodnotilo hodnotu tržeb Credit Suisse.

519 Komise měla ve své odpovědi na organizační procesní opatření, o němž rozhodl Tribunál, za to, že na základě údajů Bloomberg BFIX činilo rozpětí nákup/prodej 2,3 bazických bodů, a že v důsledku toho opravný faktor související s tvorbou trhu činil 1,15 bazického bodu. Komise vypočítala toto rozpětí nákup/prodej na základě prostého průměru rozpětí nákup/prodej odvozených z údajů Bloomberg BFIX pro měnové páry G10 složené alespoň z jedné měny EHP za příslušné období. Komise se domnívá, že metoda použití prostého průměru na rozpětí nákup/prodej je metodou, která se nejvíce blíží metodice použité v napadeném rozhodnutí.

520 V tomto ohledu je třeba uvést, že pomyslné částky Credit Suisse již byly Komisí zohledněny při výpočtu ročních pomyslných částek. Jak Komise v podstatě uvedla v duplice, i když tyto částky mají odrážet činnost Credit Suisse, cílem rozpětí nákup/prodej je pro účely výpočtu opravného faktoru zejména odrážet hospodářský význam protiprávního jednání a skutečnou strukturu operací zúčastněných podniků týkajících se finančních produktů dotčených protiprávním jednáním. Tak by tomu přitom nebylo, pokud by tato rozpětí byla vážena v závislosti na pomyslných částkách Credit Suisse pro každý měnový pár. Navíc vzhledem k tomu, že rozpětí nákup/prodej vyplývající z údajů Bloomberg BFIX se netýkají pouze transakcí provedených společností Credit Suisse, vážení těchto rozpětí s ohledem na pomyslné částky Credit Suisse pro každý měnový pár může naopak vést k výraznému podhodnocení hodnoty tržeb Credit Suisse. Je tedy třeba konstatovat, že metoda výpočtu rozpětí nákup/prodej navržená žalobkyněmi je méně vhodná než metoda navržená Komisí pro účely výpočtu opravného faktoru souvisejícího s tvorbou trhu, a že je tedy třeba použít uvedený faktor navržený Komisí, a to 1,15 bazického bodu.

521 Dále, pokud jde o opravný faktor související s obchodováním na vlastní účet, žalobkyním se nepodařilo zpochybnit posouzení Komise, podle kterého tento faktor dosahuje 0,1 bazického bodu (viz body 449 až 458 výše). V důsledku toho celkový opravný faktor související s náhradní hodnotou, vypočtený na základě údajů Bloomberg BFIX, činí 1,25 bazického bodu (neboli 0,0125 %).

522 Vzhledem k tomu, že se žalobkyním nepodařilo zpochybnit hodnotu 1 060 802 752 528 eur ročních pomyslných částek Credit Suisse uvedenou v napadeném rozhodnutí (viz body 407 až 416 výše), po vynásobení hodnoty těchto částek opravným faktorem 1,25 bazického bodu je náhradní hodnota tržeb pro Credit Suisse 132 600 344 eura, jak vypočítala Komise ve své odpovědi na organizační procesní opatření, o kterém rozhodl Tribunál.

523 Dále Tribunál považuje za vhodné zohlednit povahu protiprávního jednání, jakož i jeho zeměpisný rozsah a použít 16 % hodnoty tržeb z důvodu jeho závažnosti z důvodů uvedených v bodech 472 a 473 výše.

524 Kromě toho je třeba vycházet z doby účasti žalobkyň na protiprávním jednání, jak je uvedena v napadeném rozhodnutí, neboť ji žalobkyně nezpochybnily a není dotčena závěrem uvedeným v bodě 117 výše, který se týká diskuse ze dne 9. května 2012. V důsledku toho je třeba považovat 0,42 roku za dobu trvání účasti na protiprávním jednání.

525 Konečně je třeba podobně jako Komise přidat dodatečnou částku ve výši 16 % hodnoty tržeb, aby byla zajištěna nutnost uložit pokutu v odrazující výši bez ohledu na dobu trvání protiprávního jednání.

526 Na druhém místě je vhodné v souladu s úvahami uvedenými v napadeném rozhodnutí snížit základní částku pokuty z důvodu polehčujících okolností o 2 % z důvodu neexistence odpovědnosti Credit Suisse za příležitostné případy koordinace a o 2 % z důvodu neexistence její odpovědnosti za základní dohodu.

527 Na třetím místě, výše pokuty stanovená Tribunálem náležitě zohledňuje nutnost uložit pokutu v odrazující výši, jak vyplývá z bodu 525 výše.

528 S ohledem na všechny výše uvedené úvahy má Tribunál za to, že stanovením pokuty ve výši 28 920 000 eur, za kterou jsou společně a nerozdílně odpovědné UBS Group jako právní nástupkyně Credit Suisse Group, UBS jako právní nástupkyně Credit Suisse a Credit Suisse Securities (Europe), bude provedeno spravedlivé posouzení okolností věci s ohledem na zásadu individualizace a přiměřenosti sankcí.

IV. K nákladům řízení

529 Článek 134 odst. 3 jednacího řádu Tribunálu stanoví, že pokud měli účastníci řízení ve věci částečně úspěch i neúspěch, ponese každý z nich vlastní náklady řízení.

530 V projednávané věci bylo žalobkyním vyhověno, pokud jde o jejich návrh na zrušení napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž se týká jeho čl. 2 písm. a), jakož i jejich návrhu na snížení pokuty, ale neměly úspěch, pokud jde o jejich návrh na zrušení článku 1 napadeného rozhodnutí. Za těchto okolností ponesou žalobkyně a Komise vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (sedmý senát)

rozhodl takto:

1) **Článek 2 písm. a) rozhodnutí Komise C(2021) 8612 final ze dne 2. prosince 2021 v řízení podle článku 101 SFEU a článku 53 Dohody o EHP [věc AT.40135 – FOREX (Sterling Lads)] se zrušuje.**

2) **Výše pokuty, za kterou jsou společně a nerozdílně odpovědné společnosti UBS Group AG, jako právní nástupkyně Credit Suisse Group AG, UBS AG, jako právní nástupkyně Credit Suisse AG, a Credit Suisse Securities (Europe) Ltd, je stanovena na 28 920 000 eur.**

3) **Ve zbývající části se žaloba zamítá.**

4) **Každá z účastnic řízení ponese vlastní náklady řízení.**

Kowalik-Bańczyk Buttigieg Ricziová

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 23. července 2025.

Podpisy

Obsah

I. Skutečnosti předcházející sporu . . . 2

A. K řízení, jež vedlo k vydání napadeného rozhodnutí . . . 2

B. Napadené rozhodnutí . . . 3

1. Dotčené výrobky a dotčené odvětví . . . 3

2. Jednání vytýkaná Credit Suisse . . . 5

3. Pokuta . . . 6

a) Základní částka pokuty . . . 7

b) Konečná částka pokuty . . . 7

II. Návrhová žádání účastnic řízení . . . 7

III. Právní otázky . . . 8

A. K článku 1 napadeného rozhodnutí . . . 8

1. K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení článku 101 SFEU a z nedostatečného odůvodnění, pokud jde o kvalifikaci on-line výměn informací jako protisoutěžních dohod nebo jednání ve vzájemné shodě . . . 8

a) Úvodní poznámky . . . 8

b) K první části prvního žalobního důvodu, vycházející z toho, že Komise neprokázala existenci základní dohody a tedy skutečnost, že on-line výměny informací představují protisoutěžní dohodu nebo jednání ve vzájemné shodě . . . 9

c) Ke druhé části prvního žalobního důvodu, vycházející z neexistence důkazů prokazujících, že on-line výměny informací představovaly samostatné dohody nebo jednání ve vzájemné shodě . . . 11

1) K první výtce, vycházející z nesprávného výkladu některých důkazů z relevantního období Komisí a k druhé výtce, vycházející ze skutečnosti, že on-line výměny informací nepředstavují protisoutěžní dohody nebo jednání ve vzájemné shodě . . . 11

i) K přípustnosti některých argumentů a důkazů žalobkyň . . . 11

ii) Protisoutěžní povaha diskusí konkrétně napadených žalobkyněmi . . . 13

– K diskusím ze dne 14. června, 5. srpna a 4. října 2011 a 7. února a 1. června 2012 . . . 14

– K diskusi ze dne 14. května 2012 . . . 14

– K diskusi ze dne 11. dubna 2012 15

– K diskusi ze dne 13. dubna 2012 16

– K diskusi ze dne 9. května 2012 17

– K diskusi ze dne 5. června 2012 19

– K diskusi ze dne 25. dubna 2012 20

– K diskusi ze dne 10. února 2012 21

– K diskusím ze dne 25. dubna, 19. června, 3. a 4. července 2012 23

– Závěry k diskusím, které žalobkyně konkrétně zpochybnily 25

iii) K protisoutěžní povaze konkrétně nezpochybněných diskusí 25

2) Ke třetí výtce, vycházející z nesprávného právního posouzení, kterého se dopustila Komise, když dospěla k závěru, že legitimní vysvětlení dotčených výměn informací poskytnuté společností Credit Suisse je irelevantní 28

2. Ke druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení článku 101 SFEU a z nedostatečného odůvodnění, pokud jde o kvalifikaci výměn informací on-line jako „omezení z hlediska účelu“ 29

a) Úvodní poznámky 29

b) K první části druhého žalobního důvodu, vycházející z neexistence důkazu o existenci omezení z hlediska účelu 30

1) Ke druhé výtce, vycházející z chyb, kterých se dopustila Komise při posuzování kontextu dotčeného trhu 32

i) K transparentnosti spotového devizového trhu 32

ii) Ke struktuře relevantního trhu 33

iii) Ke dvojí roli obchodníků 34

2) K první výtce, vycházející z toho, že závěr Komise, podle kterého dotčené výměny informací měly za cíl omezit hospodářskou soutěž, je založen na nepřesných a neověřených skutkových předpokladech 35

i) K výměně informací o rozpětích nákup/prodej („bid-ask spreads“) 36

ii) K výměnám informací týkajících se příkazů klientů 37

iii) K výměnám informací týkajících se otevřených rizikových pozic 38

iv) K výměně informací týkajících se aktuálních nebo výhledových obchodních činností 38

3) Ke třetí výtce, vycházející z pochybení, kterých se Komise dopustila tím, že vycházela z právní kvalifikace dotčených výměn informací uvedené v důkazech předložených za účelem získání shovívavosti a v návrzích na narovnání 39

4) Ke čtvrté výtce, vycházející z toho, že se Komise nemohla opírat o své zkušenosti v oblasti výměny informací v jiných tržních kontextech nebo v jiných finančních záležitostech, aby zmírnila své důkazní břemeno 42

5) Závěry k první části druhého žalobního důvodu 43

c) Ke druhé části druhého žalobního důvodu, vycházející z pochybení, kterých se Komise dopustila v rámci analýzy legitimní či prosoutěžní povahy dotčených výměn informací 43

3. Ke třetímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení článku 101 SFEU a z nedostatečného odůvodnění, pokud jde o kvalifikaci jediného a trvajícího protiprávního jednání uvedenou v napadeném rozhodnutí 48

a) K první části třetího žalobního důvodu, vycházející z nedostatečných důkazů a nedostatečného odůvodnění ohledně existence celkového plánu sledujícího společný cíl, k němuž měla Credit Suisse v úmyslu přispět, o němž věděla nebo jej měla předvídat 49

1) K existenci „celkového plánu“ sledujícího společný cíl 50

2) Ke vědomosti a záměru přispět ke sledovanému společnému cíli 52

3) K distancování se od výměn informací 53

b) Ke druhé části třetího žalobního důvodu, vycházející z nesprávného právního posouzení, pokud jde o kvalifikaci základní dohody jako prvku jediného a trvajícího protiprávního jednání, které může být předmětem různého stupně účasti 55

4. K pátému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení zásady řádné správy 56

5. Závěr k článku 1 napadeného rozhodnutí 58

B. K článku 2 písm. a) napadeného rozhodnutí 58

1. Ke čtvrtému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení článku 23 nařízení č. 1/2003, pokynů pro výpočet pokut, zásad proporcionality a rovného zacházení, jakož i povinnosti uvést odůvodnění 58

a) K první části čtvrtého žalobního důvodu, vycházející z pochybení při výpočtu náhradní hodnoty 59

1) K ročním pomyslným částkám Credit Suisse 60

2) K jednotnému opravnému faktoru uvedenému v napadeném rozhodnutí 62

i) K opravnému faktoru souvisejícímu s tvorbou trhu 62

ii) K opravnému faktoru souvisejícímu s obchodováním na vlastní účet 67

3) K alternativní metodice navržené žalobkyněmi pro výpočet náhradní hodnoty . 68

b) Ke třetí části čtvrtého žalobního důvodu, vycházející z nadhodnocení pokuty vyplývajícího z faktoru souvisejícího se závažností protiprávního jednání 69

c) Ke druhé části čtvrtého žalobního důvodu, vycházející z pochybení týkajícího se nepřiměřeně nízkého snížení pokuty přiznaného z důvodu polehčujících okolností 71

d) Ke čtvrté části čtvrtého žalobního důvodu, vycházející z porušení zásady rovného zacházení 72

e) K páté části čtvrtého žalobního důvodu, vycházející z nedostatečného odůvodnění napadeného rozhodnutí ohledně přiměřenosti výpočtu pokuty uložené žalobkyním ve vztahu k pokutě uložené ostatním účastníkům protiprávního jednání 73

2. Závěr k čl. 2 písm. a) napadeného rozhodnutí 74

C. K návrhu na snížení výše pokuty 74

IV. K nákladům řízení 77